



UNIUNEA EUROPEANĂ

PARLAMENTUL EUROPEAN

CONSILIUL

**Bruxelles, 14 mai 2024
(OR. en)**

**2016/0224/A(COD)
LEX 2342**

**PE-CONS 16/1/24
REV 1**

**ASILE 27
JAI 231
MIGR 58
FRONT 40
CODEC 394**

**REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
DE STABILIRE A UNEI PROCEDURI COMUNE ÎN MATERIE DE PROTECȚIE
INTERNAȚIONALĂ ÎN UNIUNE ȘI DE ABROGARE A DIRECTIVEI 2013/32/UE**

REGULAMENTUL (UE) 2024/...
AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 14 mai 2024

**de stabilire a unei proceduri comune în materie de protecție internațională în Uniune
și de abrogare a Directivei 2013/32/UE**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 78 alineatul (2) litera (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizele Comitetului Economic și Social European¹,

având în vedere avizele Comitetului Regiunilor²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,

¹ JO C 75, 10.3.2017, p. 97 și JO C 155, 30.4.2021, p. 64.

² JO C 207, 30.6.2017, p. 67 și JO C 175, 7.5.2021, p. 32.

³ Poziția Parlamentului European din 10 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 mai 2024.

întrucât:

- (1) Obiectivul prezentului regulament este de a raționaliza, a simplifica și a armoniza măsurile procedurale ale statelor membre prin instituirea unei proceduri comune de protecție internațională în Uniune. În vederea atingerii acestui obiectiv, se aduc o serie de modificări substanțiale la Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului⁴, iar directiva respectivă ar trebui abrogată și înlocuită cu un regulament. Trimiterile la directiva abrogată ar trebui interpretate ca trimiteri la prezentul regulament.
- (2) O politică comună în domeniul azilului care se bazează pe aplicarea deplină și globală a Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților din 28 iulie 1951, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”), este un element constitutiv al obiectivului Uniunii Europene de a crea în mod progresiv un spațiu de libertate, securitate și justiție deschis resortisanților țărilor terțe și apatrizilor care solicită protecție în Uniune. O astfel de politică ar trebui să fie guvernată de principiul solidarității și al distribuirii echitabile a răspunderii între statele membre, inclusiv pe plan financiar.

⁴ Directiva 2013/32/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 privind procedurile comune de acordare și retragere a protecției internaționale (JO L 180, 29.6.2013, p. 60).

- (3) Sistemul european comun de azil (SECA) se bazează pe standarde comune pentru procedurile de azil, recunoașterea și protecția oferite la nivelul Uniunii și condițiile de primire și stabilește un sistem de determinare a statului membru responsabil pentru examinarea unei cereri de protecție internațională. În pofida progreselor care au fost înregistrate în dezvoltarea SECA, există în continuare diferențe însemnate între statele membre în ceea ce privește procedurile utilizate, ratele de recunoaștere, tipul de protecție acordată, nivelul condițiilor materiale de primire și al prestațiilor oferite solicitanților și beneficiarilor de protecție internațională. Respectivele diferențe sunt factori determinanți importanți ai deplasărilor secundare și subminează obiectivul de a asigura faptul că în SECA toți solicitanții sunt tratați în mod egal, indiferent de locul în care prezintă o cerere de protecție internațională în interiorul Uniunii.

- (4) În Comunicarea sa din 6 aprilie 2016 intitulată „Posibilități de reformare a sistemului european comun de azil și de îmbunătățire a căilor legale de migrație”, Comisia a prezentat domeniile prioritare în care SECA ar trebui să fie îmbunătățit structural, și anume instituirea unui sistem durabil și echitabil pentru stabilirea statului membru responsabil de examinarea unei cereri de protecție internațională, consolidarea sistemului Eurodac, realizarea unei mai mari convergențe în sistemul de azil, prevenirea deplasărilor secundare în interiorul Uniunii și un mandat extins pentru Agenția Uniunii Europene pentru Azil, instituită prin Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului⁵ (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”). Comunicarea respectivă răspunde solicitărilor Consiliului European din 18-19 februarie 2016 de a se înregistra progrese în sensul reformării cadrului actual din Uniune, astfel încât să se asigure o politică umană, echitabilă și eficace în domeniul azilului. De asemenea, comunicarea respectivă propune o cale de urmat conformă cu abordarea globală în materie de migrație prezentată de Parlamentul European în Rezoluția sa din 12 aprilie 2016 privind „Situația din Mediterana și necesitatea unei abordări globale a migrației de către UE”.

⁵ Regulamentul (UE) 2021/2303 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2021 privind Agenția Uniunii Europene pentru Azil și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 439/2010 (JO L 468, 30.12.2021, p. 1).

- (5) Pentru a se asigura buna funcționare a SECA, ar trebui să se înregistreze progrese semnificative în ceea ce privește convergența sistemelor naționale de azil. Diversele proceduri de azil care există în prezent în diferitele state membre ar trebui înlocuite cu o procedură comună de acordare și retragere a protecției internaționale, care să fie aplicabilă în toate statele membre în temeiul Regulamentului (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁶⁺, asigurându-se faptul că procedura se desfășoară la timp și că este eficace. Cererile de protecție internațională prezentate de resortisanți ai țărilor terțe și apatrizi ar trebui examinate în cadrul unei proceduri reglementate de aceleași norme, indiferent de statul membru în care este depusă cererea, pentru a se asigura echitatea în tratarea cererilor de protecție internațională, precum și claritate și securitate juridică pentru fiecare solicitant.
- (6) Această armonizare și această convergență a sistemelor naționale de azil ar trebui realizate fără a împiedica statele membre să introducă sau să mențină dispoziții mai favorabile în cazurile prevăzute de prezentul regulament.

⁶ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind standardele referitoare la condițiile pe care trebuie să le îndeplinească resortisanții țărilor terțe sau apatrizii pentru a putea beneficia de protecție internațională, la un statut uniform pentru refugiați sau persoanele eligibile pentru protecție subsidiară și la conținutul protecției acordate, de modificare a Directivei 2003/109/CE a Consiliului și de abrogare a Directivei 2011/95/UE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L, ..., ELI:...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și trimiterea JO ale regulamentului respectiv în nota de subsol.

- (7) O procedură comună de acordare și retragere a protecției internaționale ar trebui să limiteze deplasările secundare ale solicitanților de protecție internațională între statele membre, în cazul în care aceste deplasări ar fi cauzate de diferențele de la nivelul cadrului juridic, prin eficientizarea procedurilor și prin clarificarea drepturilor și obligațiilor solicitanților, precum și a consecințelor nerespectării acestor obligații și ar trebui să creeze condiții echivalente pentru aplicarea Regulamentului (UE) .../...⁺ în statele membre.
- (8) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor cererilor de protecție internațională prezentate pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontierele externe, în apele teritoriale sau în zonele de tranzit ale statelor membre, precum și retragerii protecției internaționale. Persoanele care solicită protecție internațională și care se află în apele teritoriale ale unui stat membru ar trebui debarcate, iar cererile lor ar trebui examinate în conformitate cu prezentul regulament.
- (9) Prezentul regulament ar trebui să se aplice cererilor de protecție internațională în cadrul unei proceduri în care se examinează dacă solicitanții îndeplinesc condițiile pentru a primi protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺. În plus față de protecția internațională, statele membre pot acorda și alte statute umanitare în temeiul dreptului lor intern persoanelor care nu îndeplinesc condițiile pentru acordarea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară. În vederea eficientizării procedurilor din statele membre, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica prezentul regulament și în cazul cererilor de a obține orice alt tip de astfel de protecție.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (10) În ceea ce privește tratamentul persoanelor care intră în domeniul de aplicare al prezentului regulament, statele membre sunt legate prin obligațiile care le incumbă în temeiul instrumentelor de drept internațional la care sunt parte.
- (11) Ar trebui să fie posibil să se mobilizeze resursele Fondului pentru azil, migrație și integrare, astfel cum a fost instituit prin Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului⁷, și ale altor fonduri relevante ale Uniunii (denumite în continuare „fondurile”), pentru a oferi sprijin statelor membre în eforturile lor de aplicare a prezentului regulament, în concordanță cu normele care reglementează utilizarea fondurilor relevante și fără a aduce atingere altor priorități susținute de fonduri. În acest context, statele membre ar trebui să poată utiliza alocările din cadrul programelor lor respective, inclusiv sumele puse la dispoziție în urma evaluării de la jumătatea perioadei. În special, acțiunile întreprinse de statele membre în vederea instituirii unei capacități adecvate pentru desfășurarea procedurii la frontieră pot fi sprijinite financiar din fondurile puse la dispoziție în temeiul cadrului financiar multianual 2021-2027. Ar trebui să fie posibilă punerea la dispoziție de sprijin suplimentar în cadrul facilităților tematice, în special pentru acele state membre care ar putea fi nevoite să își sporească capacitățile la frontierele externe sau care se confruntă cu presiuni sau nevoi specifice în ceea ce privește sistemele lor de azil și de primire și frontierele lor externe.

⁷ Regulamentul (UE) 2021/1147 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de instituire a Fondului pentru azil, migrație și integrare (JO L 251, 15.7.2021, p. 1).

- (12) Agenția pentru Azil ar trebui să ofere statelor membre asistența tehnică și operațională necesară pentru aplicarea prezentului regulament, în special prin furnizarea de experți care să acorde asistență autorităților naționale în primirea și înregistrarea cererilor de protecție internațională și să sprijine autoritatea decizională în îndeplinirea sarcinilor sale, inclusiv în ceea ce privește examinarea cererilor de protecție internațională, și prin furnizarea de informații actualizate și de analize privind țările terțe, inclusiv informații privind țara de origine și orientări referitoare la situația din anumite țări de origine. În aplicarea prezentului regulament, statele membre ar trebui să ia în considerare standardele operaționale, indicatorii, orientările și bunele practici elaborate de Agenția pentru Azil.
- (13) În interesul unei recunoașteri corecte a persoanelor care au nevoie de protecție ca refugiați, în sensul articolului 1 din Convenția de la Geneva, sau ca persoane eligibile pentru obținerea de protecție subsidiară, fiecare solicitant ar trebui să aibă acces efectiv la procedură, posibilitatea de a coopera pe deplin și de a comunica în mod adecvat cu autoritățile competente, astfel încât să poată prezenta, în special, faptele relevante ale cazului său, precum și garanții procedurale suficiente pentru a-și putea susține cazul în toate etapele procedurii.

- (14) Solicitantului ar trebui să i se dea posibilitatea efectivă de a prezenta autorităților competente toate elementele aflate la dispoziția sa care motivează cererea sau care sunt relevante pentru procedurile desfășurate în conformitate cu prezentul regulament. Din acest motiv, sub rezerva unui număr limitat de excepții, solicitantul ar trebui să beneficieze de dreptul de a fi audiat în cadrul unui interviu individual cu privire la admisibilitate sau la fondul cererii sale, după caz. Dacă solicitantul se găsește în incapacitatea de a se prezenta la interviul său individual, autoritățile i-ar putea cere solicitantului să furnizeze un certificat medical. Pentru ca dreptul la un interviu individual să fie efectiv, solicitantul ar trebui să fie asistat de un interpret atunci când acest lucru este necesar pentru a se asigura o comunicare adecvată și să aibă posibilitatea să dea explicații privind cererea sa într-un mod cuprinzător. Solicitantului ar trebui să i se acorde timp suficient pentru a se pregăti și a se consulta cu consilierul său juridic sau cu alt consilier, recunoscut ca atare ori autorizat în acest scop în temeiul dreptului intern pentru a oferi consultanță juridică (denumit în continuare „consilier juridic”), ori cu o persoană căreia i se încredințează sarcina furnizării de consiliere juridică. În timpul interviului, solicitantului ar trebui să i se permită să fie asistat de consilierul juridic. Interviul individual ar trebui să se desfășoare în condiții care asigură o respectare a vieții private și o confidențialitate corespunzătoare și ar trebui condus de către un personal cu pregătire adecvată și competent, inclusiv, în cazurile în care este necesar, de experți trimiși de Agenția pentru Azil sau de personal aparținând autorităților altor state membre. În cazul în care interviul pe fond este omis din motivul asigurării unui acces rapid la protecție internațională, acest lucru nu ar trebui să aducă atingere obligației de a se examina dacă solicitantul îndeplinește condițiile prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺ în vederea acordării statutului de refugiat înainte de a se examina dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru acordarea de protecție subsidiară. Având în vedere că interviul individual este o parte esențială a examinării cererii, acesta ar trebui înregistrat, iar solicitanților, reprezentanților lor și consilierilor lor juridici ar trebui să li se acorde acces la raport sau la transcrierile interviului respectiv cât mai curând posibil după interviu și, în orice caz, în timp util înainte ca autoritatea decizională să ia o decizie.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (15) Interviuul individual este o parte esențială a unei proceduri de azil eficace și echitabile. Pentru a se asigura un mediu optim de comunicare, ar trebui să se acorde prioritate interviurilor cu participare fizică, desfășurarea de interviuri la distanță prin videoconferință urmând să constituie o excepție. În afară de considerentele de sănătate publică, pot exista motive legitime pentru ca autoritatea decizională să recurgă la interviuri la distanță prin videoconferință, de exemplu în cazul în care anumite vulnerabilități îl împiedică pe solicitantul de azil să călătorească sau îngreunează, din motive de sănătate sau familiale, desfășurarea de interviuri cu solicitanții aflați în custodie publică, în teritorii de peste mări sau în situații în care este necesară participarea de la distanță a unui interpret cu competențe de interpretare specializate. În cazul interviurilor la distanță, autoritatea decizională ar trebui să aibă obligația de a aplica integral aceleași garanții procedurale care sunt utilizate atunci când au loc interviuri cu participare fizică, asigurând respectarea vieții private și confidențialitatea și acordând atenția cuvenită protecției datelor. Caracterul adecvat al recurgerii la un interviu la distanță prin videoconferință ar trebui evaluat individual înainte de interviu deoarece este posibil ca interviurile la distanță să nu fie adecvate pentru toți solicitanții de azil, din cauza vârstei lor tinere, a existenței unor deficiențe de vedere sau de auz sau a stării sănătății lor mintale, acordându-se o atenție deosebită anumitor grupuri vulnerabile, cum ar fi victimele torturii sau solicitanții traumatizați. Ar trebui să se țină seama în primul rând de interesul superior al copilului. Ar trebui să se acorde o atenție deosebită potențialelor dificultăți tehnologice care ar putea avea efecte perturbatoare asupra interviului, ar putea avea ca rezultat o înregistrare incompletă sau neinteligibilă a interviului sau ar putea afecta stocarea și recuperarea înregistrării.

- (16) Este în interesul atât al statelor membre, cât și al solicitanților ca solicitanții să primească cât mai devreme informații cuprinzătoare cu privire la procedura care trebuie urmată și la drepturile și obligațiile lor. În plus, este esențial să se asigure o recunoaștere corectă a nevoilor de protecție internațională încă din etapa procedurii administrative, prin furnizarea de informații și asistență juridică de calitate care să conducă la un proces decizional mai eficient și de mai bună calitate. În acest scop, accesul la consiliere, asistență și reprezentare juridice ar trebui să facă parte integrantă din procedura comună de protecție internațională. Solicitanților ar trebui să li se pună la dispoziție, cât mai curând posibil după înregistrarea unei cereri de protecție internațională, la cererea lor, consiliere juridică gratuită în cursul procedurii administrative. În plus, pentru a asigura protecția efectivă a drepturilor solicitantului, în special a dreptului la apărare și a principiului echității, solicitanților ar trebui, la cererea acestora și sub rezerva unor condiții prevăzute în prezentul regulament, să li se ofere asistență și reprezentare juridice gratuite în cursul procedurii căii de atac. De asemenea, ar trebui să fie posibil ca statele membre să prevadă acordarea de asistență și reprezentare juridice gratuite în cursul procedurii administrative, în conformitate cu dreptul intern.
- (17) Este posibil ca anumiți solicitanți să aibă nevoie de garanții procedurale speciale din cauza, printre altele, a vârstei, a genului, a orientării sexuale, a identității de gen, a unei dizabilități, a unei boli sau a unor tulburări fizice sau mintale grave, inclusiv când acestea survin ca urmare a torturii, a violului sau a altor forme grave de violență psihologică, fizică, sexuală sau bazată pe gen. Este necesar să se evalueze dacă există vreun solicitant care are nevoie de garanții procedurale speciale.

- (18) Personalul relevant al autorităților competente ale statelor membre, precum și medicul sau psihologul care evaluează necesitatea unor garanții procedurale speciale ar trebui să fie instruiți în mod adecvat pentru a recunoaște semne de vulnerabilitate din partea solicitanților care ar putea avea nevoie de garanții procedurale speciale și pentru a răspunde nevoilor respective atunci când acestea sunt identificate.
- (19) Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității Comisiei, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul (UE) 2021/2303, de a solicita Agenției pentru Azil să elaboreze standarde operaționale, indicatori, orientări și bune practici legate de punerea în aplicare a legislației Uniunii în materie de azil.
- (20) Solicitanților identificați ca având nevoie de garanții procedurale speciale ar trebui să li se ofere sprijinul adecvat în vederea creării condițiilor necesare pentru un acces real și efectiv la proceduri. În cazul în care nu este posibil să se furnizeze un sprijin adecvat în cadrul unei proceduri accelerate de examinare sau al unei proceduri la frontieră, solicitantul care are nevoie de garanții procedurale speciale ar trebui exceptat de la aceste proceduri.

- (21) În vederea asigurării unei egalități reale între solicitanții femei și solicitanții bărbați, procedurile de examinare ar trebui să ia în considerare dimensiunea de gen. În special, interviurile individuale ar trebui organizate astfel încât să permită atât femeilor, cât și bărbaților care solicită protecție să vorbească neîngrădit despre experiențele lor anterioare, inclusiv în cazuri care implică persecuția pe motive legate de gen, de identitate de gen sau de orientare sexuală. În acest scop, solicitanților ar trebui să li se dea posibilitatea efectivă de a fi intervievați separat de soțul sau partenerul lor ori de alți membri ai familiei. La cererea solicitantului și dacă acest lucru este posibil, interviatorii și interpreții ar trebui să fie de sexul pe care îl preferă solicitantul. Complexitatea cererilor legate de gen ar trebui să fie luată în considerare în mod corespunzător în toate procedurile.
- (22) În cazul în care acest lucru este necesar și justificat în mod corespunzător pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, autoritățile competente ar trebui să poată solicita percheziționarea solicitantului sau percheziționarea obiectelor acestuia. Aceste obiecte pot include dispozitive electronice precum laptopuri, tablete sau telefoane mobile. Orice astfel de percheziție ar trebui efectuată într-un mod care să respecte drepturile fundamentale și principiul proporționalității.

- (23) Interesul superior al copilului ar trebui să primeze în aplicarea de către statele membre a prezentului regulament, în conformitate cu articolul 24 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „Carta”) și cu Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului din 1989. În evaluarea interesului superior al copilului, statele membre ar trebui, în special, să țină seama în mod adecvat de bunăstarea și dezvoltarea socială a minorului, inclusiv de mediul său de proveniență. Având în vedere articolul 12 din Convenția Organizației Națiunilor Unite cu privire la drepturile copilului referitor la dreptul copilului de a fi ascultat, autoritatea decizională ar trebui să îi ofere minorului posibilitatea unui interviu individual, cu excepția cazului în care acesta nu este în interesul superior al copilului. Autoritatea decizională ar trebui să organizeze interviul individual pentru un minor ținând seama în special de vârsta și maturitatea acestuia.
- (24) Fără a aduce atingere competenței statelor membre în ceea ce privește dobândirea cetățeniei sau faptului că, în temeiul dreptului internațional, este la latitudinea fiecărui stat membru, ținând seama în mod corespunzător de dreptul Uniunii, să stabilească condițiile de dobândire și pierdere a cetățeniei, în aplicarea prezentului regulament, statele membre ar trebui să își respecte obligațiile internaționale față de apatrizi, în conformitate cu instrumentele dreptului internațional al drepturilor omului, inclusiv, după caz, în temeiul Convenției privind statutul apatrizilor, adoptate la New York la 28 septembrie 1954. În cazurile în care este adecvat, statele membre ar trebui să depună eforturi pentru a identifica apatrizii și pentru a consolida protecția acestora, permițându-le astfel să se bucure de drepturile fundamentale de bază și reducând riscul de discriminare sau de tratament ilegal.

- (25) În cazul în care, în urma unei evaluări aprofundate efectuate de către autoritățile naționale competente, se concluzionează că solicitantul constituie un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, în special în legătură cu infracțiuni grave sau terorism, un stat membru ar trebui să aibă posibilitatea de a face o excepție de la dreptul solicitantului de rămânere pe teritoriul său pe durata procedurii administrative, cu condiția ca aplicarea unei astfel de excepții să nu conducă la îndepărtarea solicitantului către o țară terță cu încălcarea principiului nereturnării.
- (26) Procedura comună eficientizează termenele în care o persoană poate avea acces la procedură și în care autoritatea decizională examinează cererea. Întrucât în cazul prezentării unui număr disproporționat de cereri în aceeași perioadă de timp există riscul să se întârzie accesul la procedură și examinarea cererilor, uneori poate fi necesară o anumită flexibilitate pentru a prelungi în mod excepțional aceste termene. Cu toate acestea, pentru a se asigura un proces eficient, extinderea acestor termene ar trebui să constituie o măsură de ultimă instanță, având în vedere că statele membre ar trebui să își revizuiască periodic nevoile pentru a menține eficiența sistemului lor de azil, inclusiv elaborând planuri de urgență, atunci când este necesar, și ținând seama de faptul că Agenția pentru Azil ar trebui să ofere statelor membre asistența tehnică și operațională necesară. În cazul în care prevăd că nu vor fi în măsură să respecte termenele stabilite, statele membre ar trebui să solicite asistență din partea Agenției pentru Azil. În cazul în care nu se transmite o astfel de cerere și, din cauza unei presiuni disproporționate, sistemul de azil dintr-un stat membru devine ineficient pentru funcționarea SECA, Agenția pentru Azil ar trebui să poată lua măsuri în sprijinul statului membru respectiv pe baza unui act de punere în aplicare al Consiliului, în urma unei propuneri a Comisiei.

- (27) Accesul la procedura comună ar trebui să se bazeze pe o abordare în trei etape, constând în prezentarea, înregistrarea și depunerea unei cereri. Prezentarea unei cereri este primul pas care declanșează aplicarea prezentului regulament. Se consideră că un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid a prezentat o cerere în momentul în care și-a exprimat dorința de a primi protecție internațională din partea unui stat membru. În cazul în care cererea este primită de o autoritate care nu este responsabilă cu înregistrarea cererilor, statele membre ar trebui, în conformitate cu procedurile și organizarea lor interne, să aplice prezentul regulament astfel încât să se poată asigura accesul efectiv la procedură. Ar trebui să fie posibil ca dorința de a primi protecție internațională din partea unui stat membru să fie exprimată sub orice formă, solicitantul netrebuind neapărat să utilizeze cuvinte specifice precum „protecție internațională”, „azil” sau „protecție subsidiară”. Elementul definitoriu ar trebui să fie faptul că resortisantul țării terțe sau apatridul își exprimă teama de persecuție sau de vătămări grave la întoarcerea în țara sa de origine ori, în cazul unui apatrid, în țara în care își avea anterior reședința obișnuită. În cazul în care există îndoieli dacă o anumită declarație poate fi interpretată ca o cerere de protecție internațională, resortisantul țării terțe sau apatridul ar trebui întrebat explicit dacă dorește să primească protecție internațională. Solicitantul ar trebui să beneficieze de drepturile prevăzute în prezentul regulament și în Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului⁸⁺ de îndată ce prezintă o cerere.

⁸ Directiva (UE) .../... a Parlamentului European și a Consiliului din ... de stabilire a standardelor pentru primirea solicitanților de protecție internațională (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei conținute în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și trimiterea JO ale directivei respective în nota de subsol.

- (28) O cerere ar trebui înregistrată de îndată ce este prezentată. În această etapă, autoritățile competente responsabile cu înregistrarea cererilor sau experții trimiși de Agenția pentru Azil pentru a le acorda asistență la îndeplinirea acestei sarcini ar trebui să înregistreze cererea împreună cu datele personale ale solicitantului. Respectivul autorități sau respectivii experți ar trebui să informeze solicitantul cu privire la drepturile și obligațiile sale, precum și la consecințele pentru solicitant în caz de nerespectare a obligațiilor în cauză. Organizațiile care colaborează cu autoritățile competente și care le acordă asistență ar trebui să fie de asemenea în măsură să furnizeze respectivele informații. Solicitantului ar trebui să i se furnizeze un document care să indice că cererea a fost prezentată și înregistrată. Termenul de depunere a unei cereri începe să curgă din momentul în care cererea este înregistrată.
- (29) Depunerea cererii este actul care oficializează cererea de protecție internațională. Solicitantului ar trebui să i se furnizeze informațiile necesare cu privire la modul și la locul în care își poate depune cererea și ar trebui să i se dea posibilitatea efectivă de a face acest lucru. În această etapă, solicitantul are obligația de a prezenta în cel mai scurt timp toate elementele și documentele de care dispune și care sunt necesare pentru a motiva și completa cererea, cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în prezentul regulament. Termenul pentru procedura administrativă începe să curgă din momentul în care este depusă cererea. La scurt timp după depunerea cererii, solicitantului ar trebui să i se elibereze un document care să includă statutul său de solicitant.
- (30) Este deosebit de important să se asigure faptul că minorii primesc informații într-un mod adaptat copiilor.

- (31) Solicitantul ar trebui informat în mod adecvat cu privire la drepturile și obligațiile sale în timp util și într-o limbă pe care o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, în scris și, dacă este necesar, oral. Având în vedere faptul că, de exemplu, în cazul în care solicitantul refuză să coopereze cu autoritățile naționale, în special nefurnizând elementele necesare pentru examinarea cererii sau nefurnizând amprentele sale digitale sau imaginea sa facială, cererea este respinsă sau declarată ca fiind retrasă în mod implicit, este necesar ca solicitantul să fi fost informat cu privire la consecințele nerespectării acestor obligații.
- (32) Pentru a-și putea îndeplini obligațiile, personalul din cadrul autorităților care aplică prezentul regulament ar trebui să aibă cunoștințele adecvate și să beneficieze de formare în domeniul protecției internaționale, inclusiv cu sprijinul Agenției pentru Azil. De asemenea, personalului respectiv ar trebui să i se ofere mijloace adecvate, inclusiv personal competent suficient, precum și orientări pentru a-și îndeplini sarcinile în mod eficace. În acest scop, fiecare stat membru ar trebui să evalueze periodic nevoile autorității decizionale și alte altor autorități competente pentru a se asigura că acestea sunt întotdeauna în măsură să trateze cererile de protecție internațională într-un mod eficace, în special atunci când un număr disproporționat de cereri este prezentat în aceeași perioadă.

- (33) Pentru a se asigura un acces efectiv la procedura de examinare la punctele de trecere a frontierei și în centrele de custodie publică, ar trebui să se furnizeze informații cu privire la posibilitatea de a prezenta o cerere de protecție internațională. Ar trebui să se asigure, prin intermediul serviciilor de interpretare, comunicarea de bază necesară pentru a permite autorităților competente să înțeleagă dacă persoanele își exprimă dorința de a prezenta o cerere de protecție internațională.
- (34) Prezentul regulament ar trebui să prevadă posibilitatea ca solicitanții să depună o cerere în numele adulților care necesită asistență pentru a-și exercita capacitatea juridică și al minorilor în cazul în care, în temeiul dreptului intern, aceștia nu au capacitatea juridică de a depune o cerere în nume propriu. Ar trebui permisă examinarea în comun a cererilor respective.

- (35) Pentru a asigura faptul că minorii neînsoțiți au acces efectiv la procedură și sunt în măsură să beneficieze de drepturile, precum și să respecte obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului⁹⁺, al Directivei (UE) .../...⁺⁺ și al Regulamentului (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului¹⁰⁺⁺⁺, ar trebui să le fie numit un reprezentant, inclusiv în cazul în care se constată, în orice moment pe parcursul procedurii de azil, că solicitantul este un minor neînsoțit. Reprezentantul ar trebui să sprijine și să îndrume minorul pe parcursul procedurii, cu scopul de a proteja interesul superior al copilului și ar trebui, în special, să acorde asistență la depunerea cererii și la interviul individual. În cazurile în care este necesar, reprezentantul ar trebui să depună cererea în numele minorului. O persoană ar trebui desemnată să asiste minorii neînsoțiți până la numirea unui reprezentant, inclusiv, după caz, în ceea ce privește procedura de evaluare a vârstei și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺⁺⁺⁺ și în Regulamentul (UE) .../...⁺⁺⁺⁺.

⁹ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind gestionarea situațiilor legate de azil și migrație, de modificare a Regulamentelor (UE) 2021/1147 și (UE) 2021/1060 și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 604/2013 (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și trimiterea JO ale regulamentului respectiv în nota de subsol.

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

¹⁰ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... privind instituirea sistemului „Eurodac” pentru compararea datelor biometrice în scopul aplicării eficace a Regulamentelor (UE) .../... și (UE) .../... ale Parlamentului European și ale Consiliului și a Directivei 2001/55/CE a Consiliului și al identificării unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid în situație de ședere ilegală și privind cererile de comparare cu datele Eurodac prezentate de autoritățile de aplicare a legii din statele membre și de Europol cu scopul de a asigura respectarea legii, de modificare a Regulamentelor (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/818 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) nr. 603/2013 al Parlamentului European și al Consiliului (JO L, ..., ELI: ...).

⁺⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și trimiterea JO ale regulamentului respectiv în nota de subsol.

⁺⁺⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺⁺⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Pentru a oferi un sprijin efectiv minorilor neînsoțiți, reprezentanții sau o persoană potrivită pentru a-și asuma în mod provizoriu rolul de reprezentant ar trebui să fie responsabili (responsabilă) de un număr limitat și care să nu fie disproporționat de minori neînsoțiți și, în condiții normale, de nu mai mult de 30 de minori neînsoțiți simultan. Statele membre ar trebui să numească autorități administrative sau judiciare sau alte entități responsabile de supravegherea cu regularitate a unor astfel de reprezentanți în îndeplinirea atribuțiilor lor. Un minor neînsoțit ar trebui să aibă dreptul de a depune o cerere în nume propriu dacă are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern. Pentru a proteja drepturile și garanțiile procedurale ale unui minor neînsoțit care nu are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern, cererea ar trebui să fie depusă de reprezentant cât mai curând posibil, ținând seama de interesul superior al copilului. Faptul că un minor neînsoțit depune o cerere în nume propriu nu ar trebui să împiedice atribuirea unui reprezentant pentru minorul respectiv.

- (36) Pentru a asigura faptul că prelucrarea cererilor de protecție internațională se efectuează ținându-se seama în mod corespunzător de drepturile copilului, minorilor trebuie să li se ofere garanții procedurale specifice și adaptate copiilor, precum și condiții de primire speciale. În cazul în care, în urma declarațiilor unui solicitant, există motive de îndoială că un solicitant este minor, ar trebui să fie posibil ca autoritatea decizională să efectueze o evaluare a vârstei persoanei în cauză. Pot apărea îndoieli cu privire la vârsta unui solicitant atunci când solicitantul susține că este minor, dar și atunci când pretinde că este adult. Având în vedere vulnerabilitatea deosebită a minorilor neînsoțiți, care s-ar putea să nu dispună de documente de identificare sau de alte documente, este deosebit de important să se instituie garanții solide pentru a se asigura că astfel de solicitanți nu fac obiectul unor proceduri incorecte sau nerezonabile de evaluare a vârstei.

- (37) În toate cazurile, evaluările vârstei ar trebui efectuate într-un mod care să țină seama în primul rând de interesul superior al copilului pe tot parcursul procedurii. O evaluare a vârstei ar trebui efectuată în două etape. O primă etapă ar trebui să includă o evaluare multidisciplinară, care ar putea conține o evaluare psihosocială și alte metode nonmedicale, cum ar fi un interviu, o evaluare vizuală bazată pe aspectul fizic sau o evaluare a documentației. O astfel de evaluare ar trebui să fie efectuată de profesioniști cu experiență și cunoștințe în estimarea vârstei și dezvoltarea copiilor, precum asistenți sociali, psihologi sau pediatri, pentru a se evalua diverși factori, cum ar fi cei fizici, psihologici, de dezvoltare, de mediu și culturali. În cazul în care rezultatul evaluării multidisciplinare a vârstei nu este concludent, ar trebui să fie posibil, într-o a doua etapă, ca autoritatea decizională să solicite un examen medical, ca măsură de ultimă instanță, cu respectarea deplină a demnității persoanei. În cazul în care pot fi urmate diferite proceduri, o examinare medicală ar trebui să acorde prioritate procedurilor cel mai puțin invazive înainte de a trece la proceduri mai invazive, ținând seama, acolo unde este relevant, de orientările Agenției pentru Azil. Dacă, în urma evaluării vârstei, rezultatele rămân neconcludente, autoritatea decizională ar trebui să presupună că solicitantul este minor.

- (38) Pentru a garanta drepturile solicitanților, deciziile privind toate cererile de protecție internațională ar trebui luate pe baza faptelor, în mod obiectiv, imparțial și pe bază individuală, după o examinare amănunțită care să ia în considerare toate elementele furnizate de solicitant și circumstanțele individuale ale solicitantului. Pentru a se asigura o examinare riguroasă a unei cereri, autoritatea decizională ar trebui să țină seama de informații pertinente, precise și actualizate privind situația predominantă din țara de origine a solicitantului la momentul luării unei decizii cu privire la cerere. Aceste informații pot fi obținute de la Agenția pentru Azil și din alte surse, precum Înaltul Comisariat al ONU pentru Refugiați. Autoritatea decizională ar trebui, de asemenea, atunci când este disponibilă, să țină seama de analiza comună privind situația din anumite țări de origine și de notele de îndrumare elaborate de Agenția pentru Azil. Orice amânare a încheierii procedurii ar trebui să respecte pe deplin obligațiile statelor membre în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺ și dreptul la bună administrare, fără a aduce atingere eficienței și echității procedurii în temeiul prezentului regulament.
- (39) Pentru a garanta drepturile solicitantului, acesta ar trebui să primească o decizie în scris privind cererea sa. În cazul în care decizia nu acordă protecție internațională, solicitantului ar trebui să i se furnizeze motivele de fapt și de drept, informații privind consecințele deciziei, precum și modalitățile de contestare a acesteia.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (40) Pentru a spori eficiența procedurilor și a reduce riscul de sustragere și probabilitatea unor deplasări neautorizate, nu ar trebui să existe lacune procedurale între emiterea unei decizii negative privind o cerere de protecție internațională și a unei decizii de returnare. O decizie de returnare ar trebui emisă imediat solicitanților ale căror cereri sunt respinse. Fără a aduce atingere dreptului la o cale de atac efectivă, decizia de returnare ar trebui fie să facă parte din decizia negativă privind cererea de protecție internațională, fie, dacă este un act separat, să fie emisă în același timp și împreună cu decizia negativă sau ulterior, fără întârzieri nejustificate.
- (41) În cazul unei extrădări, al unei predări sau al unui transfer de la o instanță penală internațională către o țară terță sau către un alt stat membru, autoritatea competentă relevantă ar putea ține seama de acele elemente luate în considerare la adoptarea deciziei privind extrădarea, predarea sau transferul care pot fi relevante pentru evaluarea riscului de returnare directă sau indirectă.
- (42) Este necesar ca deciziile privind cererile de protecție internațională să fie luate de autorități al căror personal are cunoștințe adecvate și a beneficiat de o formare corespunzătoare, inclusiv de formare relevantă din partea Agenției pentru Azil, privind standardele relevante aplicabile în domeniul legislației privind azilul și refugiații și este necesar ca personalul respectiv să își desfășoare activitățile cu respectarea principiilor etice aplicabile. Acest lucru ar trebui să se aplice personalului autorităților din alte state membre și experților trimiși de Agenția pentru Azil în scopul de a acorda asistență autorității decizionale a statului membru la examinarea cererilor de protecție internațională.

- (43) Fără a aduce atingere efectuării unei examinări adecvate și complete a cererii de protecție internațională, adoptarea unei decizii cât mai curând posibil este atât în interesul statelor membre, cât și al solicitanților. Pentru a eficientiza procedura de protecție internațională, ar trebui stabilite termene maxime pentru durata procedurii administrative. În acest fel, solicitanții ar trebui să poată primi în toate statele membre o decizie privind cererea lor în timpul cel mai scurt posibil, asigurându-se astfel o procedură rapidă și eficientă.
- (44) Pentru a scurta durata globală a procedurii în anumite cazuri, statele membre ar trebui să aibă flexibilitatea, în funcție de nevoile naționale, de a acorda prioritate examinării oricărei cereri prin examinarea acesteia înaintea altor cereri prezentate anterior. Stabilirea priorităților în examinarea cererilor ar trebui să se realizeze fără a se deroga de la procedurile aplicabile în mod normal, în special procedura de admisibilitate sau procedura accelerată de examinare, și de la termenele, principiile și garanțiile aplicabile în mod normal. Cerința prevăzută în prezentul regulament privind examinarea anumitor cereri în conformitate cu procedura accelerată sau cu procedura la frontieră nu ar trebui, prin urmare, să aducă atingere flexibilității statelor membre de a decide dacă acordă sau nu prioritate unor astfel de cereri. În anumite circumstanțe, în special atunci când există familii cu minori care fac obiectul procedurii la frontieră, statele membre ar trebui să acorde prioritate examinării cererii acestora.

- (45) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a respinge o cerere ca inadmisibilă, de exemplu atunci când o țară, care nu este stat membru, este considerată a fi prima țară de azil sau o țară terță sigură pentru solicitant sau atunci când o instanță internațională a asigurat relocarea în condiții de siguranță a solicitantului către un stat membru sau o țară terță sau în cazul în care cererea nu a fost prezentată decât după șapte zile lucrătoare de la data la care solicitantul a primit decizia de returnare, cu condiția ca acesta să fi fost informat cu privire la consecințele nedeunerii unei cereri în termenul respectiv și să nu fi apărut niciun element relevant nou. Dat fiind că SECA se bazează pe încredere reciprocă și pe o prezumție de respectare a drepturilor fundamentale, inclusiv a drepturilor întemeiate pe Convenția de la Geneva și pe Convenția europeană a drepturilor omului, faptul că un alt stat membru a acordat deja protecție internațională constituie, în principiu, un motiv pentru respingerea unei cereri a aceluiași solicitant ca inadmisibilă. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a respinge o cerere ca inadmisibilă în cazul în care unui solicitant i s-a acordat deja protecție internațională într-un alt stat membru. În plus, o cerere ar trebui considerată inadmisibilă atunci când aceasta este o cerere ulterioară fără elemente noi relevante.

- (46) Pentru aplicarea conceptelor de primă țară de azil și de țară terță sigură, este esențial ca țara terță în legătură cu care se aplică aceste concepte să fie parte la Convenția de la Geneva și să o respecte, cu excepția cazului în care țara terță respectivă prevede în alt mod o protecție efectivă în temeiul dreptului și al practicii, în conformitate cu standardele fundamentale privind drepturile omului, cum ar fi accesul la mijloace de subzistență suficiente pentru menținerea unui nivel de trai adecvat în ceea ce privește situația generală a respectivei țări terțe gazdă, accesul la îngrijiri de sănătate și la tratamentul de bază al bolilor, precum și la educație în condițiile prevăzute în general pentru țară terță în cauză. O astfel de protecție efectivă ar trebui să rămână disponibilă până când va putea fi găsită o soluție durabilă. Ar trebui să fie posibil ca o țară terță să fie desemnată drept țară terță sigură cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului său sau pentru categorii clar identificabile de persoane.
- (47) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica conceptul de primă țară de azil ca motiv de inadmisibilitate în cazul în care solicitantul a beneficiat de protecție efectivă și încă se poate prevala de protecția respectivă într-o țară terță, în care viața și libertatea sa nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice, în care nu face obiectul persecuției și nu se confruntă cu un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) .../...⁺, și în care solicitantul este protejat de o returnare și o îndepărtare care încalcă dreptul la protecție împotriva torturii și a tratamentelor sau a pedepselor crude, inumane sau degradante, astfel cum se prevede în dreptul internațional.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (48) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a aplica conceptul de țară terță sigură ca motiv de inadmisibilitate în cazul în care solicitantul are posibilitatea de a solicita și, dacă sunt îndeplinite condițiile, de a beneficia de protecție efectivă într-o țară terță, în care viața și libertatea sa nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice, în care nu face obiectul persecuției și nu se confruntă cu un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) .../...⁺, și în care este protejat de o returnare și o îndepărtare care încalcă dreptul la protecție împotriva torturii și a tratamentelor sau a pedepselor crude, inumane sau degradante, astfel cum este prevăzut în dreptul internațional. Cu toate acestea, autoritățile decizionale ale statelor membre ar trebui să își păstreze dreptul de a evalua fondul unei cereri, chiar dacă condițiile pentru a o considera inadmisibilă sunt îndeplinite, în special atunci când sunt obligate să facă acest lucru în temeiul obligațiilor lor naționale. Un stat membru ar trebui să poată aplica conceptul de țară terță sigură numai în cazul în care există o legătură între solicitant și țara terță, pe baza căreia ar fi rezonabil ca solicitantul să meargă în țara respectivă. Se poate considera că legătura dintre solicitant și țara terță sigură este stabilită în special în cazul în care în țara respectivă sunt prezenți membri ai familiei solicitantului ori atunci când solicitantul s-a stabilit sau a locuit în țara respectivă.
- (49) Prezumția de siguranță în ceea ce privește țările terțe cu care au fost încheiate acorduri de tipul celor menționate în prezentul regulament nu se aplică în cazul în care astfel de acorduri sunt suspendate în conformitate cu articolul 218 alineatul (9) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (50) Conceptele de primă țară de azil și țară terță sigură nu ar trebui aplicate în cazul unui solicitant care solicită și are dreptul să beneficieze, în statul membru care examinează cererea, de drepturile prevăzute în Directiva 2003/86/CE a Consiliului¹¹ sau în Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹² în calitate de membru de familie al unui resortisant al unei țări terțe sau al unui cetățean al Uniunii.
- (51) Atunci când se evaluează dacă o țară terță îndeplinește criteriile pentru protecție efectivă, astfel cum sunt prevăzute în prezentul regulament, accesul la mijloace de subzistență suficiente pentru menținerea unui nivel de trai adecvat ar trebui înțeles ca incluzând accesul la hrană, îmbrăcăminte, locuință sau adăpost și dreptul de a desfășura o activitate remunerată, de exemplu prin accesul la piața muncii în condiții nu mai puțin favorabile decât cele aplicabile persoanelor care nu dețin cetățenia țării terțe respective, în general în aceleași circumstanțe.
- (52) Pentru ca statele membre să poată respinge o cerere ca inadmisibilă pe baza conceptelor de primă țară de azil sau țară terță sigură, ar trebui efectuată o evaluare individuală a circumstanțelor specifice ale solicitantului, inclusiv a oricăror elemente prezentate de solicitant care pot explica de ce conceptele menționate nu i-ar fi aplicabile. În cazul în care solicitantul este un minor neînsoțit, autoritatea competentă ar trebui să țină seama de interesul superior al copilului, în special în ceea ce privește disponibilitatea unor condiții de îngrijire și de încredințare durabile și adecvate.

¹¹ Directiva 2003/86/CE a Consiliului din 22 septembrie 2003 privind dreptul la reîntregirea familiei (JO L 251, 3.10.2003, p. 12).

¹² Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, 30.4.2004, p. 77).

- (53) O cerere nu ar trebui să fie respinsă ca inadmisibilă pe baza conceptelor de primă țară de azil sau țară terță sigură în cazul în care, în etapa examinării admisibilității, este deja clar că țara terță în cauză nu va admite sau readmite solicitantul. În plus, în cazul în care solicitantul nu este în cele din urmă admis sau readmis în țara terță după ce cererea a fost respinsă ca inadmisibilă, solicitantul ar trebui să aibă din nou acces la procedura de protecție internațională în conformitate cu prezentul regulament.
- (54) O cerere de protecție internațională ar trebui examinată pe fond pentru a stabili dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru a beneficia de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺. Nu este necesară o examinare pe fond în cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă în conformitate cu prezentul regulament, în cazul în care un alt stat membru este responsabil în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺⁺ sau în cazul în care o cerere este declarată ca retrasă implicit sau explicit.
- (55) Examinarea unei cereri ar trebui accelerată și finalizată în termen de maximum trei luni într-un număr limitat de cazuri, printre care se numără cazul în care solicitantul provine dintr-o țară de origine sigură sau solicitantul prezintă o cerere numai pentru a întârzia sau a împiedica executarea unei decizii de îndepărtare sau cazul în care există preocupări serioase privind securitatea națională sau ordinea publică. Statele membre ar trebui să poată aplica o procedură accelerată de examinare a minorilor neînsoțiți numai în circumstanțele limitate prevăzute în prezentul regulament.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (56) În interesul unor proceduri rapide și echitabile pentru toți solicitanții, garantându-se totodată că șederea solicitanților care nu îndeplinesc condițiile pentru a beneficia de protecție internațională în Uniune nu este prelungită în mod nejustificat, inclusiv a celor care sunt resortisanți ai unor țări terțe exonerati de obligația de a deține o viză în temeiul Regulamentului (UE) 2018/1806, statele membre ar trebui să accelereze examinarea cererilor prezentate de solicitanții care sunt resortisanți ai unei țări terțe sau, în cazul apatrizilor, care au avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță pentru care procentul deciziilor de acordare a protecției internaționale este de 20 % sau mai mic din numărul total de decizii pentru țara terță respectivă, luându-se în considerare, printre altele, diferențele substanțiale dintre deciziile din prima instanță și deciziile definitive. În cazul în care a avut loc o schimbare semnificativă în țara terță în cauză de la publicarea datelor Eurostat relevante și luând în considerare nota de îndrumare în temeiul articolului 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303 sau în cazul în care solicitantul aparține unei categorii specifice de persoane pentru care rata de recunoaștere scăzută nu poate fi considerată reprezentativă pentru nevoile lor de protecție din cauza unui motiv de persecuție specific, examinarea cererii nu ar trebui să fie accelerată. Cazurile în care o țară terță poate fi considerată țară de origine sigură sau țară terță sigură pentru solicitant în sensul prezentului regulament ar trebui să rămână aplicabile ca motiv separat pentru procedura accelerată de examinare sau, respectiv, pentru procedura de admisibilitate.

- (57) Numeroase cereri de protecție internațională sunt prezentate la frontiera externă sau într-o zonă de tranzit a unui stat membru, inclusiv de către persoane reținute în legătură cu trecerea ilegală a frontierei externe, și anume chiar în momentul trecerii ilegale a frontierei externe sau în apropierea respectivei frontiere externe după trecerea acesteia, sau de către persoane debarcate în urma unei operațiuni de căutare și salvare. Pentru a efectua o verificare a identității, securității și sănătății la frontiera externă și pentru a direcționa resortisanții țărilor terțe și apatrizii în cauză către procedurile relevante, este necesar un screening. După efectuarea screeningului, resortisanții țărilor terțe și apatrizii ar trebui să fie direcționați către procedura de azil sau de returnare corespunzătoare, ori ar trebui să li se refuze intrarea. Prin urmare, ar trebui să se instituie o fază premergătoare intrării pe teritoriu, care să fie compusă din screening și din proceduri la frontieră pentru azil și pentru returnare. Pentru toate sosirile ilegale ar trebui să existe o legătură coerentă și eficace între toate etapele procedurilor relevante.

- (58) Scopul procedurii la frontieră pentru azil și returnare ar trebui să fie acela de a evalua rapid, în principiu la frontierele externe, dacă cererile sunt neîntemeiate sau inadmisibile și de a returna rapid persoanele care nu au drept de ședere, într-un mod care să respecte pe deplin principiul nereturnării, asigurându-se în același timp că persoanele cu cereri întemeiate sunt direcționate către procedura normală și beneficiază de acces rapid la protecție internațională. Prin urmare, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a le impune solicitanților de protecție internațională să își aibă reședința la frontiera externă sau în apropierea acesteia ori într-o zonă de tranzit, ca regulă generală, sau în alte locuri anume desemnate de pe teritoriul lor în vederea evaluării admisibilității cererilor. În circumstanțe bine definite, statele membre ar trebui să poată prevedea examinarea pe fond a unei cereri și, în cazul respingerii cererii, returnarea resortisanților țărilor terțe și a apatrizilor în cauză. Pentru a efectua procedura de azil la frontieră și procedura de returnare la frontieră, instituite prin Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului¹³⁺, statele membre ar trebui să ia măsurile necesare pentru a institui o capacitate adecvată în ceea ce privește primirea și resursele umane, în special un personal calificat și bine format, necesară pentru a se examina în orice moment un număr determinat de cereri și pentru a se asigura respectarea deciziilor de returnare.

¹³ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de instituire a unei proceduri de returnare la frontieră și de modificare a Regulamentului (UE) 2021/1148 (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și trimiterea JO ale regulamentului respectiv în nota de subsol.

- (59) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în ceea ce privește calcularea numărului care corespunde capacității adecvate a fiecărui stat membru și a numărului maxim de cereri pe care un stat membru trebuie să le examineze pe an în cadrul procedurii la frontieră, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei. Capacitatea adecvată a unui stat membru ar trebui stabilită printr-o formulă bazată pe agregarea trecerilor ilegale ale frontierei, astfel cum au fost raportate de statele membre către Agenția Europeană pentru Poliția de Frontieră și Garda de Coastă înființată prin Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁴ (Frontex), care include, de asemenea, sosirile în urma operațiunilor de căutare și salvare, precum și refuzurile intrării la frontiera externă, conform datelor Eurostat, calculate pe o perioadă de trei ani. Atunci când actul de punere în aplicare este adoptat în conformitate cu prezentul regulament, adoptarea sa ar trebui să fie aliniată la adoptarea Raportului european anual privind azilul și migrația în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺, care evaluează situația de-a lungul tuturor rutelor de migrație și în toate statele membre. Ca element suplimentar de stabilitate și previzibilitate, ar trebui să se stabilească numărul maxim anual de cereri pe care un stat membru ar trebui să aibă obligația de a le examina în cadrul procedurii la frontieră, care să se ridice la de patru ori capacitatea adecvată a statului membru respectiv. Anvergura obligației statului membru de a crea capacitate adecvată ar trebui să țină seama în mod corespunzător de preocupările statelor membre în ceea ce privește securitatea națională și ordinea publică. Numai cererile care fac obiectul procedurii la frontieră ar trebui să fie calculate în vederea atingerii capacității adecvate.

¹⁴ Regulamentul (UE) 2019/1896 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 noiembrie 2019 privind Poliția de frontieră și garda de coastă la nivel european și de abrogare a Regulamentelor (UE) nr. 1052/2013 și (UE) 2016/1624 (JO L 295, 14.11.2019, p. 1).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (60) Statele membre ar trebui să evalueze cererile în cadrul unei proceduri la frontieră atunci când solicitantul este un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică, atunci când se consideră că solicitantul, după ce i s-a oferit posibilitatea deplină de a prezenta motive întemeiate, a indus în eroare în mod intenționat autoritățile prin prezentarea unor informații sau documente false sau prin disimularea unor informații sau documente relevante privind identitatea sau cetățenia sa care ar fi putut avea un impact negativ asupra deciziei și atunci când cererea este susceptibilă de a fi neîntemeiată deoarece solicitantul are o cetățenie pentru care procentul deciziilor de acordare a protecției internaționale este de 20 % sau mic din numărul total al deciziilor pentru țara terță respectivă. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a articolului 50 al treilea paragraf din prezentul regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei. În alte cazuri, cum ar fi cel în care solicitantul provine dintr-o țară de origine sigură sau dintr-o țară terță sigură, utilizarea procedurii la frontieră ar trebui să fie opțională pentru statele membre.
- (61) În temeiul capitolului IV din Directiva (UE) .../...⁺, statele membre care pun la dispoziție centre de primire pentru desfășurarea procedurii de azil la frontieră au obligația de a ține seama de situația și de nevoile speciale ale persoanelor vulnerabile, inclusiv ale minorilor, ale persoanelor cu dizabilități și ale persoanelor în vârstă. În consecință, astfel de persoane ar trebui să fie admise la o procedură la frontieră numai în cazul în care condițiile de primire din cadrul procedurii respective respectă cerințele prevăzute în capitolul IV din directiva menționată. În plus, în cazul în care condițiile de primire disponibile în cadrul unei proceduri la frontieră încetează să mai respecte cerințele și standardele prevăzute în capitolul IV din directiva menționată, procedura la frontieră ar trebui să înceteze să se aplice persoanelor în cauză.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (62) Pot exista totodată circumstanțe în care, indiferent de dotările disponibile, situația specifică sau nevoile speciale ale solicitanților ar împiedica în orice caz admiterea sau rămânerea lor în cadrul unei proceduri la frontieră. În acest context, o procedură la frontieră nu ar trebui să se aplice sau ar trebui să înceteze să se aplice în cazul în care solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale nu li se poate acorda sprijinul necesar sau în cazul în care există o justificare din motive de sănătate, inclusiv din motive legate de sănătatea mintală a unei persoane. De asemenea, având în vedere importanța drepturilor copilului și necesitatea de a se ține seama de interesul superior al copilului, minorii neînsoțiți nu ar trebui, ca regulă, să facă obiectul procedurii la frontieră, cu excepția cazului în care există motive rezonabile pentru a se considera că minorul reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru ori a cazului în care solicitantul a fost expulzat forțat din motive grave de securitate națională sau de ordine publică în temeiul dreptului intern.
- (63) De asemenea, o procedură la frontieră nu ar trebui să se aplice sau ar trebui să înceteze să se aplice în cazul în care are ca rezultat luarea în custodie publică a solicitanților în circumstanțe în care nu sunt îndeplinite condițiile de luare în custodie publică a persoanelor, nici garanțiile aplicabile luării în custodie publică, astfel cum sunt prevăzute în Directiva (UE) .../...⁺.
- (64) Având în vedere că scopul procedurii la frontieră este, printre altele, de a permite evaluarea rapidă a cererilor care sunt susceptibile de a fi inadmisibile sau neîntemeiate pentru a se permite returnarea rapidă a persoanelor care nu au drept de ședere, procedura respectivă nu ar trebui să se aplice sau ar trebui să înceteze să se aplice în cazul în care autoritatea decizională consideră că motivele pentru respingerea unei cereri ca inadmisibilă sau pentru aplicarea procedurii accelerate de examinare nu sunt aplicabile sau nu mai sunt aplicabile.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (65) Atunci când aplică procedura la frontieră pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, statele membre ar trebui să se asigure că se iau măsurile necesare pentru găzduirea solicitanților la frontiera externă sau în apropierea acesteia ori în zone de tranzit, ca regulă generală, în conformitate cu Directiva (UE) .../...⁺. Statele membre pot examina cererile într-un alt loc de la frontiera externă decât cel în care este prezentată cererea de azil, transferând solicitanții către un alt loc specific aflat la frontiera externă sau în apropierea acesteia în statul membru în cauză ori în alte locuri anume desemnate de pe teritoriul său în care există centre adecvate. Statele membre ar trebui să fie libere să decidă locurile specifice în care ar trebui să fie create astfel de centre. Cu toate acestea, statele membre ar trebui să încerce să limiteze nevoia de a transfera solicitanții în acest scop și, prin urmare, să urmărească înființarea unor astfel de centre cu o capacitate suficientă la punctele de trecere a frontierei sau în secțiunile frontierei externe în care se prezintă majoritatea cererilor de protecție internațională, ținând seama și de lungimea frontierei externe și de numărul punctelor de trecere a frontierei sau al zonelor de tranzit. Statele membre ar trebui să notifice Comisiei locurile specifice în care se vor efectua procedurile la frontieră.
- (66) Având în vedere că anumite centre s-ar putea afla în locuri greu accesibile, statele membre ar trebui să asigure accesul adecvat al personalului care lucrează în aceste centre.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (67) Interesul superior al copilului ar trebui să reprezinte un considerent primordial pentru statele membre atunci când pun în aplicare dispozițiile prezentului regulament care pot afecta minorii. În acest context și având în vedere nevoile speciale de primire ale minorilor, în cazul în care se aplică procedura la frontieră, iar numărul de solicitanți dintr-un anumit moment depășește numărul care corespunde capacității adecvate a unui stat membru, statul membru respectiv nu ar trebui să acorde prioritate minorilor și membrilor familiilor acestora atunci când stabilește cui să îi aplice o procedură la frontieră, cu excepția cazului în care se consideră, din motive grave, că aceștia reprezintă un pericol pentru securitatea națională și ordinea publică a unui stat membru. În cazul în care sunt admiși la procedura la frontieră minori și membri ai familiilor acestora, cererile lor ar trebui examinate prioritar. Centrele de primire pentru minori și membrii familiilor lor ar trebui să fie adaptate nevoilor acestora, cu respectarea deplină a Directivei (UE) .../...⁺. Având în vedere faptul că protecția copiilor este de o importanță primordială, în cazul în care informațiile obținute prin monitorizarea efectuată în temeiul Regulamentului (UE) 2021/2303 indică nerespectarea de către un stat membru a cerințelor de primire pentru minori și membrii familiilor acestora, Comisia ar trebui să recomande suspendarea aplicării procedurii la frontieră în cazul familiilor cu minori, iar statul membru în cauză ar trebui să informeze Comisia cu privire la măsurile luate pentru a remedia eventualele deficiențe cuprinse în recomandarea Comisiei. Recomandarea ar trebui făcută publică.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (68) Durata procedurii la frontieră pentru examinarea cererilor de protecție internațională ar trebui să fie cât mai scurtă posibil, garantându-se, în același timp, o examinare completă și corectă a cererilor. În orice caz, aceasta nu ar trebui să depășească 12 săptămâni, incluzând stabilirea statului membru responsabil. Statele membre ar trebui să poată prelungi acest termen la 16 săptămâni în cazul în care persoana este transferată în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺. Acest termen ar trebui înțeles ca un termen de sine stătător pentru procedura de azil la frontieră, din momentul înregistrării cererii până când solicitantul nu are dreptul de a rămâne și nu este autorizat să rămână. În această perioadă, statele membre au dreptul să stabilească în dreptul intern termenul atât pentru etapa administrativă, cât și pentru diferitele etape procedurale ulterioare, dar ar trebui să le stabilească astfel încât să se asigure că procedura de examinare este încheiată și că, ulterior, dacă este relevant, decizia privind cererea de a rămâne și, după caz, decizia privind calea de atac sunt emise în termen de 12 săptămâni sau, după caz, 16 săptămâni. După această perioadă, dacă statul membru nu a luat totuși deciziile relevante, solicitantul ar trebui să fie autorizat să intre pe teritoriul statului membru, sub rezerva unor excepții limitate, pentru ca procedura corespunzătoare să continue. Intrarea pe teritoriu nu este autorizată atunci când solicitantul nu are dreptul de a rămâne, când nu a cerut autorizația să rămână în scopul soluționării căii de atac sau când o instanță a decis că acesta nu ar trebui să fie autorizat să rămână în așteptarea soluționării căii de atac. În astfel de cazuri, pentru a se asigura continuitatea dintre procedura de azil și procedura de returnare, procedura de returnare se desfășoară de asemenea în contextul unei proceduri de returnare la frontieră prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺⁺ pentru o perioadă de cel mult 12 săptămâni.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279 (COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (69) Deși procedurala frontieră pentru examinarea unei cereri de protecție internațională poate fi aplicată fără a se recurge la luarea în custodie publică, statele membre ar trebui să fie totuși în măsură să aplice motivele luării în custodie publică în cursul procedurii la frontieră, în conformitate cu dispozițiile Directivei (UE) .../...⁺, pentru a decide cu privire la dreptul solicitantului de a intra pe teritoriu. Dacă pe parcursul unei astfel de proceduri se recurge la luarea în custodie publică, ar trebui să se aplice dispozițiile privind luarea în custodie publică din directiva menționată, inclusiv cele privind garanțiile pentru solicitanții luați în custodie publică, condițiile luării în custodie publică, controlul judiciar și faptul că este necesară o evaluare individuală a fiecărui caz. Ca regulă, minorii nu ar trebui să fie luați în custodie publică. Luarea în custodie publică a minorilor ar trebui să fie posibilă numai în situații excepționale, ca o măsură la care se recurge în ultimă instanță și după ce s-a stabilit că nu s-ar putea aplica efectiv măsuri alternative mai puțin coercitive, printre altele plasări în cadrul comunității în condiții neprivative de libertate, și după ce se stabilește că luarea în custodie publică este în interesul superior al acestora în conformitate cu Directiva (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (70) Atunci când o cerere este respinsă în contextul procedurii la frontieră, solicitantul, resortisantul unei țări terțe sau apatridul în cauză ar trebui să facă imediat obiectul unei decizii de returnare sau, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile relevante prevăzute în Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁵, al unei decizii de refuz al intrării. Pentru a garanta egalitatea de tratament a tuturor resortisanților țărilor terțe și apatrizilor ale căror cereri au fost respinse în contextul procedurii la frontieră, în cazul în care un stat membru a decis să nu aplice dispozițiile Directivei 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁶ în temeiul derogării relevante prevăzute în respectiva directivă resortisanților țărilor terțe și apatrizilor și nu emite o decizie de returnare a resortisantului țării terțe în cauză, tratamentul și nivelul de protecție ale solicitantului, resortisantului țării terțe sau apatridului în cauză ar trebui să fie în conformitate cu dispoziția din Directiva 2008/115/CE privind dispozițiile mai favorabile în ceea ce privește resortisanții țărilor terțe excluși din domeniul de aplicare al respectivei directive și ar trebui să fie echivalente cu cele aplicabile persoanelor care fac obiectul unei decizii de returnare.

¹⁵ Regulamentul (UE) 2016/399 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 martie 2016 cu privire la Codul Uniunii privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 77, 23.3.2016, p. 1).

¹⁶ Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (JO L 348, 24.12.2008, p. 98).

- (71) Procedura la frontieră ar trebui să se desfășoare în deplină conformitate cu Carta și cu dreptul Uniunii. În acest context, fiecare stat membru ar trebui să prevadă un mecanism pentru monitorizarea drepturilor fundamentale în legătură cu procedura la frontieră care îndeplinește criteriile prevăzute în Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului¹⁷⁺.
- (72) În cadrul mandatelor lor respective, agențiile Uniunii, în special Agenția pentru Azil, ar trebui să fie în măsură să ofere sprijin statelor membre și Comisiei, la cererea acestora, pentru a asigura punerea în aplicare și funcționarea corespunzătoare ale prezentului regulament, inclusiv ale dispozițiilor prezentului regulament referitoare la procedura accelerată și la procedura la frontieră. Agențiile Uniunii, în special Agenția pentru Azil, pot propune unui stat membru un sprijin specific.
- (73) Ar trebui să fie posibil ca statul membru în care este transferat un solicitant în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺⁺ să examineze cererea în cadrul unei proceduri la frontieră, cu condiția ca solicitantul să nu fi fost încă autorizat să intre pe teritoriul statului membru în cauză, iar condițiile pentru aplicarea unei astfel de proceduri să fie îndeplinite în statul membru din care a fost transferat solicitantul și de către statul membru către care a fost transferat solicitantul.

¹⁷ Regulamentul (UE) .../... al Parlamentului European și al Consiliului din ... de introducere a screeningului resortisanților țărilor terțe la frontierele externe și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 767/2008, (UE) 2017/2226, (UE) 2018/1240 și (UE) 2019/817 (JO L, ..., ELI: ...).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)) și a se introduce numărul, data, titlul și trimiterea JO ale regulamentului respectiv în nota de subsol.

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (74) Noțiunea de ordine publică poate acoperi, printre altele, o condamnare pentru comiterea, în trecut, a unei infracțiuni grave.
- (75) Atât timp cât un solicitant poate demonstra un motiv întemeiat, lipsa documentelor la intrare sau utilizarea unor documente falsificate nu ar trebui să determine în sine recurgerea automată la o procedură accelerată de examinare sau la o procedură la frontieră.
- (76) În cazul în care un solicitant nu respectă anumite obligații care decurg din prezentul regulament, din Regulamentul (UE) .../...⁺ sau din Directiva (UE) .../...⁺⁺, cererea respectivă nu ar mai trebui analizată în continuare și ar trebui, în principiu, să fie respinsă sau declarată ca fiind retrasă în mod implicit și orice cerere nouă prezentată în statele membre de către același solicitant după decizia respectivă ar trebui considerată drept o cerere ulterioară. În cazul în care o persoană a prezentat o cerere ulterioară într-un alt stat membru și este transferată în statul membru responsabil în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺, statul membru responsabil nu ar trebui să fie obligat să examineze cererea prezentată în celălalt stat membru.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (77) În cazul în care solicitantul prezintă o cerere ulterioară fără a aduce elemente noi care măresc în mod semnificativ probabilitatea ca solicitantul să îndeplinească condițiile pentru a beneficia de protecție internațională sau care evocă motivele pentru care cererea anterioară a fost respinsă ca inadmisibilă, această cerere ulterioară nu ar trebui să facă obiectul unei noi proceduri complete de examinare. În aceste cazuri, în urma unei examinări preliminare, cererile ar trebui să fie respinse ca inadmisibile în conformitate cu principiul autorității de lucru judecat. Examinarea preliminară ar trebui să se efectueze pe baza declarațiilor scrise sau a interviului individual. Interviul individual poate fi, în special, omis în cazurile în care, din declarațiile scrise, reiese clar că cererea nu prezintă elemente noi. În cazul unor cereri ulterioare, se pot face excepții de la dreptul persoanei de a rămâne pe teritoriul unui stat membru.
- (78) Un solicitant care depune o cerere ulterioară în ultimul moment doar pentru a întârzia sau a împiedica îndepărtarea sa nu ar trebui să fie autorizat să rămână în așteptarea finalizării deciziei prin care cererea este declarată inadmisibilă în cazurile în care este clar imediat pentru autoritatea decizională că nu s-au prezentat elemente noi și că nu există niciun risc de returnare. Autoritatea decizională ar trebui să emită o decizie în temeiul dreptului intern care să confirme că aceste criterii sunt îndeplinite pentru ca solicitantul să nu fie autorizat să rămână.

- (79) Un element esențial pentru a determina dacă o cerere de protecție internațională este întemeiată este siguranța solicitantului în țara sa de origine. Având în vedere faptul că Regulamentul (UE) .../...⁺ vizează atingerea unui nivel înalt de convergență privind condițiile pe care resortisanții țărilor terțe și apatrizii trebuie să le îndeplinească pentru a beneficia de protecție internațională, prezentul regulament instituie criterii comune pentru desemnarea unor țări terțe drept țări de origine sigure, având în vedere necesitatea de a consolida aplicarea conceptului de țară de origine sigură drept instrument esențial pentru a sprijini examinarea rapidă a cererilor care sunt susceptibile de a fi neîntemeiate.
- (80) Ar trebui să fie posibil ca o țară terță să fie desemnată drept țară de origine sigură cu excepții pentru anumite părți ale teritoriului său sau pentru categorii clar identificabile de persoane. În plus, faptul că o țară terță este inclusă pe o listă a țărilor de origine sigure nu poate constitui o garanție absolută a siguranței pentru resortisanții țării respective, nici măcar pentru cei care nu aparțin unei categorii de persoane pentru care se face o astfel de excepție, și, prin urmare, nu înlătură necesitatea de a se efectua o examinare individuală adecvată a cererii de protecție internațională. Prin natura sa, evaluarea pe care se bazează desemnarea poate lua în considerare numai situația generală din țara respectivă pe plan civil, juridic și politic, precum și dacă agenții de persecuție, de tortură sau care aplică tratamente ori pedepse inumane sau degradante fac efectiv obiectul sancțiunilor atunci când se stabilește că sunt responsabili de aceste fapte în țara respectivă. Din acest motiv, conceptul de țară de origine sigură ar trebui să poată fi aplicat numai în cazul în care solicitantul nu poate demonstra existența unor elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu îi este aplicabil în cadrul unei evaluări individuale.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (81) Desemnarea unor țări de origine sigure și a unor țări terțe sigure la nivelul Uniunii ar trebui să abordeze unele dintre divergențele existente între listele naționale ale statelor membre privind țările sigure. Statele membre ar trebui să păstreze dreptul de a aplica sau a adopta dispoziții legislative care să permită desemnarea la nivel național a altor țări terțe decât cele desemnate drept țări terțe sigure sau țări de origine sigure la nivelul Uniunii, însă astfel de desemnări sau liste comune ar trebui să asigure aplicarea acestor concepte în mod uniform de toate statele membre în ceea ce îi privește pe solicitanții ale căror țări de origine sunt desemnate sau pentru care există o țară terță sigură. Acest lucru ar trebui să faciliteze convergența în ceea ce privește aplicarea procedurilor și, totodată, să descurajeze deplasările secundare ale solicitanților de protecție internațională.

- (82) Comisia, asistată de Agenția pentru Azil, ar trebui să reexamineze situația din țările terțe desemnate drept țări terțe sigure sau țări de origine sigure la nivelul Uniunii. În cazul unei înrăutățiri semnificative a situației unei astfel de țări terțe și în urma unei evaluări argumentate, Comisia ar trebui să poată suspenda desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru o perioadă limitată de timp prin intermediul unui act delegat. Comisia ar trebui, de asemenea, să poată extinde suspendarea desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru o perioadă de șase luni, cu posibilitatea de a reînnoi prelungirea respectivă o singură dată. Pentru a răspunde înrăutățirilor semnificative intervenite în situația dintr-o țară terță desemnată drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește suspendarea desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru o perioadă de șase luni în cazul în care Comisia consideră, pe baza unei evaluări argumentate, că nu mai sunt îndeplinite condițiile stabilite în prezentul regulament și pentru a prelungi suspendarea desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii pentru o perioadă de șase luni, cu posibilitatea de a reînnoi această prelungire o singură dată. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare¹⁸. În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

¹⁸ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

- (83) Comisia ar trebui să reexamineze în permanență situația din țara terță respectivă, luând în considerare, printre altele, informațiile furnizate de statele membre și de Agenția pentru Azil cu privire la modificările ulterioare ale situației din țara terță respectivă. Mai mult decât atât, în acest caz, Comisia ar trebui să propună o modificare în conformitate cu procedura legislativă ordinară pentru a înlătura desemnarea respectivei țări terțe drept țară terță sigură la nivelul Uniunii în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat care suspendă desemnarea țării terțe respective. În scopul evaluării argumentate, Comisia ar trebui să ia în considerare o serie de surse de informații aflate la dispoziția sa, în special rapoartele sale anuale privind progresele înregistrate vizând țările terțe desemnate drept țări candidate de către Consiliul European, rapoartele periodice din partea Serviciului European de Acțiune Externă și informațiile comunicate de statele membre, de Agenția pentru Azil, de Înalțul Comisariat al ONU pentru Refugiați, de Consiliul Europei și de alte organizații internaționale relevante.
- (84) În cazul în care perioada de valabilitate a actului delegat și a prelungirilor sale expiră, fără ca un nou act delegat să fi fost adoptat, desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii nu ar mai trebui să fie suspendată. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere eventualelor modificări propuse în vederea retragerii desemnării țării terțe.

- (85) Comisia, asistată de Agenția pentru Azil, ar trebui să reexamineze situația din țările terțe cărora le-a fost retrasă desemnarea drept țări terțe sigure sau țări de origine sigure la nivelul Uniunii, inclusiv atunci când un stat membru notifică Comisiei că, pe baza unei evaluări argumentate, consideră că, în urma unor modificări ale situației dintr-o anumită țară terță, aceasta îndeplinește din nou condițiile prevăzute în prezentul regulament pentru a fi desemnată drept sigură. Într-un astfel de caz, statele membre ar putea desemna țara terță respectivă drept țară de origine sigură sau țară terță sigură la nivel național numai dacă Comisia nu ridică obiecții cu privire la această desemnare în termen de doi ani de la data retragerii desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivelul Uniunii. În cazul în care consideră că aceste condiții sunt îndeplinite, Comisia poate propune o modificare a desemnării drept țări terțe sigure sau țări de origine sigure la nivelul Uniunii pentru a adăuga țara terță respectivă.
- (86) În ceea ce privește retragerea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară, statele membre ar trebui să se asigure că persoanele care beneficiază de protecție internațională sunt informate în mod corespunzător cu privire la o posibilă reexaminare a statutului lor și că acestora li se dă posibilitatea să își prezinte punctul de vedere, într-un termen rezonabil, printr-o declarație scrisă și în cadrul unui interviu individual, înainte ca autoritățile să adopte o decizie motivată de retragere a statutului acestora.

- (87) Deciziile adoptate cu privire la o cerere de protecție internațională prin care aceasta este respinsă ca inadmisibilă, ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, precum și ca fiind retrasă în mod implicit, împreună cu deciziile prin care se retrage statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară ar trebui să facă obiectul unei căi de atac efective în fața unei instanțe în conformitate cu toate cerințele și condițiile prevăzute la articolul 47 din Cartă. Pentru a se asigura eficacitatea procedurii, calea de atac ar trebui introdusă de solicitant într-un termen stabilit. Pentru ca solicitantul să poată respecta aceste termene și în scopul asigurării accesului efectiv la o cale judiciară de atac, acesta ar trebui să aibă dreptul la asistență și reprezentare juridice gratuite. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere posibilității solicitanților sau beneficiarilor de protecție internațională de a beneficia de alte căi de atac cu aplicabilitate generală prevăzute la nivel național care nu sunt specifice procedurii de acordare sau de retragere a protecției internaționale.
- (88) În unele state membre, dispozițiile procedurale juridice impun existența unui al doilea nivel al căii de atac, dincolo de cel impus în conformitate cu prezentul regulament. Având în vedere principiile proporționalității și subsidiarității și ținând seama în mod corespunzător de autonomia procedurală a statelor membre, precum și de obiectivele prezentului regulament, este oportun să se prevadă o definiție flexibilă a ceea ce constituie o decizie definitivă, prin intermediul unei trimiteri la dreptul intern, înțelegându-se că statele membre ar trebui, cel puțin, să pună la dispoziție căile de atac prevăzute în capitolul V din prezentul regulament înainte ca o decizie să devină definitivă în conformitate cu dreptul intern. În cazul în care o cerere ulterioară a fost prezentată înainte ca decizia privind o cerere anterioară să devină definitivă, aceasta ar trebui considerată o prezentare suplimentară și ar trebui să fie examinată în cadrul procedurii administrative sau a procedurii căii de atac în curs, după caz.

- (89) Noțiunea de „instanță” este un concept reglementat de dreptul Uniunii, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene. Noțiunea respectivă, printre alte elemente care o definesc, poate desemna doar o autoritate care acționează în calitate de terț în raport cu autoritatea care a adoptat decizia ce face obiectul procedurii. Respectiva autoritate ar trebui să exercite funcții judiciare și nu este determinant dacă este sau nu recunoscută drept instanță în temeiul dreptului intern. Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere competenței statelor membre de a-și organiza sistemul judiciar național și de a stabili numărul gradelor de jurisdicție. În cazul în care dreptul intern prevede posibilitatea de a introduce noi căi de atac împotriva unei hotărâri adoptate în cadrul unei prime căi de atac sau al unor căi de atac ulterioare, procedura și efectul suspensiv al acestor căi de atac ar trebui să fie reglementate în dreptul intern, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu obligațiile internaționale.
- (90) În scopul procedurii căii de atac, statele membre ar putea prevedea ca audierile în fața unei instanțe de prim grad să se desfășoare prin videoconferință, cu condiția să fi fost adoptate măsurile necesare în acest sens.
- (91) Pentru ca un solicitant să își poată exercita dreptul la o cale de atac eficientă împotriva unei decizii de respingere a unei cereri de protecție internațională, toate efectele deciziei de returnare ar trebui să fie suspendate în mod automat atât timp cât solicitantul are dreptul de a rămâne sau a fost autorizat să rămână pe teritoriul unui stat membru.

- (92) Solicitanții ar trebui, în principiu, să aibă dreptul de a rămâne pe teritoriul unui stat membru până la expirarea termenului de introducere a unei căi de atac în fața unei instanțe de prim grad și, în cazul în care un astfel de drept este exercitat în termenul stabilit, până la soluționarea căii de atac. Solicitantul nu ar trebui să aibă dreptul automat de a rămâne în scopul derulării căii de atac decât în cazurile limitate prevăzute în prezentul regulament, atunci când cererile sunt susceptibile de a fi neîntemeiate, și fără a aduce atingere principiului nereturnării.
- (93) În cazurile în care solicitantul nu are dreptul automat de a rămâne în scopul derulării căii de atac, o instanță ar trebui totuși să fie în măsură să autorizeze solicitantul să rămână pe teritoriul statului membru până la soluționarea căii de atac, la cererea solicitantului sau din proprie inițiativă. În astfel de cazuri, solicitanții ar trebui să aibă dreptul de a rămâne până la expirarea termenului în care pot cere în instanță să fie autorizați să rămână și, în cazul în care solicitantul a făcut o astfel de cerere, în termenul stabilit, până la pronunțarea hotărârii instanței competente. Pentru a descuraja cererile ulterioare abuzive sau de ultim moment, statele membre ar trebui să poată prevedea în dreptul intern faptul că solicitanții nu ar trebui să aibă dreptul de a rămâne în perioada respectivă în caz de cereri ulterioare respinse, în vederea prevenirii altor cereri ulterioare neîntemeiate. În contextul procedurii prin care se stabilește dacă solicitantul ar trebui sau nu să fie autorizat să rămână în așteptarea soluționării căii de atac, dreptul la apărare al solicitantului ar trebui să fie garantat în mod corespunzător prin furnizarea serviciilor necesare de interpretare și de asistență juridică. În plus, instanța competentă ar trebui să poată examina în drept și în fapt decizia prin care se refuză acordarea protecției internaționale.

- (94) Pentru a se asigura returnări efective, solicitanții nu ar trebui să aibă dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru în stadiul unui al doilea nivel sau al unui nivel mai avansat al unei căi de atac depuse la o instanță pentru a contesta o decizie negativă privind cererea de protecție internațională, fără a aduce atingere posibilității ca o instanță să autorizeze solicitantul să rămână.
- (95) Pentru a se asigura coerența controlului judiciar efectuat de o instanță cu privire la o decizie de respingere a unei cereri de protecție internațională și la o decizie de returnare aferentă și în vederea accelerării examinării cazului și reducerii sarcinii autorităților judiciare competente, în cazul în care astfel de decizii sunt luate ca parte a deciziei conexe privind cererea de protecție internațională sau a deciziei de retragere a protecției internaționale, ele ar trebui să facă obiectul unor proceduri comune în fața aceleiași instanțe.
- (96) Pentru a se asigura corectitudinea și obiectivitatea gestionării cererilor și eficiența procedurii comune de protecție internațională, ar trebui stabilite termene pentru procedura administrativă.
- (97) În conformitate cu articolul 72 din TFUE, prezentul regulament nu aduce atingere exercitării responsabilităților care le revin statelor membre pentru menținerea ordinii publice și pentru apărarea securității interne.

- (98) Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului¹⁹ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal pe care statele membre o efectuează în aplicarea prezentului regulament.
- (99) Orice prelucrare a datelor cu caracter personal de către Agenția pentru Azil în cadrul prezentului regulament ar trebui să se efectueze în conformitate cu Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului²⁰, precum și cu Regulamentul (UE) 2021/2303 și ar trebui, în special, să respecte principiile necesității și proporționalității.
- (100) Toate datele cu caracter personal colectate în momentul înregistrării sau al depunerii unei cereri de protecție internațională și în timpul interviului individual ar trebui considerate ca făcând parte din dosarul solicitantului și ar trebui păstrate un număr suficient de ani, având în vedere că resortisanții țărilor terțe sau apatrizii care solicită protecție internațională într-un stat membru pot încerca să solicite protecție internațională în alt stat membru sau pot depune alte cereri ulterioare în același stat membru sau în alt stat membru în anii următori. Dat fiind faptul că majoritatea resortisanților unor țări terțe sau a apatrizilor care au locuit în Uniune mai mulți ani vor fi obținut statutul de rezident permanent sau chiar cetățenia unuia dintre statele membre după o perioadă de zece ani din momentul în care li s-a acordat protecție internațională, această perioadă ar trebui considerată drept o perioadă necesară pentru stocarea datelor personale, inclusiv a amprentelor digitale și a imaginilor faciale.

¹⁹ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

²⁰ Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

- (101) Prezentul regulament nu se referă la procedurile dintre statele membre reglementate de Regulamentul (UE) .../...⁺, inclusiv în ceea ce privește căile de atac în contextul respectivelor proceduri.
- (102) Prezentul regulament ar trebui să li se aplice solicitanților cărora li se aplică Regulamentul (UE) .../...⁺, în plus și fără a aduce atingere dispozițiilor respectivului regulament.
- (103) În vederea asigurării unei puneri în aplicare coerente a prezentului regulament până la data aplicării sale, ar trebui elaborate și puse în aplicare planuri de punere în aplicare la nivelul Uniunii și la nivel național, care să identifice lacunele și etapele operaționale pentru fiecare stat membru.
- (104) Aplicarea prezentului regulament ar trebui evaluată periodic.
- (105) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume instituirea unei proceduri comune de acordare și retragere a protecției internaționale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar având în vedere amploarea și efectele prezentului regulament, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului respectiv.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (106) În conformitate cu articolele 1 și 2 și cu articolul 4a alineatul (1) din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul respectiv, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (107) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.
- (108) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Cartă. În special, prezentul regulament urmărește să asigure respectarea deplină a demnității umane și să promoveze aplicarea articolelor 1, 4, 8, 18, 19, 21, 23, 24 și 47 din Cartă,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Capitolul I

Dispoziții generale

Articolul 1

Obiect

Prezentul regulament instituie o procedură comună de acordare și de retragere a protecției internaționale în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺.

Articolul 2

Domeniu de aplicare

- (1) Prezentul regulament se aplică tuturor cererilor de protecție internațională prezentate pe teritoriul statelor membre, inclusiv la frontierele externe, în apele teritoriale sau în zonele de tranzit ale statelor membre, precum și retragerii protecției internaționale.
- (2) Prezentul regulament nu se aplică cererilor de protecție internațională și cererilor de azil diplomatic sau teritorial depuse la reprezentanțele statelor membre.
- (3) Statele membre pot decide să aplice prezentul regulament în cazul cererilor de protecție care nu fac obiectul Regulamentului (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

1. „refugiat” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe care, din teama întemeiată de a fi persecutat din cauza rasei, a religiei, a naționalității, a opiniilor politice sau a apartenenței la un anumit grup social, se află în afara țării de cetățenie și nu poate sau, din cauza unor astfel de temeri, nu dorește să se prevaleze de protecția respectivei țări sau orice apatrid care, aflându-se din motivele menționate anterior în afara țării în care își avea reședința obișnuită, nu poate sau, din cauza unor astfel de temeri, nu dorește să se întoarcă în respectiva țară și căruia nu i se aplică articolul 12 din Regulamentul (UE) .../...⁺;
2. „persoană eligibilă pentru protecție subsidiară” înseamnă orice resortisant al unei țări terțe sau orice apatrid care nu îndeplinește condițiile pentru a fi considerat refugiat, dar în privința căruia s-a dovedit că există motive serioase și întemeiate de a se crede că, dacă ar fi trimis în țara sa de origine sau, în cazul unui apatrid, în țara în care își avea reședința obișnuită, ar fi supus unui risc real de a suferi vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul (UE) .../...⁺, căruia nu i se aplică articolul 17 alineatele (1) și (2) din regulamentul menționat și care nu poate sau, ca urmare a acestui risc, nu dorește să se prevaleze de protecția respectivei țări;
3. „statut de refugiat” înseamnă recunoașterea de către un stat membru a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid ca refugiat în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

4. „statut conferit prin protecție subsidiară” înseamnă recunoașterea de către un stat membru a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid ca persoană eligibilă pentru protecție subsidiară în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺;
5. „protecție internațională” înseamnă statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară;
6. „minor” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid cu vârsta sub 18 ani;
7. „minor neînsoțit” înseamnă un minor care sosește pe teritoriul statelor membre neînsoțit de un adult responsabil de acesta, în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză, și atât timp cât respectivul minor nu este efectiv în întreținerea unui astfel de adult, inclusiv un minor care este lăsat neînsoțit după intrarea sa pe teritoriul statelor membre;
8. „decizie definitivă” înseamnă o decizie de a acorda sau nu unui resortisant al unei țări terțe sau unui apatrid statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺, inclusiv o decizie de respingere a unei cereri ca inadmisibilă sau o decizie de respingere a unei cereri ca retrasă în mod implicit sau explicit, care nu mai face obiectul unei căi de atac în temeiul capitolului V din prezentul regulament sau care a devenit definitivă în conformitate cu dreptul intern, indiferent dacă solicitantul are sau nu dreptul de a rămâne în conformitate cu prezentul regulament;
9. „examinare a unei cereri de protecție internațională” înseamnă o examinare a admisibilității sau a fondului unei cereri de protecție internațională în conformitate cu prezentul regulament și cu Regulamentul (UE) .../...⁺;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

10. „date biometrice” înseamnă date biometrice în sensul definiției de la articolul 2 litera (s) din Regulamentul (UE) .../...⁺;
11. „capacitate adecvată” înseamnă capacitatea necesară în orice moment pentru a se efectua procedura de azil la frontieră și procedura de returnare la frontieră stabilită în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺⁺, sau, după caz, o procedură de returnare la frontieră echivalentă instituită în temeiul dreptului intern;
12. „cerere de protecție internațională” sau „cerere” înseamnă o solicitare a protecției unui stat membru, prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid care poate fi considerat ca urmărind obținerea statutului de refugiat sau a statutului conferit prin protecție subsidiară;
13. „solicitant” înseamnă un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid care a prezentat o cerere de protecție internațională cu privire la care nu s-a luat încă o decizie definitivă;
14. „solicitant care necesită garanții procedurale speciale” înseamnă un solicitant a cărui capacitate de a beneficia de drepturile prevăzute de prezentul regulament și de a-și îndeplini obligațiile stipulate de acesta este limitată din cauza situației personale, cum ar fi unele vulnerabilități specifice;
15. „apatrid” înseamnă o persoană pe care niciun stat nu o consideră cetățean în temeiul aplicării dreptului său;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei conținute în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

16. „autoritate decizională” înseamnă orice organism cvasijudiciar sau administrativ dintr-un stat membru care este responsabil cu examinarea cererilor de protecție internațională și are competența să adopte decizii în cadrul procedurii administrative;
17. „retragerea protecției internaționale” înseamnă o decizie a unei autorități decizionale sau o hotărâre a unei instanțe competente de a revoca protecția internațională sau de a-i pune capăt, inclusiv prin refuzul reînnoirii sale, în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺;
18. „a rămâne în statul membru” înseamnă a rămâne pe teritoriul statului membru în care a fost prezentată sau este examinată cererea de protecție internațională, inclusiv la frontiera acestuia sau în zonele de tranzit;
19. „cerere ulterioară” înseamnă o nouă cerere de protecție internațională prezentată în orice stat membru după adoptarea unei decizii definitive privind o cerere anterioară, inclusiv în cazurile în care cererea a fost respinsă ca retrasă în mod explicit sau implicit;
20. „stat membru responsabil” înseamnă statul membru responsabil de examinarea unei cereri în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Articolul 4
Autorități competente

(1) Fiecare stat membru desemnează, în conformitate cu dreptul intern, o autoritate decizională care să îndeplinească sarcinile care îi revin în temeiul prezentului regulament și al Regulamentului (UE) .../...⁺, în special:

- (a) primirea și examinarea cererilor de protecție internațională;
- (b) luarea deciziilor cu privire la cererile de protecție internațională;
- (c) luarea deciziilor privind retragerea protecției internaționale.

Autoritatea decizională este singura autoritate competentă, în cursul procedurii administrative, să decidă cu privire la admisibilitatea și fondul unei cereri de protecție internațională.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1), statele membre încredințează altor autorități naționale relevante sarcina de a primi cereri de protecție internațională, precum și de a informa solicitanții cu privire la locul și modul de depunere a unei cereri în conformitate cu articolul 28. Printre respectivele alte autorități naționale se numără cel puțin poliția, autoritățile din domeniul imigrației, poliția de frontieră și autoritățile responsabile de centrele de custodie publică sau de centrele de primire.

(3) Fiecare stat membru desemnează o autoritate competentă pentru înregistrarea cererilor de protecție internațională. Statele membre pot încredința autorității decizionale sau altor autorități relevante sarcina de a înregistra cererile de protecție internațională.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (4) În cazul în care o cerere este primită de o autoritate care nu are competența de a o înregistra, autoritatea respectivă informează de îndată autoritatea responsabilă de înregistrarea cererilor, iar cererea respectivă se înregistrează în conformitate cu articolul 27. Autoritatea responsabilă de primirea cererii îi comunică de asemenea solicitantului de protecție internațională care este autoritatea responsabilă de înregistrarea cererii.
- (5) În sensul alineatelor (2) și (3), până la ... [data aplicării prezentului regulament], fiecare stat membru notifică Comisiei autoritățile pe care le-a desemnat să îndeplinească sarcinile menționate la alineatele respective, precizând sarcinile atribuite acestora. Orice modificare survenită în identificarea acestor autorități este notificată imediat Comisiei.
- (6) Statele membre pot prevedea ca o altă autoritate decât autoritatea decizională să fie responsabilă de procedura de stabilire a statului membru responsabil în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺.
- (7) Fiecare stat membru furnizează autorității decizionale și celorlalte autorități competente desemnate în temeiul prezentului articol mijloacele adecvate, inclusiv suficient personal competent, pentru îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament.
- (8) Statele membre se asigură că personalul autorităților competente care aplică prezentul regulament are cunoștințe adecvate și a beneficiat de formare, inclusiv de formarea relevantă în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2021/2303, și de orientări în vederea îndeplinirii obligațiilor care îi revin în aplicarea prezentului regulament.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Articolul 5

Acordarea de asistență autorităților competente

Fără a aduce atingere articolului 4 alineatele (7) și (8), la cererea statului membru, autoritățile competente identificate în temeiul articolului 4 pot, în scopul primirii și al înregistrării cererilor de protecție internațională, precum și al facilitării examinării cererilor, inclusiv în ceea ce privește interviul individual, să fie asistate:

- (a) de experți trimiși de Agenția Uniunii Europene pentru Azil (denumită în continuare „Agenția pentru Azil”) în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/2303 și
- (b) de autoritățile competente ale altui stat membru care au fost însărcinate de statul membru respectiv cu sarcina de a primi, înregistra sau examina cererile de protecție internațională.

Autoritățile competente desemnate în temeiul articolului 4 pot acorda asistență autorităților unui alt stat membru numai în privința sarcinilor care le-au fost încredințate de statul lor membru.

Competența de a decide cu privire la cererile individuale de protecție internațională îi revine exclusiv autorității decizionale a statului membru responsabil.

Articolul 6

Rolul Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați

- (1) Statele membre permit Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați:
 - (a) să aibă acces la solicitanți, inclusiv la cei aflați în centrele de primire, în custodie publică, la frontieră și în zonele de tranzit;
 - (b) să aibă acces la informații privind cererile individuale de protecție internațională, desfășurarea procedurii și deciziile luate, cu condiția ca solicitantul să fie de acord cu acest lucru;
 - (c) să își prezinte opiniile, în exercitarea sarcinilor sale de supraveghere în temeiul articolului 35 din Convenția din 28 iulie 1951 privind statutul refugiaților, astfel cum a fost completată prin Protocolul de la New York din 31 ianuarie 1967 (denumită în continuare „Convenția de la Geneva”), în fața oricăror autorități competente cu privire la cererile individuale de protecție internațională, în orice etapă a procedurii.
- (2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, unei organizații care activează pe teritoriul respectivului stat membru în numele Înaltului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați în temeiul unui acord cu respectivul stat membru.

Articolul 7
Principiul confidențialității

- (1) Autoritățile care aplică prezentul regulament au obligația de a respecta principiul confidențialității în legătură cu orice informație cu caracter personal pe care o dobândesc în exercitarea atribuțiilor lor, inclusiv cu orice schimb de informații între autorități ale statelor membre care se desfășoară în conformitate cu dreptul Uniunii sau cu dreptul intern și care este relevant pentru aplicarea prezentului regulament.
- (2) Pe tot parcursul procedurii de protecție internațională și după luarea unei decizii definitive cu privire la cerere, autoritățile:
 - (a) nu divulgă presupușilor agenți de persecuție sau autori ai vătămarilor grave informații cu privire la cererea individuală de protecție internațională sau la faptul că o cerere a fost prezentată;
 - (b) nu obțin informații de la presupușii agenți de persecuție sau autori ai vătămarilor grave într-un mod care ar putea duce la informarea acestora cu privire la faptul că solicitantul în cauză a prezentat o cerere.

Capitolul II

Principii fundamentale și garanții

SECȚIUNEA I

DREPTURILE ȘI OBLIGAȚIILE SOLICITANȚILOR

Articolul 8

Garanții generale acordate solicitanților

- (1) În cursul procedurii administrative menționate în capitolul III, solicitanții beneficiază de garanțiile prevăzute la alineatele (2)-(6) din prezentul articol.
- (2) Autoritatea decizională sau, după caz, alte autorități sau organizații competente însărcinate de statele membre în acest scop informează solicitanții, într-o limbă pe care aceștia o înțeleg sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, cu privire la următoarele:
 - (a) dreptul de a depune o cerere individuală;
 - (b) termenele și etapele procedurii care trebuie urmată;
 - (c) drepturile și obligațiile care le revin în cursul procedurii, inclusiv cele prevăzute în Regulamentul (UE) .../...⁺, și consecințele nerespectării obligațiilor respective, în special în ceea ce privește retragerea explicită sau implicită a unei cereri;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (d) dreptul de a beneficia de consiliere juridică gratuită pentru depunerea cererii individuale și dreptul la asistență și reprezentare juridice în toate etapele procedurii în temeiul secțiunii III din prezentul capitol și în conformitate cu articolele 15, 16, 17, 18 și 19;
- (e) mijloacele prin care își pot îndeplini obligația de a prezenta elementele menționate la articolul 4 din Regulamentul (UE) .../...⁺;
- (f) decizia autorității decizionale în conformitate cu articolul 36.

Toate informațiile menționate la prezentul paragraf sunt furnizate cât mai curând posibil pentru a le permite solicitanților să își exercite drepturile garantate prin prezentul regulament și să își respecte în mod corespunzător obligațiile prevăzute la articolul 9. Informațiile menționate la primul paragraf literele (a)-(e) de la prezentul alineat sunt furnizate solicitantului cel târziu în momentul înregistrării cererii de protecție internațională. Informațiile respective se transmit prin intermediul broșurii menționate la alineatul (7) în format fie fizic, fie electronic și, dacă acest lucru este necesar, se comunică verbal. Informațiile sunt furnizate minorilor într-un mod adaptat copiilor și cu implicarea reprezentantului sau a persoanei menționate la articolul 23 alineatul (2) litera (a) din prezentul regulament.

Solicitantului i se oferă posibilitatea de a confirma că a primit informațiile. Această confirmare se consemnează în dosarul solicitantului. În cazul în care solicitantul refuză să confirme primirea informațiilor, în dosarul său se introduce o notă în acest sens.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (3) În cursul procedurii administrative, solicitanților li se oferă serviciile unui interpret în scopul înregistrării și al depunerii unei cereri și, după caz, pentru interviul individual, ori de câte ori nu se poate asigura în alt mod o comunicare adecvată. Serviciile de interpretare sunt plătite din fonduri publice.
- (4) Autoritățile competente oferă solicitanților, cât mai curând posibil și înainte de termenul pentru depunerea unei cereri în conformitate cu articolul 28 alineatul (1), posibilitatea de a comunica cu Înalțul Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați sau cu orice altă organizație care oferă consultanță juridică sau alt tip de consiliere solicitanților în conformitate cu dreptul intern.
- (5) Autoritatea decizională se asigură că solicitanții și, dacă este cazul, reprezentanții lor sau consilierii lor juridici ori alți consilieri recunoscuți ca atare ori autorizați în acest scop în temeiul dreptului intern pentru a oferi consultanță juridică (denumiți în continuare „consilieri juridici”) au acces la informațiile menționate la articolul 34 alineatul (2) literele (b) și (c) care sunt necesare pentru examinarea cererilor, precum și la informațiile furnizate de experții menționați la articolul 34 alineatul (3), atunci când autoritatea decizională a luat în considerare aceste informații în scopul luării unei decizii cu privire la cererea lor.
- (6) Autoritatea decizională înștiințează solicitanții în scris cât mai curând posibil cu privire la decizia adoptată în ceea ce privește cererea acestora. În cazul în care un reprezentant sau un consilier juridic îl reprezintă din punct de vedere juridic pe solicitant, autoritatea decizională poate comunica decizia reprezentantului sau consilierului juridic în cauză, în loc să o comunice solicitantului.

- (7) Agenția pentru Azil, în strânsă cooperare cu Comisia și cu fiecare stat membru, redactează broșuri care conțin informațiile necesare în conformitate cu prezentul articol. Respectivetele broșuri sunt elaborate astfel încât să permită statelor membre să le completeze cu informații suplimentare specifice statului membru în cauză și să țină seama de particularitățile solicitanților vulnerabili, cum ar fi minorii sau persoanele cu dizabilități.

Articolul 9

Obligațiile solicitanților

- (1) Solicitantul își prezintă cererea în statul membru prevăzut la articolul 17 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) .../...⁺.
- (2) Solicitantul cooperează pe deplin cu autoritățile competente menționate la articolul 4 în ceea ce privește aspectele reglementate de prezentul regulament, în special prin:
- (a) furnizarea datelor menționate la articolul 27 alineatul (1) literele (a), (b) și (d);
 - (b) furnizarea unei explicații în cazul în care nu deține un document de identitate sau de călătorie;
 - (c) furnizarea de informații cu privire la orice modificare în ceea ce privește locul unde locuiește, adresa, numărul de telefon sau adresa de e-mail;
 - (d) furnizarea de date biometrice;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (e) depunerea cererii sale în conformitate cu articolul 28 și menținerea disponibilității pe tot parcursul procedurii;
- (f) predarea, cât mai curând posibil, a documentelor aflate în posesia sa care sunt relevante pentru examinarea cererii;
- (g) participarea la interviul individual fără a se aduce atingere articolului 13;
- (h) rămânerea pe teritoriul statului membru în care are obligația de a fi prezent în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul (UE) .../...⁺.

În cazul în care autoritățile competente decid să păstreze oricare dintre documentele menționate la primul paragraf litera (f), acestea se asigură că solicitantul primește imediat copii ale originalelor. În cazul unui transfer în temeiul articolului 46 din Regulamentul (UE) .../...⁺, autoritățile competente returnează astfel de documente solicitantului în momentul transferului.

- (3) Solicitantul acceptă primirea oricărei comunicări din partea autorităților competente la cel mai recent loc unde locuiește sau la cea mai recentă adresă, la numărul de telefon sau la adresa de e-mail indicată de el însuși autorităților competente, în special în cazul în care depune o cerere în conformitate cu articolul 28.

Statele membre stabilesc în dreptul intern metoda de comunicare și momentul în care comunicarea este considerată ca fiind primită de solicitant.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (4) Solicitantul își respectă obligațiile de a raporta autorităților competente la un moment stabilit sau la intervale rezonabile sau de a rămâne într-o zonă geografică desemnată pe teritoriul statului membru în conformitate cu Directiva (UE) .../...⁺, astfel cum i-a impus statul membru în care este obligat să fie prezent în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺⁺.
- (5) Fără a se aduce atingere perchezițiilor efectuate din motive de securitate, în cazul în care acest lucru este necesar și justificat în mod corespunzător pentru examinarea unei cereri, autoritățile competente pot solicita percheziționarea solicitantului sau a obiectelor sale în conformitate cu dreptul intern. Autoritatea competentă îi precizează solicitantului motivele percheziției și le include în dosarul solicitantului. Orice percheziție personală a solicitantului în conformitate cu prezentul regulament se efectuează de o persoană de același sex, cu respectarea deplină a principiilor demnității umane și a integrității fizice și psihice.

Articolul 10

Dreptul de a rămâne pe durata procedurii administrative

- (1) Solicitanții au dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru în care au obligația de a fi prezenți în conformitate cu articolul 17 alineatul (4) din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺ până la adoptarea de către autoritatea decizională a unei decizii privind cererea în cadrul procedurii administrative prevăzute la capitolul III.
- (2) Dreptul de a rămâne nu constituie un drept de a primi un permis de ședere și nu îi conferă solicitantului dreptul de a călători pe teritoriul altor state membre fără un document de călătorie, astfel cum este prevăzut la articolul 6 alineatul (3) din Directiva (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (3) Solicitantul nu are dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru în cauză pe durata procedurii administrative în cazul în care persoana face obiectul unei predări către un alt stat membru în temeiul obligațiilor aferente unui mandat european de arestare emis în conformitate cu Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului²¹.
- (4) Statele membre pot prevedea o excepție de la dreptul solicitantului de a rămâne pe teritoriul lor pe durata procedurii administrative în cazul în care solicitantul:
- (a) prezintă o cerere ulterioară în conformitate cu articolul 55 și condițiile stabilite la articolul 56 au fost îndeplinite;
 - (b) este sau va fi extrădat, predat sau transferat către un alt stat membru, o țară terță, Curtea Penală Internațională sau o altă instanță internațională în scopul derulării unei urmăriri penale sau în vederea executării unei pedepse ori a unei măsuri privative de libertate;
 - (c) reprezintă un pericol pentru ordinea publică sau securitatea națională, fără a se aduce atingere articolelor 12 și 17 din Regulamentul (UE) .../...⁺, cu condiția ca aplicarea unei astfel de excepții să nu conducă la îndepărtarea solicitantului către o țară terță cu încălcarea principiului nereturnării.

²¹ Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (5) Un stat membru poate extrăda, preda sau transfera un solicitant către o țară terță sau o instanță internațională în temeiul alineatului (4) litera (b) numai în cazul în care autoritatea competentă consideră că o astfel de decizie de extrădare, predare sau transfer nu va duce la o returnare directă sau indirectă care să încalce obligațiile statului membru respectiv prevăzute de dreptul internațional și de dreptul Uniunii.

SECȚIUNEA II

INTERVIURI INDIVIDUALE

Articolul 11

Interviul de admisibilitate

- (1) Fără a se aduce atingere articolului 38 alineatul (1) și articolului 55 alineatul (4), înainte ca autoritatea decizională să ia o decizie cu privire la inadmisibilitatea unei cereri în conformitate cu articolul 38, solicitantului i se oferă posibilitatea de a avea un interviu individual privind admisibilitatea (denumit în continuare „interviu de admisibilitate”).
- (2) În cadrul interviului de admisibilitate, solicitantului i se oferă posibilitatea de a furniza argumente care să indice cauza pentru care motivele legate de inadmisibilitate prevăzute la articolul 38 nu i s-ar aplica.

Articolul 12
Interviul pe fond

- (1) Înainte de adoptarea unei decizii de către autoritatea decizională cu privire la fondul unei cereri de protecție internațională, solicitantului i se oferă posibilitatea de a avea un interviu individual privind fondul cererii sale (denumit în continuare „interviu pe fond”). Interviul pe fond se poate desfășura în același timp cu interviul de admisibilitate, cu condiția ca solicitantul să fi fost informat în prealabil cu privire la această posibilitate și să se fi putut consulta cu consilierul său juridic în conformitate cu articolul 15 sau cu o persoană însărcinată cu furnizarea de consiliere juridică în conformitate cu articolul 16.
- (2) În cadrul interviului pe fond, solicitantului i se oferă posibilitatea de a prezenta elementele necesare pentru a-și motiva cererea în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺, iar acesta furnizează, cât mai cuprinzător posibil, elementele menționate la articolul 4 alineatul (2) din regulamentul menționat. Solicitantului i se oferă posibilitatea de a da explicații cu privire la elementele care ar putea lipsi sau la eventualele incoerențe sau contradicții din declarațiile sale.

Articolul 13
Cerințe cu privire la interviurile individuale

- (1) Interviurile individuale astfel cum sunt prevăzute la articolele 11 și 12 se desfășoară în conformitate cu condițiile stabilite în prezentul regulament.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (2) În cazul depunerii unei cereri de protecție internațională în conformitate cu articolul 31, adultului responsabil menționat în dispoziția respectivă i se oferă posibilitatea unui interviu individual în temeiul articolelor 11 și 12. Solicitantului i se oferă de asemenea posibilitatea de a participa la interviul respectiv, cu condiția să nu se aplice alineatul (11) litera (c) de la prezentul articol.
- (3) Interviurile individuale se desfășoară în condiții care asigură o respectare a vieții private și o confidențialitate corespunzătoare și care permit solicitanților să prezinte motivele cererii lor în mod cuprinzător.
- (4) Se asigură prezența la interviul individual a consilierului juridic al solicitantului în cazul în care solicitantul a decis să se prevaleze de asistență juridică în conformitate cu secțiunea III din prezentul capitol.
- (5) În cadrul interviurilor individuale, se pun la dispoziție serviciile unui interpret capabil să asigure o comunicare adecvată între solicitant și persoana care efectuează interviurile.

Se poate asigura și prezența unui mediator cultural în timpul interviurilor individuale.

Statele membre acordă prioritate interpreților și mediatorilor culturali care au beneficiat de formare, cum ar fi formarea menționată la articolul 8 alineatul (4) litera (m) din Regulamentul (UE) 2021/2303.

Statele membre se asigură că interpreții și mediatorii culturali sunt informați cu privire la conceptele-cheie și la terminologia esențială relevante pentru examinarea cererilor de protecție internațională, de exemplu prin intermediul unui model de broșură sau al unui ghid. Comunicarea are loc în limba pe care o preferă solicitantul, cu excepția cazului în care există o altă limbă pe care acesta o înțelege și în care poate comunica în mod clar.

- (6) Interviuurile individuale sunt conduse de către personalul autorității decizionale.

În cazul în care există un număr disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi care prezintă cereri în aceeași perioadă, ceea ce face imposibilă desfășurarea în timp util de interviuri individuale cu fiecare solicitant, autoritatea decizională poate fi asistată temporar de personalul altor autorități ale statului membru respectiv, care beneficiază în prealabil de formare relevantă ce include elementele enumerate la articolul 8 din Regulamentul (UE) 2021/2303 pentru a efectua astfel de interviuri sau de Agenția pentru Azil în conformitate cu articolul 5.

- (7) Persoana care efectuează interviul:

- (a) este competentă pentru a lua în considerare situația personală și generală în care se înscrie cererea, inclusiv situația care predomină în țara de origine a solicitantului, precum și originea culturală, vârsta, genul, identitatea de gen, orientarea sexuală, vulnerabilitatea și nevoile procedurale speciale ale solicitantului;
- (b) nu poartă uniformă militară sau uniforma autorităților de aplicare a legii.

- (8) Personalul care interviează solicitanții, inclusiv experții trimiși de Agenția pentru Azil:
- (a) deține cunoștințe generale referitoare la factorii care ar putea afecta în mod negativ capacitatea solicitantului de a fi interviuat, precum indicii că solicitantul ar fi putut fi supus torturii în trecut sau ar fi putut fi o victimă a traficului de persoane;
 - (b) a beneficiat în prealabil de o formare care include elementele relevante dintre cele enumerate la articolul 8 alineatul (4) din Regulamentul (UE) 2021/2303.
- (9) La cererea solicitantului și dacă acest lucru este posibil, autoritatea decizională se asigură că interviuatorii și interpreții sunt de sexul pe care îl preferă solicitantul, cu excepția cazului în care aceasta are motive să considere că o astfel de solicitare nu are legătură cu dificultatea solicitantului de a prezenta motivele cererii sale în mod cuprinzător.
- (10) Prin derogare, autoritatea decizională poate organiza interviul individual prin videoconferință în cazul în care acest lucru este justificat în mod corespunzător de circumstanțe.

Într-un astfel de caz, autoritatea decizională asigură măsurile necesare pentru dotările corespunzătoare, standardele procedurale și tehnice, asistență juridică și interpretare, ținând seama de orientările Agenției pentru Azil.

- (11) Interviu de admisibilitate sau interviul pe fond, după caz, poate fi omis în cazul în care:
- (a) autoritatea decizională este în măsură să ia o decizie pozitivă, pe baza probelor disponibile, în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, cu condiția ca statutul conferit prin protecție subsidiară să ofere aceleași drepturi și beneficii ca statutul de refugiat în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern;
 - (b) autoritatea decizională consideră, pe baza probelor disponibile, că cererea nu este inadmisibilă;
 - (c) autoritatea decizională consideră că solicitantul este în incapacitatea sau imposibilitatea de a fi interviuat din cauza unor circumstanțe de durată independente de voința sa;
 - (d) în cazul unei cereri ulterioare, examinarea preliminară menționată la articolul 55 alineatul (4) se efectuează pe baza unei declarații scrise;
 - (e) autoritatea decizională consideră cererea inadmisibilă în temeiul articolului 38 alineatul (1) litera (c).

Omiterea unui interviu individual în temeiul literei (c) de la primul paragraf nu afectează în mod negativ decizia autorității decizionale. În cazul în care interviul individual este omis în temeiul literei menționate, autoritatea decizională acordă solicitantului posibilitatea efectivă de a prezenta informații suplimentare în scris.

Atunci când există îndoieli privind capacitatea sau posibilitatea solicitantului de a fi interviuat, autoritatea decizională consultă un cadru medical pentru a stabili dacă solicitantul este temporar în incapacitatea sau imposibilitatea de a fi interviuat sau dacă situația sa este de durată. În cazul în care, după consultarea cadrului medical, este clar că starea care face ca solicitantul să fie în incapacitatea sau imposibilitatea de a fi interviuat are un caracter temporar, autoritatea decizională amână interviul individual până când solicitantul este apt sau în măsură să fie interviuat.

În cazul în care solicitantul este în imposibilitatea de a participa la interviul individual din cauza unor circumstanțe specifice independente de voința sa, autoritatea decizională reprogramează interviul individual.

- (12) Solicitanții se prezintă la interviul individual și au obligația de a răspunde personal la întrebările adresate.
- (13) În cadrul interviului individual, solicitantului i se permite să fie asistat de un consilier juridic, inclusiv atunci când interviul este organizat prin videoconferință.

Absența consilierului juridic nu împiedică autoritatea decizională să desfășoare interviul.

Statele membre pot prevedea în dreptul intern că, în cazul în care la interviul individual participă un consilier juridic, acesta poate interveni numai la sfârșitul interviului individual.

- (14) Fără a aduce atingere articolului 11 alineatul (1) și articolului 12 alineatul (1) și cu condiția să se fi depus suficiente eforturi pentru a se asigura că solicitantului i s-a oferit posibilitatea unui interviu individual, absența unui interviu individual nu împiedică autoritatea decizională să ia o decizie cu privire la cererea de protecție internațională.

Articolul 14

Întocmirea de rapoarte privind interviurile individuale și înregistrarea acestora

- (1) Autoritatea decizională sau orice altă autoritate ori orice alți experți care o asistă în conformitate cu articolul 5 și articolul 13 alineatul (6) la desfășurarea interviurilor individuale întocmesc un raport detaliat și factual care conține toate elementele principale ale interviului individual sau o transcriere a interviului ori o transcriere a înregistrării unui astfel de interviu, care trebuie incluse în dosarul solicitantului.
- (2) Interviurile individuale se înregistrează cu ajutorul mijloacelor de înregistrare audio. Solicitantul este informat în prealabil cu privire la faptul că se efectuează o astfel de înregistrare și la scopul înregistrării respective. Se acordă o atenție deosebită cerințelor solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale. Autoritatea decizională include înregistrarea în dosarul solicitantului.

- (3) La încheierea interviului individual sau într-un anumit termen înainte ca autoritatea decizională să ia o decizie, solicitantului i se oferă posibilitatea de a formula observații sau de a oferi clarificări verbal sau în scris cu privire la orice traducere incorectă sau orice neînțelegeri ori alte erori factice care apar în raport, în transcrierea interviului sau în transcrierea înregistrării. În acest scop, solicitantul este informat cu privire la întregul conținut al raportului, al transcrierii interviului sau al transcrierii înregistrării, beneficiind de asistență din partea unui interpret, dacă este necesar.
- (4) Solicitantului i se cere să confirme că conținutul raportului sau transcrierea interviului reflectă în mod corect interviul individual. În cazul în care solicitantul refuză să confirme conținutul, motivele refuzului respectiv se consemnează în dosarul său. Un astfel de refuz nu împiedică autoritatea decizională să ia o decizie cu privire la cerere. În cazul în care există îndoieli cu privire la declarațiile solicitantului din cursul interviului individual, înregistrarea audio prevalează.
- (5) Nu este necesar ca solicitantului să i se ceară să formuleze observații sau să ofere clarificări cu privire la raport sau la transcrierea interviului și nici să confirme că conținutul raportului sau transcrierea interviului reflectă în mod corect interviul în cazul în care:
- (a) în temeiul dreptului intern, înregistrarea sau o transcriere a acesteia poate fi admisă ca probă în procedura căii de atac; sau
 - (b) este clar pentru autoritatea decizională că solicitantului i se va acorda statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, cu condiția ca statutul conferit prin protecție subsidiară să ofere aceleași drepturi și beneficii ca statutul de refugiat în temeiul dreptului Uniunii și al dreptului intern.

- (6) Solicitanții și, în cazul în care au fost numiți, reprezentanții acestora și consilierii lor juridici au acces la raportul sau la transcrierile menționate la alineatul (1) cât mai curând posibil după interviu și, în orice caz, în timp util înainte ca autoritatea decizională să ia o decizie.

Accesul la înregistrare se acordă și în cadrul procedurii căii de atac.

SECȚIUNEA III

FURNIZAREA DE CONSILIERE JURIDICĂ, PRECUM ȘI DE ASISTENȚĂ ȘI REPREZENTARE JURIDICE

Articolul 15

Dreptul la consiliere juridică și la asistență și reprezentare juridice

- (1) Solicitanții au dreptul de a consulta, în mod efectiv, un consilier juridic sau un alt tip de consilier în chestiuni referitoare la cererile lor în toate etapele procedurii.
- (2) Fără a aduce atingere dreptului solicitantului de a-și alege propriul consilier juridic sau propriul consilier de alt tip pe cheltuiala proprie, un solicitant poate solicita consiliere juridică gratuită în cadrul procedurii administrative prevăzute în capitolul III, în conformitate cu articolul 16, și asistență și reprezentare juridice gratuite în cadrul procedurii căii de atac prevăzute în capitolul V în conformitate cu articolul 17.

Solicitantul este informat cât mai curând posibil și cel târziu la înregistrarea cererii în conformitate cu articolul 27 cu privire la dreptul său de a solicita consiliere juridică gratuită sau asistență și reprezentare juridice gratuite.

- (3) Statele membre pot să prevadă acordarea în mod gratuit de asistență și reprezentare juridice în cadrul procedurii administrative în conformitate cu dreptul intern.
- (4) Statele membre pot organiza furnizarea de consiliere juridică și de asistență și reprezentare juridice în conformitate cu sistemele lor interne.

Articolul 16

Consilierea juridică gratuită în cadrul procedurii administrative

- (1) La cererea solicitantului, statele membre furnizează consiliere juridică gratuită în cadrul procedurii administrative prevăzute la capitolul III.

În sensul primului paragraf, accesul efectiv la consiliere juridică gratuită poate fi asigurat încredințându-i-se unei persoane sarcina de a furniza consiliere juridică, în etapa administrativă a procedurii, mai multor solicitanți în același timp.

- (2) În scopul procedurii administrative, consilierea juridică gratuită cuprinde cel puțin furnizarea de:
 - (a) orientări privind procedura administrativă și explicarea procedurii respective, inclusiv informații privind drepturile și obligațiile în cursul procedurii respective;
 - (b) asistență pentru depunerea cererii, precum și orientări privind:
 - (i) diferitele proceduri în cadrul cărora poate fi examinată cererea și motivele aplicării acestor proceduri;

- (ii) normele referitoare la admisibilitatea unei cereri;
 - (iii) aspectele juridice care apar în cursul procedurii, inclusiv informațiile privind modul de contestare a unei decizii de respingere a unei cereri în conformitate cu articolele 67, 68 și 69.
- (3) Fără a aduce atingere alineatului (1), furnizarea de consiliere juridică gratuită în cadrul procedurii administrative poate fi exclusă în cazul în care:
- (a) cererea este o primă cerere ulterioară despre care se consideră că a fost depusă doar pentru a întârzia sau a împiedica executarea unei decizii de returnare care ar duce la îndepărtarea iminentă a solicitantului din statul membru;
 - (b) cererea este o a doua cerere ulterioară sau o cerere ulterioară suplimentară;
 - (c) solicitantul este deja asistat și reprezentat de un consilier juridic.
- (4) În scopul punerii în aplicare a prezentului articol, statele membre pot solicita asistență din partea Agenției pentru Azil. În plus, se poate acorda sprijin financiar statelor membre prin intermediul fondurilor Uniunii, în conformitate cu actele juridice care reglementează astfel de fonduri.

Articolul 17

Asistența și reprezentarea juridice gratuite în cadrul procedurii căii de atac

- (1) În cadrul procedurii căii de atac, statele membre se asigură, la cererea solicitantului, că acestuia i se furnizează asistență și reprezentare juridice gratuite. Astfel de asistență și reprezentare juridice gratuite includ pregătirea actelor de procedură necesare în temeiul dreptului intern, pregătirea căii de atac și, în eventualitatea unei audieri, participarea la audierea respectivă în fața unei instanțe.
- (2) Furnizarea de asistență și reprezentare juridice gratuite în cadrul procedurii căii de atac poate fi exclusă de statele membre în cazul în care:
 - (a) se consideră că solicitantul, care își divulgă situația financiară, dispune de resurse suficiente pentru a-și permite asistență și reprezentare juridice pe propria cheltuială;
 - (b) se consideră că în ce privește calea de atac, aceasta nu are perspective concrete de succes sau este abuzivă;
 - (c) calea de atac sau revizuirea se încadrează, astfel cum se prevede în dreptul intern, la un al doilea nivel sau la un nivel superior al procedurii în cauză, incluzând reaudieri sau revizuri ale căii de atac;
 - (d) solicitantul este deja asistat sau reprezentat de un consilier juridic.

- (3) În cazul în care decizia de a nu acorda asistență și reprezentare juridice gratuite este luată de către o autoritate, alta decât o instanță, pe motiv că se consideră că în ce privește calea de atac, aceasta nu are perspective concrete de succes sau este abuzivă, solicitantul are dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe împotriva acestei decizii. În acest scop, solicitantul are dreptul de a solicita asistență și reprezentare juridice gratuite.

Articolul 18

Domeniul de aplicare al consilierii și al asistenței și reprezentării juridice

- (1) Un consilier juridic care reprezintă juridic un solicitant în temeiul dreptului intern primește acces la informațiile din dosarul solicitantului pe baza cărora este sau trebuie luată o decizie.
- (2) Accesul la informațiile sau la sursele din dosarul solicitantului poate fi interzis în conformitate cu dreptul intern în cazul în care divulgarea informațiilor sau a surselor ar periclita securitatea națională, securitatea organizațiilor sau a persoanelor care furnizează informațiile sau securitatea persoanelor la care se referă informațiile sau în cazul în care s-ar prejudicia interesele investigației aferente examinării cererilor de protecție internațională de către autoritățile competente ale statelor membre sau relațiile internaționale ale statelor membre ori în cazul în care informațiile sau sursele sunt clasificate în temeiul dreptului intern. În aceste cazuri, autoritatea decizională:
- (a) asigură accesul la respectivele informații sau surse instanțelor din cadrul procedurii de atac; și

(b) se asigură că este respectat dreptul la apărare al solicitantului.

În ceea ce privește litera (b) de la primul paragraf, statele membre acordă accesul la informații sau la surse unui consilier juridic care îl reprezintă din punct de vedere juridic pe solicitant și care a fost supus unui control de securitate, în măsura în care informațiile sunt relevante pentru examinarea cererii sau pentru luarea unei decizii de retragere a protecției internaționale.

- (3) Consilierul juridic al solicitantului sau persoana căreia i s-a încredințat furnizarea de consiliere juridică, care consiliază, asistă sau reprezintă un solicitant are acces la zonele restricționate, precum centrele de custodie publică și zonele de tranzit, cu scopul de a furniza respectivului solicitant consiliere, asistență sau reprezentare în conformitate cu Directiva (UE) .../...⁺.

Articolul 19

Condiții privind furnizarea de consiliere, asistență și reprezentare juridice gratuite

- (1) Consilierea, asistența și reprezentarea juridice gratuite sunt oferite de consilieri juridici sau de alți consilieri recunoscuți ca atare ori autorizați în acest scop în temeiul dreptului intern pentru a consilia, a asista sau a reprezenta solicitanții sau de organizații neguvernamentale acreditate în temeiul dreptului intern pentru a furniza solicitanților reprezentare sau servicii juridice.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (2) Statele membre stabilesc norme procedurale specifice privind modalitățile de depunere și prelucrare a cererilor pentru acordarea de consiliere, asistență și reprezentare juridice gratuite în ceea ce privește cererile de protecție internațională sau aplică normele existente privind cereri similare de drept intern, cu condiția ca aceste norme să nu fie mai stricte sau să nu facă imposibil sau excesiv de dificil accesul la consiliere juridică gratuită sau la asistență și reprezentare juridice gratuite.
- (3) Statele membre stabilesc norme specifice privind excluderea furnizării de consiliere, asistență și reprezentare juridice gratuite în conformitate cu articolul 16 alineatul (3) și, respectiv, cu articolul 17 alineatul (2).
- (4) Statele membre pot, de asemenea, impune limite pecuniare sau termene pentru acordarea de consiliere, asistență și reprezentare juridice gratuite, cu condiția ca aceste limite să nu fie arbitrare și să nu restricționeze în mod nejustificat accesul la consiliere, asistență și reprezentare juridice gratuite. În ceea ce privește onorariile și alte costuri, condițiile oferite solicitanților nu sunt mai puțin favorabile decât cele de care beneficiază în general resortisanții proprii în chestiuni referitoare la asistența juridică.
- (5) Statele membre îi pot impune solicitantului rambursarea totală sau parțială a costurilor suportate în legătură cu furnizarea de asistență și reprezentare juridice în cazul în care situația financiară a solicitantului se îmbunătățește considerabil în cursul procedurii sau în cazul în care decizia de a oferi asistență și reprezentare juridice gratuite a fost luată pe baza unor informații false furnizate de solicitant. În acest scop, solicitanții informează imediat autoritățile competente cu privire la orice modificare semnificativă a situației lor financiare.

SECȚIUNEA IV

GARANȚII SPECIALE

Articolul 20

Evaluarea nevoii de garanții procedurale speciale

- (1) Autoritățile competente evaluează individual dacă solicitantul are nevoie de garanții procedurale speciale, cu ajutorul unui interpret, dacă este necesar. Respectiva evaluare poate fi integrată în procedurile naționale existente sau în evaluarea menționată la articolul 25 din Directiva (UE) .../...⁺ și nu este necesar să ia forma unei proceduri administrative. În cazul în care dreptul intern prevede astfel, evaluarea poate fi pusă la dispoziția autorității decizionale și rezultatele evaluării pot fi transmise acesteia din urmă, sub rezerva consimțământului solicitantului.
- (2) Evaluarea menționată la alineatul (1) este inițiată cât mai curând posibil după prezentarea unei cereri pentru a se identifica dacă un solicitant prezintă sau nu prime indicii că ar putea necesita garanții procedurale speciale. Identificarea respectivă se bazează pe semne vizibile, pe declarațiile sau comportamentul solicitantului sau pe orice documente relevante. În cazul minorilor, se iau în considerare, de asemenea, declarațiile părinților, ale adultului responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză, sau ale reprezentantului solicitantului. Când înregistrează cererea, autoritățile competente includ în dosarul solicitantului informații privind orice astfel de prime indicii și pun respectivele informații la dispoziția autorității decizionale.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (3) Evaluarea menționată la alineatul (1) continuă după depunerea cererii, ținându-se seama de orice informație din dosarul solicitantului.

Evaluarea menționată la alineatul (1) se încheie cât mai curând posibil și în orice caz în termen de 30 de zile. Aceasta se revizuieste în cazul în care apar modificări relevante în situația solicitantului sau când nevoia de garanții procedurale speciale devine evidentă după finalizarea evaluării.

- (4) Autoritatea competentă poate trimite solicitantul, sub rezerva consimțământului său prealabil, la medicul sau psihologul corespunzător sau la un alt profesionist pentru consiliere cu privire la nevoia solicitantului de garanții procedurale speciale, acordând prioritate cazurilor în care există indicii că este posibil ca solicitanții să fi fost victime ale torturii, ale violului sau ale unei alte forme grave de violență psihologică, fizică, sexuală sau bazată pe gen și că acest lucru le-ar putea afecta negativ capacitatea de a participa efectiv la procedură. În cazul în care solicitantul consimte să fie trimis în conformitate cu prezentul paragraf, se consideră că acest consimțământ include consimțământul pentru transmiterea, către autoritatea competentă, a rezultatelor trimerii.

Autoritatea decizională ține cont de consilierea oferită în temeiul primului paragraf atunci când decide cu privire la tipul de garanții procedurale speciale care pot fi acordate solicitantului.

După caz și fără a aduce atingere examinării medicale, evaluarea menționată la alineatul (1) poate fi integrată în examinările medicale menționate la articolele 24 și 25.

- (5) Personalul relevant al autorităților competente, precum și orice medic, psiholog sau alt profesionist care oferă consiliere cu privire la necesitatea unor garanții procedurale speciale beneficiază de formare pentru a putea recunoaște semnele de vulnerabilitate ale unui solicitant ce ar putea necesita garanții procedurale speciale și pentru a răspunde acestor necesități atunci când sunt identificate.

Articolul 21

Solicitanții care necesită garanții procedurale speciale

- (1) În situația în care solicitanții au fost identificați ca necesitând garanții procedurale speciale, acestora li se furnizează sprijinul necesar pentru a li se permite să beneficieze de drepturile prevăzute în temeiul prezentului regulament și să-și îndeplinească obligațiile stipulate de acesta, pe toată durata procedurii de protecție internațională.
- (2) În cazul în care autoritatea decizională consideră, inclusiv pe baza evaluării efectuate de o altă autoritate națională relevantă, că sprijinul necesar menționat la alineatul (1) de la prezentul articol nu poate fi furnizat în cadrul procedurii accelerate de examinare menționate la articolul 42 sau al procedurii la frontieră menționate la articolul 43, acordând o atenție deosebită victimelor torturii, violului sau ale altor forme grave de violență psihologică, fizică, sexuală sau bazată pe gen, autoritatea decizională nu aplică sau încetează să aplice procedurile respective în cazul solicitantului.

Articolul 22

Garanții acordate minorilor

- (1) Atunci când pun în aplicare prezentul regulament, autoritățile competente acordă o importanță primordială interesului superior al copilului.
- (2) Autoritatea decizională evaluează interesul superior al copilului în conformitate cu articolul 26 din Directiva (UE) .../...⁺.
- (3) Autoritatea decizională oferă minorului posibilitatea unui interviu individual, inclusiv în cazul în care se prezintă o cerere în numele acestuia în conformitate cu articolul 32 și cu articolul 33 alineatul (1), cu excepția cazului în care acest lucru nu este în interesul superior al copilului. În acest caz, autoritatea decizională își motivează decizia de a nu oferi unui minor posibilitatea unui interviu individual.

Interviul individual al unui minor este condus de o persoană care are cunoștințele necesare privind drepturile și nevoile speciale ale minorilor. Interviul se desfășoară într-o manieră adaptată copiilor și contextului, luându-se în considerare vârsta și gradul de maturitate al copilului.

⁺ JO: de introdus în text numărul directivei din documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (4) În cazul în care un minor este însoțit, interviul individual se desfășoară în prezența unui adult responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză și, dacă a fost numit un consilier juridic, în prezența acestuia. De asemenea, statele membre pot desfășura interviul individual cu minorul respectiv, atunci când acest lucru este necesar și este în interesul superior al copilului, în prezența unei persoane care deține competențele, experiența și cunoștințele necesare. Din motive justificate și numai în cazul în care acest lucru este în interesul superior al copilului, autoritatea decizională poate intervieva minorul în absența unui adult responsabil, cu condiția să se asigure că minorul este asistat în timpul interviului de o persoană care deține competențele, experiența și cunoștințele necesare pentru a proteja interesul superior al minorului.
- (5) Decizia privind cererea unui minor este pregătită de personalul relevant al autorității decizionale. Personalul relevant respectiv deține cunoștințele necesare și a beneficiat de formare corespunzătoare cu privire la drepturile și nevoile speciale ale minorilor.

Articolul 23

Garanții speciale acordate minorilor neînsoțiți

- (1) Autoritățile competente se asigură că minorii neînsoțiți sunt reprezentați și asistați astfel încât să li se permită să beneficieze de drepturile, precum și să respecte obligațiile care le revin în temeiul prezentului regulament, al Regulamentului (UE) .../...⁺, al Directivei (UE) .../...⁺⁺ și al Regulamentului (UE) .../...⁺⁺⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei conținute în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

- (2) În cazul în care o cerere este prezentată de o persoană neînsoțită care susține că este minoră sau despre care se crede, din motive obiective, că este minoră, autoritățile competente:
- (a) desemnează cât mai curând posibil și, în orice caz, la timp pentru scopurile de la alineatul (6) și, după caz, de la alineatul (7), o persoană care deține competențele, experiența și cunoștințele necesare pentru a asista în mod provizoriu minorul în vederea protejării interesului său superior și a bunăstării sale generale, ceea ce îi permite minorului să beneficieze de drepturile prevăzute în prezentul regulament, și, după caz, pentru a acționa ca reprezentant până la numirea unui reprezentant;
 - (b) numesc un reprezentant, cât mai curând posibil și nu mai târziu de 15 zile lucrătoare de la data prezentării cererii.

Reprezentantul și persoana menționată la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat pot fi aceleași cu persoanele prevăzute la articolul 27 din Directiva (UE) .../...⁺. Aceștia se întâlnesc cu minorul neînsoțit și țin seama de opiniile minorului cu privire la nevoile sale, potrivit vârstei și gradului de maturitate ale minorului.

În cazul în care autoritatea competentă ajunge la concluzia că un solicitant care susține că este minor are fără îndoială peste 18 ani, aceasta nu are obligația de a numi un reprezentant în conformitate cu prezentul alineat.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Atribuțiile reprezentantului sau ale persoanei menționate la primul paragraf litera (a) de la prezentul alineat încetează în cazul în care autoritățile competente, în urma evaluării vârstei menționate la articolul 25 alineatul (1), nu presupun că solicitantul este minor sau consideră că solicitantul nu este minor sau în cazul în care solicitantul nu mai este un minor neînsoțit.

- (3) În situația în care există un număr disproporționat de cereri depuse de minori neînsoțiți sau în alte situații excepționale, termenul pentru desemnarea unui reprezentant astfel cum este menționat la alineatul (2) primul paragraf litera (b) poate fi prelungit cu 10 zile lucrătoare, fără a se aduce atingere alineatului (2) al treilea paragraf.
- (4) Atunci când o organizație este desemnată în temeiul alineatului (2), aceasta numește o persoană fizică pentru îndeplinirea sarcinilor menționate la prezentul articol în ceea ce privește minorul neînsoțit.
- (5) Autoritatea competentă informează imediat:
 - (a) minorul neînsoțit, într-un mod adaptat copiilor și într-o limbă pe care minorul o înțelege, cu privire la desemnarea persoanei menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (a) și a reprezentantului său, precum și cu privire la modul în care poate depune o plângere împotriva persoanei menționate la alineatul (2) primul paragraf litera (a) sau (b) în condiții de încredere și siguranță;
 - (b) autoritatea decizională și autoritatea competentă pentru înregistrarea cererii, după caz, că a fost numit un reprezentant pentru minorul neînsoțit; și

- (c) persoana menționată la alineatul (2) primul paragraf litera (a) și reprezentantul cu privire la faptele, etapele procedurale și termenele relevante referitoare la cererea minorului neînsoțit.

Reprezentantul și persoana menționată la alineatul (2) primul paragraf litera (a) au acces la conținutul documentelor relevante din dosarul minorului, inclusiv la materialele informative specifice pentru minorii neînsoțiți.

- (6) Persoana menționată la alineatul (2) primul paragraf litera (a) se întâlnește cu minorul neînsoțit și îndeplinește, printre altele, următoarele sarcini, împreună cu consilierul juridic atunci când este cazul:
 - (a) îi furnizează minorului neînsoțit informații relevante în legătură cu procedurile prevăzute în prezentul regulament;
 - (b) dacă este cazul, acordă asistență minorului neînsoțit în legătură cu procedura de evaluare a vârstei menționată la articolul 25;
 - (c) dacă este cazul, îi furnizează minorului neînsoțit informații relevante și îi acordă asistență în legătură cu procedurile prevăzute în Regulamentele (UE) .../...⁺ și (UE) .../...⁺⁺.
- (7) Atât timp cât nu a fost numit un reprezentant, statele membre pot autoriza persoana menționată la alineatul (2) primul paragraf litera (a) să acorde minorului asistență la înregistrarea și depunerea cererii sau să depună cererea în numele minorului în conformitate cu articolul 35.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

- (8) Reprezentantul se întâlnește cu minorul neînsoțit și îndeplinește, printre altele, următoarele sarcini, împreună cu consilierul juridic atunci când este cazul:
- (a) dacă este cazul, îi furnizează minorului neînsoțit informații relevante în legătură cu procedurile prevăzute în prezentul regulament;
 - (b) dacă este cazul, acordă asistență în legătură cu procedura de evaluare a vârstei menționată la articolul 25;
 - (c) dacă este cazul, acordă asistență la înregistrarea cererii;
 - (d) dacă este cazul, acordă asistență la depunerea cererii sau depune cererea în numele minorului neînsoțit în conformitate cu articolul 33;
 - (e) dacă este cazul, acordă asistență la pregătirea interviului individual și este prezent la acesta și oferă informații minorului neînsoțit cu privire la scopul și la posibilele consecințe ale interviului individual, precum și cu privire la modul de a se pregăti pentru interviul respectiv;
 - (f) dacă este cazul, îi furnizează minorului neînsoțit informații relevante și acordă asistență minorului neînsoțit în legătură cu procedurile prevăzute în Regulamentele (UE) .../...⁺ și (UE) .../...⁺⁺.

În cursul interviului individual, reprezentantul și consilierul juridic au posibilitatea de a adresa întrebări sau de a formula observații în cadrul stabilit de persoana care conduce interviul.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

Autoritatea decizională poate solicita ca respectivul minor neînsoțit să fie prezent la interviul individual, chiar dacă reprezentantul sau consilierul juridic este prezent.

- (9) Reprezentantul își îndeplinește sarcinile în conformitate cu principiul interesului superior al copilului și are calificările, cunoștințele și experiența necesare, fiind format în acest sens. Reprezentanții beneficiază de formare periodică pentru îndeplinirea sarcinilor lor și nu au antecedente judiciare, în special în ceea ce privește orice infracțiuni sau delictе comise asupra copiilor.

Reprezentantul este înlocuit numai dacă autoritățile competente consideră că sarcinile reprezentantului sau ale persoanei respective nu au fost îndeplinite în mod corespunzător. Organizațiile sau persoanele fizice ale căror interese intră în conflict sau ar putea eventual intra în conflict cu cele ale minorului neînsoțit nu sunt numite drept reprezentanți.

- (10) Autoritățile competente încredințează unei persoane fizice care acționează drept reprezentant sau unei persoane potrivite pentru a-și asuma în mod provizoriu rolul de reprezentant un număr proporțional și limitat de minori neînsoțiți și, în condiții normale, nu mai mult de 30 de minori neînsoțiți simultan, pentru a se asigura că persoana respectivă poate să-și îndeplinească sarcinile în mod eficace.

În situația în care există un număr disproporționat de cereri prezentate de minori neînsoțiți sau în alte situații excepționale, numărul minorilor neînsoțiți per reprezentant poate fi mărit până la maximum 50 de minori neînsoțiți.

Statele membre se asigură că există autorități administrative sau judiciare ori alte entități responsabile de supravegherea periodică a faptului că reprezentanții și persoanele desemnate în temeiul alineatului (2) primul paragraf litera (a) își îndeplinesc sarcinile în mod corespunzător, inclusiv prin revizuirea la intervale regulate a cazierelor judiciare ale reprezentanților numiți și ale persoanelor desemnate, pentru a identifica eventualele incompatibilități cu rolul lor. Respectivele autorități administrative sau judiciare ori alte entități examinează plângerile depuse de minori neînsoțiți împotriva reprezentanților numiți sau a persoanelor desemnate în temeiul alineatului (2) primul paragraf litera (a).

SECȚIUNEA V

EXAMINAREA MEDICALĂ ȘI EVALUAREA VÂRSTEI

Articolul 24

Examinarea medicală

- (1) În cazul în care consideră că este relevant pentru examinarea unei cereri de protecție internațională, autoritatea decizională solicită, sub rezerva consimțământului solicitantului, o examinare medicală a solicitantului sub aspectul semnelor sau simptomelor care ar putea indica persecuții sau vătămări grave suferite în trecut și este informată cu privire la rezultatele acestei examinări medicale.
- (2) În cazul unui minor, examinarea medicală se efectuează numai dacă părintele, adultul responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză, reprezentantul sau persoana menționată la articolul 23 alineatul (2) litera (a) și, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, solicitantul își dau consimțământul.

Examinarea medicală este gratuită pentru solicitant și este plătită din fonduri publice.

După caz, controalele medicale și ale vulnerabilității menționate la articolul 12 din Regulamentul (UE) .../...⁺ pot fi luate în considerare pentru examinarea medicală menționată la prezentul articol.

- (3) În cazul în care nu se efectuează nicio examinare medicală în conformitate cu alineatul (1), autoritatea decizională informează solicitantul că pot, din proprie inițiativă și pe cheltuiala proprie, să se supună unei examinări medicale cu privire la semnele și simptomele care ar putea indica persecuții sau vătămări grave suferite în trecut.
- (4) Rezultatele examinărilor medicale menționate la alineatul (1) sau (3) sunt prezentate autorității decizionale și solicitantului în cel mai scurt timp posibil și sunt evaluate de autoritatea decizională în coroborare cu celelalte elemente ale cererii.
- (5) Examinarea medicală este cât mai puțin invazivă cu putință și este efectuată numai de cadre medicale calificate. Aceasta se efectuează într-un mod care respectă demnitatea persoanei.
- (6) Refuzul unui solicitant de a se supune unei examinări medicale sau decizia de a se supune unei examinări medicale din proprie inițiativă, în cazul în care o astfel de examinare nu are loc într-un interval de timp adecvat ținând cont de disponibilitatea programărilor pentru examinări medicale în statul membru responsabil, nu împiedică autoritatea decizională să ia o decizie cu privire la cererea de protecție internațională.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278 (COD)).

Articolul 25

Evaluarea vârstei minorilor

- (1) În cazul în care, ca urmare a declarațiilor solicitantului, a unor dovezi documentare disponibile sau a altor elemente pertinente, există îndoieli cu privire la faptul că un solicitant este minor, autoritățile decizionale, în cadrul examinării unei cereri, pot efectua o evaluare multidisciplinară, inclusiv o evaluare psihosocială, realizată de profesioniști calificați, pentru determinarea vârstei solicitantului. Evaluarea vârstei nu se bazează exclusiv pe aspectul fizic sau pe comportamentul solicitantului. În scopul evaluării vârstei, documentele disponibile se consideră autentice, cu excepția cazului în care există dovezi contrare, și declarațiile minorilor sunt luate în considerare.
- (2) În cazul în care persistă îndoieli cu privire la vârsta unui solicitant în urma evaluării multidisciplinare, se poate recurge la examinări medicale, ca măsură de ultimă instanță pentru a stabili vârsta solicitantului respectiv în cadrul examinării unei cereri. În cazul în care rezultatul evaluării vârstei menționate la prezentul alineat nu este concludent în ceea ce privește vârsta solicitantului sau include o grupă de vârstă sub 18 ani, statele membre presupun că solicitantul este minor.
- (3) Eventuala examinare medicală realizată în scopul prevăzut la alineatul (2) este cât mai puțin invazivă cu putință și este efectuată într-un mod care respectă pe deplin demnitatea persoanei. Aceasta este realizată de cadre medicale care au cunoștințe și experiență în materie de evaluare a vârstei.

În cazul în care se aplică prezentul alineat, rezultatele examinării medicale și ale evaluării multidisciplinare sunt analizate împreună, permițând astfel obținerea celui mai fiabil rezultat posibil.

- (4) În cazul în care se recurge la examinări medicale pentru a evalua vârsta unui solicitant, autoritatea competentă se asigură că solicitanții, părinții lor, adultul responsabil de solicitant în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză, reprezentanții lor ori persoana menționată la articolul 23 alineatul (2) litera (a) sunt informați, înainte de examinarea cererii de protecție internațională, într-o limbă pe care o înțeleg și într-un mod adaptat copiilor și adecvat vârstei lor, despre posibilitatea evaluării eventuale a vârstei prin intermediul unei examinări medicale. Sunt incluse informații privind metoda de examinare și posibilele consecințe pe care rezultatul examinării medicale le-ar putea avea asupra examinării cererii, precum și privind posibilitatea solicitantului de a refuza efectuarea examinării medicale și consecințele unui astfel de refuz. Toate documentele referitoare la examinarea medicală sunt incluse în dosarul solicitantului.
- (5) Examinarea medicală pentru evaluarea vârstei solicitanților se efectuează numai în cazul în care solicitanții, părinții lor, adultul responsabil menționat la alineatul (4) de la prezentul articol, reprezentanții lor ori persoana menționată la articolul 23 alineatul (2) litera (a) își dau consimțământul după primirea informațiilor prevăzute la alineatul (4) de la prezentul articol.

- (6) Refuzul solicitanților, al părinților, al adultului responsabil menționat la alineatul (4) de la prezentul articol, al reprezentantului sau al persoanei menționate la articolul 23 alineatul (2) litera (a) referitor la efectuarea unei examinări medicale pentru evaluarea vârstei solicitantului nu împiedică autoritatea decizională să ia o decizie cu privire la cererea de protecție internațională. Un astfel de refuz poate fi considerat doar o prezumție relativă că solicitantul nu este minor.
- (7) Un stat membru poate recunoaște deciziile privind evaluarea vârstei adoptate de alte state membre în cazul în care evaluările vârstei au fost efectuate în conformitate cu dreptul Uniunii.

Capitolul III

Procedura Administrativă

SECȚIUNEA I

ACCESUL LA PROCEDURĂ

Articolul 26

Prezentarea unei cereri de protecție internațională

- (1) Se consideră că o cerere de protecție internațională a fost prezentată atunci când un resortisant al unei țări terțe sau un apatrid, inclusiv un minor neînsoțit, comunică personal unei autorități competente, astfel cum este menționată la articolul 4 alineatele (1) și (2), faptul că dorește să primească protecție internațională din partea unui stat membru.

În cazul în care funcționarii autorității competente au îndoieli că o anumită declarație trebuie interpretată drept cerere de protecție internațională, aceștia întreabă persoana în mod expres dacă dorește sau nu să primească protecție internațională.

- (2) Autoritățile responsabile de centrele de primire în conformitate cu Directiva (UE) .../...⁺ sunt informate, dacă este relevant, de faptul că a fost prezentată o cerere. Pentru resortisanții țărilor terțe supuși screeningului menționat la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺, statele membre pot alege să aplice prezentul alineat numai după încheierea screeningului.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Articolul 27

Înregistrarea cererilor de protecție internațională

- (1) Fără a aduce atingere obligațiilor de colectare și transmitere a datelor în conformitate cu articolul 15 alineatul (1) din Regulamentul (UE) .../...⁺, autoritățile competente pentru înregistrarea cererilor, autoritățile unui alt stat membru menționate la articolul 5 alineatul (1) litera (b) din prezentul regulament sau experții trimiși de Agenția pentru Azil care le oferă asistență pentru această sarcină înregistrează cererea cu promptitudine și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile de la data prezentării acesteia. În acest scop, înregistrează următoarele informații, care pot proveni din formularul de screening menționat la articolul 17 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺:
- (a) numele solicitantului, data și locul nașterii, sexul, cetățeniile sau faptul că solicitantul este apatrid, membrii de familie, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 8 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺⁺ și, în cazul minorilor, frații, surorile sau rudele, astfel cum sunt definiți la articolul 2 punctul 9 din regulamentul respectiv, prezenți într-un stat membru, după caz, precum și alte date personale ale solicitantului relevante pentru procedura de protecție internațională și pentru stabilirea statului membru responsabil;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 15/24 (2016/0132(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (b) dacă sunt disponibile, tipul, numărul și perioada de valabilitate ale oricărui document de identitate sau de călătorie al solicitantului și țara care a eliberat documentul respectiv, precum și alte documente furnizate de solicitant pe care autoritatea competentă le consideră relevante pentru identificarea sa, pentru procedura de protecție internațională și pentru stabilirea statului membru responsabil;
- (c) data cererii, locul în care a fost prezentată cererea și autoritatea căreia i-a fost prezentată;
- (d) locul unde se află solicitantul sau unde locuiește ori adresa solicitantului și, dacă este cazul, un număr de telefon și o adresă de e-mail la care solicitantul poate fi contactat.

În cazul în care datele menționate la primul paragraf literele (a) și (b) au fost deja obținute de către statele membre înaintea prezentării cererii, acestea nu sunt solicitate din nou.

- (2) În cazul în care o persoană pretinde că nu are cetățenie, acest fapt se înregistrează în mod clar până când se stabilește dacă persoana este apatridă.

- (3) În cazul în care o cerere este prezentată unei autorități însărcinate cu primirea cererilor de protecție internațională, dar care nu este responsabilă de înregistrarea cererilor, autoritatea respectivă informează autoritatea responsabilă de înregistrarea cererilor cu promptitudine și în termen de trei zile lucrătoare de la data prezentării cererii. Autoritatea responsabilă de înregistrarea cererilor înregistrează cererea cât mai curând posibil și nu mai târziu de cinci zile de la data la care a primit informațiile.
- (4) În cazul în care informațiile sunt colectate de către autoritatea decizională sau de o altă autoritate care îi oferă asistență în vederea examinării cererii, în momentul înregistrării se pot colecta, de asemenea, date suplimentare care sunt necesare pentru examinarea cererii.
- (5) În cazul în care există un număr disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi care prezintă o cerere în aceeași perioadă, ceea ce face imposibilă înregistrarea cererilor în termenele prevăzute la alineatele (1) și (3), cererea se înregistrează nu mai târziu de 15 zile de la data la care a fost prezentată.
- (6) Fără a aduce atingere dreptului solicitantului de a prezenta elemente noi în sprijinul cererii, în cazul unei cereri ulterioare, atunci când informațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (d) și la alineatul (2) se află deja la dispoziția autorității competente, este posibil ca aceasta să nu trebuiască să colecteze datele respective.
- (7) Pentru resortisanții țărilor terțe supuși screeningului menționat la articolul 5 alineatul (1) din Regulamentul (UE) .../...⁺, alineatele (1)-(6) de la prezentul articol se aplică numai după încheierea screeningului.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

Articolul 28

Depunerea unei cereri de protecție internațională

- (1) Solicitantul depune cererea la autoritatea competentă a statului membru în care este prezentată cererea cât mai curând posibil, în termen de 21 de zile de la data înregistrării cererii, cu excepția cazului în care se aplică alineatul (6) de la prezentul articol, cu condiția să i se dea posibilitatea efectivă de a face acest lucru în conformitate cu prezentul articol. În cazul în care cererea nu este depusă la autoritatea decizională, autoritatea competentă informează prompt autoritatea decizională că a fost depusă o cerere.
- (2) În urma unui transfer în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (UE) .../...⁺, solicitantul depune cererea la autoritățile competente ale statului membru responsabil cât mai curând posibil și nu mai târziu de 21 de zile de la data la care solicitantul se identifică în fața autorităților competente ale statului membru responsabil.
- (3) Cererea se depune personal la data și locul indicate și, în cazul în care este comunicată o oră, la ora respectivă. Autoritățile competente comunică solicitantului data și locul respective. Autoritățile competente pot comunica solicitantului o oră.

Statele membre pot prevedea în dreptul intern că o cerere este considerată a fi depusă personal atunci când autoritatea competentă verifică faptul că solicitantul este prezent fizic pe teritoriul statului membru în momentul înregistrării sau al depunerii cererii.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (4) Prin derogare de la alineatul (3), statele membre pot prevedea în dreptul intern posibilitatea ca solicitantul să depună o cerere prin intermediul unui formular, inclusiv în cazul în care acesta nu se poate prezenta personal din cauza unor circumstanțe grave de durată, independente de voința sa, cum ar fi încarcerarea sau spitalizarea pe termen lung. Cererea se consideră depusă cu condiția ca solicitantul să transmită formularul în termenul prevăzut la alineatul (1) și cu condiția ca autoritatea competentă să ajungă la concluzia că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la prezentul alineat. În astfel de cazuri, termenul pentru examinarea cererii începe să curgă de la data la care autoritatea competentă primește formularul.
- (5) În scopul alineatului (3) primul paragraf, în cazul în care un număr disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi prezintă o cerere de protecție internațională în aceeași perioadă, ceea ce face imposibilă programarea fiecărui solicitant la o întrevedere în termenul prevăzut la alineatul (1), solicitantul este programat la o întrevedere pentru depunerea cererii sale la o dată care nu survine mai târziu de două luni de la data înregistrării cererii.
- (6) La depunerea unei cereri, solicitanții trebuie să prezinte cât mai curând posibil toate elementele și documentele de care dispun, menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) .../...⁺, care sunt necesare pentru motivarea cererii lor. După depunerea cererii, în special în cadrul interviului individual, solicitanților li se permite să prezinte orice elemente suplimentare relevante pentru examinarea acesteia, până la luarea, în cadrul procedurii administrative, a unei decizii cu privire la cererea în cauză.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Pentru depunerea respectivelor elemente suplimentare, statele membre pot stabili un termen, în interiorul perioadei respective, pe care solicitantul se străduiește să îl respecte.

- (7) Statele membre pot organiza accesul la procedură astfel încât prezentarea, înregistrarea sau depunerea cererii să aibă loc în același timp. În astfel de cazuri, statele membre se asigură că toți solicitanții beneficiază de garanțiile prevăzute la articolul 8 alineatele (2)-(6). Atunci când prezentarea, înregistrarea sau depunerea cererii au loc în același timp, solicitanților li se permite să depună toate elementele și documentele de care dispun, menționate la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (UE) .../...⁺, necesare pentru motivarea cererii lor în timpul interviului individual.

În plus, solicitanților li se permite să prezinte orice noi elemente relevante pentru examinarea cererii lor, până la luarea, în cadrul procedurii administrative, a unei decizii cu privire la cererea în cauză. Pentru depunerea respectivelor elemente suplimentare, statele membre pot stabili un termen, în interiorul perioadei respective, pe care solicitantul se străduiește să îl respecte.

Articolul 29

Documente furnizate solicitantului

- (1) Autoritățile competente ale statului membru în care se prezintă o cerere de protecție internațională furnizează solicitantului, în momentul înregistrării cererii, un document pe numele său care indică faptul că a fost prezentată și înregistrată o cerere. Documentul respectiv rămâne valabil până în momentul eliberării documentului menționat la alineatul (4).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

În urma unui transfer în conformitate cu articolul 46 din Regulamentul (UE) .../...⁺, autoritățile competente ale statului membru responsabil furnizează solicitantului, atunci când acesta se identifică în fața lor, un document pe numele său care indică faptul a fost prezentată și înregistrată o cerere și că persoana a fost transferată. Documentul rămâne valabil până în momentul eliberării documentului menționat la alineatul (4).

- (2) Documentul menționat la alineatul (1) nu trebuie furnizat în cazul în care, până la momentul înregistrării, poate fi eliberat documentul menționat la alineatul (4).
- (3) Documentul menționat la alineatul (1) se retrage în momentul eliberării documentului menționat la alineatul (4).
- (4) Autoritățile competente ale statului membru în care se depune cererea în conformitate cu articolul 28 alineatele (1) și (2) eliberează, cât mai curând posibil după depunerea cererii, un document care include cel puțin următoarele elemente, care sunt actualizate după cum este necesar:
 - (a) numele solicitantului, data și locul nașterii, sexul, cetățeniile sau, după caz, o indicație a apatridiei, o imagine facială a solicitantului și semnătura solicitantului;
 - (b) autoritatea emitentă, data și locul eliberării și perioada de valabilitate a documentului;
 - (c) statutul de solicitant al persoanei;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului cuprins în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (d) o declarație că solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru respectiv pentru a i se examina cererea și o indicație care precizează dacă solicitantul este liber să circule pe întreg teritoriul sau pe o parte a teritoriului statului membru în cauză;
 - (e) o declarație că documentul nu este un document de călătorie și că solicitantului nu i se permite să călătorească fără autorizație către alte state membre.
- (5) Nu este necesar să se elibereze niciunul dintre documentele menționate la prezentul articol în cazul în care și atât timp cât solicitantul se află în custodie publică sau în închisoare.
- La eliberarea din custodie publică sau închisoare, solicitantului i se furnizează documentul menționat la alineatul (1) sau (4). În cazul în care, la eliberare, solicitantului i se furnizează documentul menționat la alineatul (1), acesta primește cât mai curând posibil documentul menționat la alineatul (4).
- (6) În cazul minorilor însoțiți, documentele menționate la prezentul articol eliberate pentru unul dintre părinții solicitantului sau pentru un adult responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză pot acoperi și minorul, dacă este cazul.
- (7) Documentele menționate la prezentul articol nu trebuie să constituie dovada identității, dar sunt considerate mijloace suficiente pentru ca solicitanții să se poată identifica în fața autorităților naționale și să aibă acces la drepturile lor pe durata procedurii de protecție internațională.

- (8) Documentele menționate la alineatele (1) și (4) precizează data înregistrării cererii.
- (9) Documentul menționat la alineatul (4) este valabil pentru o perioadă de până la 12 luni sau până când solicitantul este transferat către un alt stat membru în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺. În cazul în care documentul respectiv este eliberat de statul membru responsabil, perioada de valabilitate a documentului se reînnoiește astfel încât să acopere perioada în care solicitantul are dreptul de a rămâne pe teritoriul său. Perioada de valabilitate a documentului nu constituie un drept de a rămâne în cazul în care acest drept a încetat sau a fost suspendat în conformitate cu prezentul regulament.

Articolul 30

Accesul la procedură în centrele de custodie publică și la punctele de trecere a frontierei

- (1) În situația în care există indicații cu privire la faptul că resortisanți ai țărilor terțe sau apatrizi aflați în centre de custodie publică sau la puncte de trecere a frontierei, inclusiv în zonele de tranzit, la frontierele externe, ar putea dori să prezinte o cerere de protecție internațională, autoritățile competente în temeiul articolului 4 le furnizează informații cu privire la posibilitatea de a face acest lucru.
- (2) În cazul în care un solicitant prezintă o cerere într-un centru de custodie publică, într-un penitenciar sau la un punct de trecere a frontierei, inclusiv în zonele de tranzit, la frontierele externe, autoritățile competente în temeiul articolului 4 stabilesc modalități privind serviciile de interpretare, în măsura în care este necesar pentru a facilita accesul la procedura de protecție internațională.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (3) Organizațiile și persoanele cărora li se permite în temeiul dreptului intern să ofere consultanță și consiliere au acces efectiv la solicitanții aflați în centre de custodie publică sau la punctele de trecere a frontierei, inclusiv în zonele de tranzit, la frontierele externe. Acest acces poate face obiectul unui acord prealabil cu autoritățile competente.

Statele membre pot impune limite cu privire la acces, astfel cum este menționat la primul paragraf, în temeiul dreptului intern, în cazul în care acestea sunt necesare în mod obiectiv pentru asigurarea securității, a ordinii publice sau a gestionării administrative a unui punct de trecere a frontierei, inclusiv în zonele de tranzit, sau a unui centru de custodie publică, cu condiția ca accesul să nu fie restrâns în mod drastic sau să devină imposibil.

Articolul 31

Cereri în numele adulților care necesită asistență pentru a-și exercita capacitatea juridică

- (1) În cazul unui adult care necesită asistență pentru a-și exercita capacitatea juridică în conformitate cu dreptul intern (denumit în continuare „adult dependent”), un adult responsabil de acesta în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză poate prezenta și depune o cerere în numele adultului dependent.
- (2) Adultul dependent este prezent la depunerea cererii, cu excepția cazului în care există motive întemeiate pentru care acesta se găsește în imposibilitatea sau incapacitatea de a fi prezent sau a cazului în care cererea este depusă prin intermediul unui formular, dacă dreptul intern prevede această posibilitate.

Articolul 32

Cereri în numele minorilor însoțiți

- (1) Un minor însoțit are dreptul de a depune o cerere în nume propriu în cazul în care are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză. În cazul în care minorul însoțit nu are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, un părinte sau un alt adult, cum ar fi un ocrotitor legal sau un serviciu de protecție a copilului, responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză, depune cererea în numele minorului.
- (2) În cazul unui minor însoțit care nu are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză și care este prezent în momentul în care părintele sau alt adult responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză prezintă sau depune cererea de protecție internațională pe teritoriul aceluiași stat membru, în special dacă acest minor nu dispune de alte mijloace legale de ședere pe teritoriul respectivului aceluiași stat membru, se consideră că prezentarea și depunerea unei cereri de către un părinte sau de către un alt adult responsabil de minor în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză constituie în același timp prezentarea și depunerea unei cereri de protecție internațională în numele minorului.

Statele membre pot decide să aplice primul paragraf și în cazul unui minor însoțit care s-a născut sau care este prezent în cursul procedurii administrative.

- (3) În cazul în care părintele sau adultul responsabil de minorul însoțit menționat la alineatul (2) depune cererea în numele minorului, minorul este prezent la depunerea cererii, cu excepția cazului în care există motive întemeiate pentru care minorul se găsește în imposibilitatea sau incapacitatea de a fi prezent sau a cazului în care cererea în numele minorului este depusă prin intermediul unui formular, dacă dreptul intern prevede o astfel de posibilitate.

Articolul 33

Cereri ale minorilor neînsoțiți

- (1) Un minor neînsoțit are dreptul de a depune o cerere în nume propriu dacă are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză. În acest scop, minorul neînsoțit este informat cu privire la vârsta capacității juridice în statul membru responsabil de examinarea cererii sale de protecție internațională. În cazul în care minorul neînsoțit nu are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, un reprezentant sau o persoană astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (2) litera (a) depune cererea în numele său.

Primul paragraf de la prezentul alineat se aplică fără a aduce atingere dreptului minorilor neînsoțiți la consiliere juridică și la asistență și reprezentare juridice în conformitate cu articolele 15 și 16.

- (2) În cazul unui minor neînsoțit care nu are capacitate juridică în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, cererea se depune în termenul prevăzut la articolul 28 alineatul (1), ținându-se seama de interesul superior al copilului.

- (3) În cazul în care reprezentantul unui minor neînsoțit sau o persoană astfel cum se menționează la articolul 23 alineatul (2) litera (a) depune cererea în numele minorului, minorul este prezent la depunerea cererii, cu excepția cazului în care există motive întemeiate pentru care minorul se găsește în imposibilitatea sau incapacitatea de a fi prezent sau a cazului în care cererea este depusă prin intermediul unui formular, dacă dreptul intern prevede o astfel de posibilitate.

SECȚIUNEA II

PROCEDURA DE EXAMINARE

Articolul 34

Examinarea cererilor

- (1) Autoritatea decizională examinează cererile de protecție internațională și ia decizii cu privire la acestea în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute în capitolul II.
- (2) Autoritatea decizională ia decizii cu privire la cererile de protecție internațională în urma unei examinări corespunzătoare în ceea ce privește admisibilitatea sau fondul unei cereri. Autoritatea decizională examinează cererile în mod obiectiv, imparțial și pe bază individuală. În scopul examinării unei cereri, autoritatea decizională ține seama de următoarele:
- (a) declarațiile și documentele relevante prezentate de solicitant în conformitate cu articolul 4 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) .../...⁺;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) informații relevante, precise și actualizate referitoare la situația predominantă din țara de origine a solicitantului în momentul luării unei decizii cu privire la cerere, inclusiv în ceea ce privește actele cu putere de lege și normele administrative ale țării de origine și modul în care acestea sunt aplicate, obținute din surse relevante și disponibile la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional, inclusiv organizații pentru drepturile copiilor, și, dacă există, analiza comună privind situația din anumite țări de origine și notele de îndrumare menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303;
- (c) în cazul în care se aplică conceptul de primă țară de azil sau cel de țară terță sigură, informații relevante, precise și actualizate referitoare la situația predominantă din țara terță considerată prima țară de azil sau țară terță sigură în momentul luării unei decizii cu privire la cerere, inclusiv informațiile și analizele referitoare la țările terțe sigure menționate la articolul 12 din Regulamentul (UE) 2021/2303;
- (d) statutul individual și situația personală a solicitantului, inclusiv factori cum ar fi mediul din care provine solicitantul, vârsta, sexul, identitatea de gen și orientarea sa sexuală pentru a se stabili dacă, ținând seama de situația personală a solicitantului, actele la care solicitantul a fost sau riscă să fie expus ar putea fi considerate persecuții sau vătămări grave;
- (e) dacă activitățile întreprinse de solicitant de când a părăsit țara de origine au avut ca scop unic sau scop principal crearea condițiilor necesare pentru solicitarea protecției internaționale, astfel încât să se evalueze dacă respectivele activități ar expune solicitantul la persecuții sau vătămări grave, astfel cum se menționează la articolul 5 din Regulamentul (UE) .../...⁺, în cazul în care ar fi returnat în țara respectivă;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (f) dacă există probabilitatea rezonabilă ca solicitantul să se prevaleze de protecția unei alte țări a cărei cetățenie ar putea-o revendica;
 - (g) dacă se aplică alternativa de protecție în interiorul țării de origine menționată la articolul 8 din Regulamentul (UE) .../...⁺, cu condiția ca persecuțiile sau vătămările grave să nu fi fost cauzate de stat sau de agenții statului.
- (3) Personalul care examinează cererile și ia decizii cu privire la acestea are cunoștințele corespunzătoare și beneficiază în prealabil de formare, inclusiv de formarea relevantă în temeiul articolului 8 din Regulamentul (UE) 2021/2303, referitoare la standardele relevante aplicabile în domeniul legislației în materie de azil și refugiați. Membrii personalului în cauză au posibilitatea, de fiecare dată când este necesar, să consulte experți cu privire la anumite aspecte, cum ar fi cele medicale, culturale, religioase, legate de sănătatea mintală, de copii sau de problematica egalității de gen. În cazul în care este necesar, aceștia pot transmite întrebări Agenției pentru Azil, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) 2021/2303.
- (4) Documentele evaluate de autoritatea decizională ca fiind relevante pentru examinarea cererilor sunt traduse, dacă este necesar, pentru o astfel de examinare.

Traducerea respectivelor documente relevante sau a unor părți din acestea poate fi furnizată de alte entități și plătită din fonduri publice în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză. Solicitantul poate asigura pe propria cheltuială traducerea altor documente. Pentru cereri ulterioare, solicitantului îi poate reveni responsabilitatea traducerii documentelor.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (5) Autoritatea decizională poate acorda prioritate examinării unei cereri de protecție internațională, în special atunci când:
- (a) consideră că este probabil ca cererea să fie întemeiată
 - (b) solicitantul are nevoi speciale de primire în sensul articolului 24 din Directiva (UE) .../...⁺ sau are nevoie de garanții procedurale speciale, astfel cum se menționează la articolele 20-23 din prezentul regulament, mai ales în cazul în care acesta este un minor neînsoțit;
 - (c) solicitantul poate fi considerat, din motive rezonabile, un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru;
 - (d) cererea în cauză este o cerere ulterioară;
 - (e) solicitantul a făcut obiectul unei decizii în conformitate cu articolul 23 alineatul (2) litera (e) din Directiva (UE) .../...⁺, a fost implicat în tulburarea ordinii și liniștii publice sau s-a angajat în activități infracționale.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

Articolul 35

Durata procedurii de examinare

- (1) Examinarea în scopul stabilirii dacă o cerere este inadmisibilă în conformitate cu articolul 38 alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d) și cu articolul 38 alineatul (2) se încheie cât mai curând posibil în termen de două luni de la data depunerii cererii.

În cazul menționat la articolul 38 alineatul (1) litera (e), autoritatea decizională încheie examinarea în termen de 10 zile lucrătoare.

Cererea nu este considerată admisibilă doar pe baza faptului că nu este luată nicio decizie de inadmisibilitate în termenele stabilite la prezentul alineat și la alineatul (2).

- (2) Autoritatea decizională poate prelungi termenele prevăzute la alineatul (1) primul paragraf cu cel mult două luni în cazul în care:
- (a) un număr disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi prezintă cereri de protecție internațională în aceeași perioadă, ceea ce face imposibilă încheierea procedurii de admisibilitate în termenele stabilite;
 - (b) sunt implicate elemente complexe de fapt sau de drept;
 - (c) întârzierea poate fi atribuită în mod clar și exclusiv nerespectării de către solicitant a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 9.

- (3) Autoritatea decizională încheie procedura accelerată de examinare cât mai curând posibil și nu mai târziu de trei luni de la data depunerii cererii.
- (4) Autoritatea decizională se asigură că o procedură de examinare pe fond, cu condiția să nu fie o procedură accelerată de examinare, se încheie cât mai curând posibil în termen de șase luni de la data depunerii cererii, fără a se aduce atingere unei examinări adecvate și complete.
- (5) Autoritatea decizională poate prelungi termenul de șase luni menționat la alineatul (4) cu o perioadă de maximum șase luni, în cazul în care:
- (a) un număr disproporționat de resortisanți ai unor țări terțe sau de apatrizi prezintă cereri de protecție internațională în aceeași perioadă, ceea ce face imposibilă încheierea procedurii în termenul de șase luni;
 - (b) sunt implicate elemente complexe de fapt sau de drept;
 - (c) întârzierea poate fi atribuită în mod clar și exclusiv nerespectării de către solicitant a obligațiilor care îi revin în temeiul articolului 9.
- (6) În cazul în care o cerere face obiectul unei proceduri de transfer astfel cum se prevede la Articolul 46 din Regulamentul (UE) .../...⁺, termenul menționat la alineatul (4) de la prezentul articol începe să curgă de la data la care cererea este depusă în conformitate cu articolul 28 alineatul (2).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (7) Autoritatea decizională poate amâna încheierea procedurii de examinare în cazul în care nu se poate aștepta în mod rezonabil luarea unei decizii în termenele prevăzute la alineatul (4) din cauza unei situații nesigure în țara de origine, estimată a fi temporară. În aceste cazuri, autoritatea decizională:
- (a) reexaminează situația în respectiva țară de origine cel puțin la fiecare patru luni;
 - (b) ia în considerare revizuirile situației din respectiva țară de origine efectuate de Agenția pentru Azil, dacă acestea sunt disponibile;
 - (c) informează solicitanții vizați, cât mai curând posibil, într-o limbă pe care aceștia o înțeleg sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțeleg, cu privire la motivele amânării.

Statul membru informează Comisia și Agenția pentru Azil cât mai curând posibil cu privire la amânarea procedurilor pentru respectiva țară de origine. În orice caz, autoritatea decizională încheie procedura de examinare într-un termen de 21 de luni de la depunerea cererii.

- (8) Statele membre stabilesc termene pentru încheierea procedurii de examinare în cazurile în care o instanță anulează decizia autorității decizionale și trimite cazul spre reexaminare. Termenele respective sunt mai scurte decât termenele prevăzute la prezentul articol.

SECȚIUNEA III

DECIZII PRIVIND CERERILE

Articolul 36

Decizii privind cererile

- (1) O decizie cu privire la o cerere de protecție internațională se transmite în scris și i se comunică solicitantului cât mai curând posibil, în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză. În cazul în care solicitantul este reprezentat din punct de vedere juridic de un reprezentant sau de un consilier juridic, autoritatea competentă poate notifica decizia reprezentantului sau consilierului juridic în loc să o notifice solicitantului.
- (2) În cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă, ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară, ca retrasă în mod explicit sau ca retrasă în mod implicit, decizia precizează motivele de fapt și de drept ale respingerii.
- (3) Solicitantul este informat în scris cu privire la rezultatul deciziei și la modul în care poate contesta o decizie de respingere a unei cereri ca inadmisibilă, ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în ceea ce privește statutul de refugiat sau statutul conferit prin protecție subsidiară ori ca retrasă în mod implicit. Informațiile respective pot fi furnizate în cadrul deciziei privind o cerere de protecție internațională. În cazul în care solicitantul nu este asistat de un consilier juridic, informațiile respective sunt furnizate într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

- (4) În cazul în care solicitantul este asistat de un consilier juridic care îl reprezintă din punct de vedere juridic, informațiile menționate la alineatul (3) pot fi furnizate numai consilierului juridic respectiv, fără a fi traduse într-o limbă pe care solicitantul o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege. Într-un astfel de caz, faptul că se acordă sau nu protecție internațională este comunicat în scris, spre informare, solicitantului într-o limbă pe care acesta o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege, împreună cu informații generale privind modul de contestare a deciziei.
- (5) În cazul cererilor în numele minorilor sau în numele adulților dependenți și în cazul în care toate cererile se întemeiază pe exact aceleași motive ca cererea adultului responsabil de respectivul minor sau adult dependent, autoritatea decizională poate lua, în urma unei evaluări individuale efectuate pentru fiecare solicitant, o decizie unică ce îi vizează pe toți solicitanții, cu excepția cazului în care această acțiune ar duce la divulgarea situației personale a unui solicitant, ceea ce i-ar putea pune în pericol interesele, în special în cazurile care implică violență bazată pe gen, trafic de persoane și persecuție pe motive de gen, de orientare sexuală, de identitate de gen sau de vârstă. În astfel de cazuri, se emite și se notifică o decizie separată persoanei vizate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 37

Respingerea unei cereri și emiterea unei decizii de returnare

În cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă, ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în ceea ce privește atât statutul de refugiat, cât și statutul conferit prin protecție subsidiară, sau ca retrasă implicit sau explicit, statele membre emit o decizie de returnare care respectă Directiva 2008/115/CE și care este în conformitate cu principiul nereturnării. În cazul în care a fost deja emisă o decizie de returnare sau o altă decizie de impunere a obligației de returnare înainte de prezentarea unei cereri de protecție internațională, decizia de returnare în temeiul prezentului articol nu este necesară. Decizia de returnare se emite ca parte a deciziei de respingere a cererii de protecție internațională sau într-un act separat. În cazul în care decizia de returnare este emisă ca act separat, aceasta se emite simultan și împreună cu decizia de respingere a cererii de protecție internațională sau ulterior fără întârzieri nejustificate.

Articolul 38

Decizia privind admisibilitatea cererii

- (1) Autoritatea decizională poate evalua admisibilitatea unei cereri, în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute la capitolul II, și poate fi autorizată în temeiul dreptului intern să respingă o cerere ca inadmisibilă în cazul în care se aplică oricare dintre următoarele motive:
 - (a) o țară care nu este un stat membru este considerată ca prima țară de azil a solicitantului în temeiul articolului 58, cu excepția cazului în care este clar că solicitantul nu va fi admis sau readmis în țara respectivă;

- (b) o țară care nu este un stat membru este considerată ca țară terță sigură pentru solicitant în temeiul articolului 59, cu excepția cazului în care este clar că solicitantul nu va fi admis sau readmis în țara respectivă;
- (c) un alt stat membru decât statul membru care examinează cererea i-a acordat solicitantului protecție internațională;
- (d) o instanță penală internațională a asigurat relocarea în condiții de siguranță a solicitantului către un stat membru sau o țară terță ori întreprinde fără echivoc acțiuni în acest sens, cu excepția cazului în care au apărut noi circumstanțe relevante care nu au fost luate în considerare de către instanța penală sau dacă nu a existat nicio posibilitate legală de a invoca în fața respectivei instanțe penale internaționale circumstanțe relevante pentru standardele privind drepturile omului recunoscute la nivel internațional;
- (e) solicitantului în cauză i s-a emis o decizie de returnare în conformitate cu articolul 6 din Directiva 2008/115/CE și acesta nu și-a prezentat cererea decât după șapte zile lucrătoare de la data primirii deciziei respective de returnare, cu condiția ca solicitantul să fi fost informat cu privire la consecințele neprezentării unei cereri în termenul respectiv și să nu fi apărut niciun element relevant nou de la încheierea perioadei în cauză.

- (2) Autoritatea decizională respinge o cerere ca inadmisibilă în cazul în care cererea este o cerere ulterioară în care nu au apărut sau nu au fost prezentate de către solicitant noi elemente relevante, astfel cum sunt menționate la articolul 55 alineatele (3) și (5), referitoare la examinarea menită să stabilească dacă solicitantul îndeplinește condițiile pentru a fi beneficiar de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺ sau referitoare la motivul inadmisibilității aplicat anterior.

Articolul 39

Decizia privind fondul cererii

- (1) O cerere nu este examinată pe fond în cazul în care:
- (a) un alt stat membru este responsabil în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺⁺;
 - (b) o cerere este respinsă ca inadmisibilă în conformitate cu articolul 38; sau
 - (c) o cerere este retrasă în mod explicit sau implicit, fără a se aduce atingere articolului 40 alineatul (2) și articolului 41 alineatul (5).
- (2) Atunci când examinează o cerere pe fond, autoritatea decizională decide dacă solicitantul îndeplinește condițiile necesare pentru a fi considerat refugiat și, în caz negativ, stabilește dacă solicitantul este eligibil pentru protecție subsidiară în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (3) Autoritatea decizională respinge o cerere ca neîntemeiată în cazul în care a stabilit că solicitantul nu îndeplinește condițiile pentru obținerea protecției internaționale în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺.
- (4) Autoritatea decizională poate fi autorizată în temeiul dreptului intern să declare o cerere neîntemeiată ca fiind vădit neîntemeiată dacă, la momentul încheierii examinării, se aplică oricare dintre circumstanțele menționate la articolul 42 alineatele (1) și (3).

Articolul 40

Retragerea explicită a cererilor

- (1) Un solicitant poate, din proprie inițiativă și în orice moment în cursul procedurii, să își retragă cererea. Cererea se retrage în scris de către solicitant personal sau retragerea este prezentată de consilierul său juridic, care îl reprezintă din punct de vedere juridic în conformitate cu dreptul intern.
- (2) La momentul retragerii cererii, autoritățile competente informează solicitantul în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (c) cu privire la consecințele procedurale ale unei astfel de retrageri, într-o limbă pe care acesta o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.
- (3) În cazul în care retragerea explicită are loc în fața unei alte autorități competente decât autoritatea decizională, autoritatea respectivă informează autoritatea decizională cu privire la retragere. Autoritatea decizională adoptă o decizie prin care se declară că cererea a fost retrasă în mod explicit. Decizia respectivă este definitivă și nu face obiectul unei căi de atac, astfel cum este menționată în capitolul V din prezentul regulament.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (4) În cazul în care, în etapa retragerii explicite a cererii de către solicitant, autoritatea decizională a constatat deja că solicitantul nu îndeplinește condițiile pentru a obține protecție internațională în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺, aceasta poate încă să ia o decizie de respingere a cererii ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată.

Articolul 41

Retragerea implicită a cererilor

- (1) O cerere este declarată drept retrasă în mod implicit în cazul în care:
- (a) fără să existe un motiv întemeiat, solicitantul nu și-a depus cererea în conformitate cu articolul 28, în pofida faptului că a avut posibilitatea efectivă să facă acest lucru;
 - (b) solicitantul refuză să coopereze, prin nefurnizarea informațiilor menționate la articolul 27 alineatul (1) literele (a) și (b) sau prin nefurnizarea datelor sale biometrice;
 - (c) solicitantul refuză să își comunice adresa, atunci când aceasta există, cu excepția cazului în care cazarea este pusă la dispoziție de autoritățile competente;
 - (d) fără să existe un motiv justificat, solicitantul nu s-a prezentat la interviul individual, deși avea obligația de a face acest lucru în temeiul articolului 13, sau a refuzat, fără motiv justificat, să răspundă la întrebările din cursul interviului într-o asemenea măsură încât rezultatul interviului nu a fost suficient pentru a se lua o decizie privind fondul cererii;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (e) în mod repetat, solicitantul nu a respectat obligațiile de raportare care îi sunt impuse în conformitate cu articolul 9 alineatul (4) sau nu rămâne la dispoziția autorităților administrative sau judiciare competente, cu excepția cazului în care poate demonstra că neîndeplinirea obligației de a rămâne la dispoziție s-a datorat unor circumstanțe specifice independente de voința sa;
 - (f) solicitantul a depus cererea într-un alt stat membru decât statul membru prevăzut la articolul 17 alineatele (1) și (2) din Regulamentul (UE) .../...⁺ și nu rămâne prezent în statul membru respectiv în așteptarea stabilirii statului membru responsabil sau a punerii în aplicare a procedurii de transfer, după caz.
- (2) În cazul în care autoritatea care evaluează dacă cererea este retrasă în mod implicit este o autoritate competentă diferită de autoritatea decizională, iar autoritatea respectivă consideră că cererea trebuie considerată ca atare, autoritatea respectivă informează autoritatea decizională în consecință. Autoritatea decizională adoptă o decizie prin care se declară că cererea a fost retrasă în mod implicit.
- (3) La momentul retragerii cererii, în cazul în care solicitantul este prezent, autoritatea competentă îl informează, în conformitate cu articolul 8 alineatul (2) litera (c), cu privire la toate consecințele procedurale ale unei astfel de retrageri într-o limbă pe care acesta o înțelege sau despre care se presupune în mod rezonabil că o înțelege.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (4) Înainte de a adopta o decizie prin care cererea este declarată ca retrasă implicit, autoritatea competentă poate suspenda procedura pentru a-i oferi solicitantului posibilitatea de a justifica sau de a rectifica omisiunile sau acțiunile menționate la alineatul (1).
- (5) O cerere poate fi respinsă ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în cazul în care autoritatea decizională a constatat, în etapa retragerii implicite a cererii, că solicitantul nu îndeplinește condițiile pentru obținerea protecției internaționale în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺.

SECȚIUNEA IV

PROCEDURI SPECIALE

Articolul 42

Procedura accelerată de examinare

- (1) Fără a aduce atingere articolului 21 alineatul (2), în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute la capitolul II, autoritatea decizională accelerează examinarea pe fond a unei cereri de protecție internațională, în cazul în care:
- (a) la depunerea cererii și prezentarea faptelor, solicitantul a invocat doar aspecte care nu sunt relevante pentru a se examina dacă îndeplinește sau nu condițiile pentru a fi beneficiar de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) solicitantul a făcut declarații în mod clar incoerente ori contradictorii sau în mod clar false ori în mod evident puțin plauzibile sau declarații care contrazic informații relevante și disponibile privind țara de origine, făcând astfel în mod clar neconvingătoare cererea sa în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor pentru a fi beneficiar de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺;
- (c) se consideră că, după ce i s-a oferit pe deplin ocazia să demonstreze motive întemeiate, solicitantul a indus intenționat în eroare autoritățile prezentând informații sau documente false ori ascunzând informații sau documente relevante, în special în ceea ce privește identitatea sau cetățenia sa, care ar fi putut avea un impact negativ asupra deciziei sau există motive clare pentru a considera că solicitantul a distrus ori eliminat, cu rea credință, un document de identitate sau de călătorie pentru a împiedica stabilirea identității sau a cetățeniei sale;
- (d) solicitantul prezintă o cerere numai pentru a întârzia, a perturba sau a împiedica executarea unei decizii de îndepărtare a sa de pe teritoriul unui stat membru;
- (e) o țară terță poate fi considerată țară de origine sigură pentru solicitant în sensul prezentului regulament;
- (f) solicitantul poate fi considerat, din motive rezonabile, un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru ori solicitantul a fost expulzat forțat din motive grave de securitate națională sau de ordine publică în conformitate cu dreptul intern;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (g) cererea este o cerere ulterioară care nu este inadmisibilă;
- (h) solicitantul a intrat pe teritoriul unui stat membru în mod ilegal sau și-a prelungit ilegal șederea și, fără un motiv valabil, fie nu s-a prezentat la autoritățile competente, fie nu a prezentat o cerere de protecție internațională cât mai curând posibil având în vedere circumstanțele intrării sale pe teritoriu;
- (i) solicitantul a intrat în mod legal pe teritoriul unui stat membru și, fără un motiv valabil, nu a prezentat o cerere de protecție internațională cât mai curând posibil având în vedere motivele cererii sale; prezenta literă nu aduce atingere nevoii de protecție internațională care apare la fața locului; sau
- (j) solicitantul deține cetățenia unei țări terțe sau, în cazul unui apatrid, și-a avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță pentru care proporția deciziilor prin care autoritatea decizională acordă protecție internațională este, în conformitate cu cele mai recente date puse la dispoziție de către Eurostat privind media anuală la nivelul Uniunii, de 20 % sau mai mică, cu excepția cazului în care autoritatea decizională stabilește că, de la publicarea datelor relevante de către Eurostat, a avut loc o modificare semnificativă în țara terță în cauză sau că solicitantul aparține unei categorii de persoane pentru care proporția de cel mult 20 % nu poate fi considerată reprezentativă din punctul de vedere al nevoilor sale de protecție, ținând cont, printre altele, de diferențele semnificative dintre deciziile de primă instanță și deciziile definitive.

În cazul în care Agenția pentru Azil a furnizat o notă de îndrumare privind o țară de origine în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303, care arată că a avut loc o modificare semnificativă în țara terță în cauză de la publicarea datelor relevante de către Eurostat, statele membre utilizează nota de îndrumare respectivă ca referință pentru aplicarea primului paragraf litera (j) de la prezentul alineat.

- (2) În cazul în care autoritatea decizională consideră că examinarea cererii implică chestiuni de drept sau de fapt care sunt prea complexe pentru a fi examinate în cadrul unei proceduri accelerate de examinare, aceasta poate continua examinarea pe fond în conformitate cu articolul 35 alineatul (4) și cu articolul 39. În acest caz, solicitantul în cauză este informat cu privire la modificarea procedurii.
- (3) Procedura accelerată de examinare poate fi aplicată minorilor neînsoțiți numai în cazul în care:
 - (a) solicitantul provine dintr-o țară terță care poate fi considerată țară de origine sigură în sensul prezentului regulament;
 - (b) solicitantul poate fi considerat, din motive rezonabile, un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a statului membru ori solicitantul a fost anterior expulzat forțat din motive grave de securitate sau de ordine publică în conformitate cu dreptul intern;
 - (c) cererea este o cerere ulterioară care nu este inadmisibilă;

- (d) se consideră că, după ce i s-a oferit pe deplin ocazia să demonstreze motive întemeiate, solicitantul a indus intenționat în eroare autoritățile prezentând informații sau documente false ori ascunzând informații sau documente relevante, în special în ceea ce privește identitatea sau cetățenia sa, care ar fi putut avea un impact negativ asupra deciziei sau există motive clare pentru a considera că solicitantul a distrus ori eliminat, cu rea credință, un document de identitate sau de călătorie pentru a împiedica stabilirea identității sau a cetățeniei sale; sau
- (e) solicitantul deține cetățenia unei țări terțe sau, în cazul unui apatrid, și-a avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță în legătură cu care proporția deciziilor de acordare a protecției internaționale adoptate de autoritatea decizională este, în conformitate cu cele mai recente date puse la dispoziție de către Eurostat privind media anuală la nivelul Uniunii, de 20 % sau mai mică, cu excepția cazului în care autoritatea decizională stabilește că, de la publicarea datelor relevante de către Eurostat, a avut loc o modificare semnificativă în țara terță în cauză sau că solicitantul aparține unei categorii de persoane pentru care proporția de cel mult 20 % nu poate fi considerată reprezentativă din punctul de vedere al nevoilor sale de protecție, ținând cont, printre altele, de diferențele semnificative dintre deciziile de primă instanță și deciziile definitive.

În cazul în care Agenția pentru Azil a furnizat o notă de îndrumare privind o țară de origine, în conformitate cu articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303, care arată că a avut loc o modificare semnificativă în țara terță în cauză de la publicarea datelor relevante de către Eurostat, statele membre utilizează nota de îndrumare respectivă ca referință pentru aplicarea primului paragraf litera (e) de la prezentul alineat.

Articolul 43

Condiții pentru aplicarea procedurii de azil la frontieră

- (1) În urma screeningului desfășurat în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺, după caz și cu condiția ca solicitantul să nu fi fost încă autorizat să intre pe teritoriul statelor membre, un stat membru poate, în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute la capitolul II, să examineze o cerere în cadrul unei proceduri la frontieră în cazul în care cererea respectivă a fost prezentată de un resortisant al unei țări terțe sau de un apatrid care nu îndeplinește condițiile de intrare pe teritoriul unui stat membru, astfel cum sunt prevăzute la articolul 6 din Regulamentul (UE) 2016/399. Procedura la frontieră poate avea loc:
- (a) în urma unei cereri depuse la un punct de trecere a frontierei externe sau într-o zonă de tranzit;
 - (b) în urma reținerii în cazul unei treceri neautorizate a frontierei externe;
 - (c) în urma unei debarcări pe teritoriul unui stat membru după o operațiune de căutare și salvare;
 - (d) în urma unei relocări efectuate în conformitate cu articolul 67 alineatul (11) din Regulamentul (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (2) Fără a aduce atingere articolului 51 alineatul (2) și articolului 53 alineatul (2), solicitanții care fac obiectul procedurii la frontieră nu sunt autorizați să intre pe teritoriul unui stat membru. Orice măsură luată de statele membre pentru a preveni intrarea neautorizată pe teritoriul lor este în conformitate cu Directiva (UE) .../...⁺.
- (3) Prin derogare de la articolul 51 alineatul (2) primul paragraf ultima teză, solicitantul nu este autorizat să intre pe teritoriul statului membru în cazul în care:
- (a) solicitantul nu are dreptul de a rămâne pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) litera (a) sau (c);
 - (b) solicitantul nu are dreptul de a rămâne pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu articolul 68 și nu a cerut să fie autorizat să rămână în scopul derulării unei proceduri a căii de atac în termenul aplicabil;
 - (c) solicitantul nu are dreptul de a rămâne pe teritoriul unui stat membru în conformitate cu articolul 68 și o instanță a decis că solicitantul nu este autorizat să rămână în așteptarea soluționării procedurii căii de atac.

În cazurile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, când solicitantul a făcut obiectul unei decizii de returnare emise în conformitate cu Directiva 2008/115/CE sau i s-a refuzat intrarea în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (UE) 2016/399, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (4) Fără a aduce atingere mecanismului de monitorizare prevăzut la articolul 14 din Regulamentul (UE) 2021/2303 și în completarea acestuia, fiecare stat membru prevede un mecanism pentru monitorizarea drepturilor fundamentale în legătură cu procedura la frontieră care îndeplinește criteriile prevăzute la articolul 10 din Regulamentul (UE) .../...⁺.

Articolul 44

Decizii în cadrul procedurii de azil la frontieră

- (1) În cazul în care se aplică o procedură la frontieră, pot fi luate decizii cu privire la următoarele aspecte:
- (a) inadmisibilitatea unei cereri în conformitate cu articolul 38;
 - (b) fondul unei cereri, în cazul în care se aplică oricare dintre circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) literele (a)-(g) și (j) și la articolul 42 alineatul (3) litera (b).
- (2) În cazul în care numărul de solicitanți depășește numărul menționat la articolul 47 alineatul (1) și în scopul de a stabili cui să i se aplice o procedură la frontieră în temeiul articolului 42 alineatul (1) literele (c), (f) sau (j) sau al articolului 42 alineatul (3) litera (b), se acordă prioritate următoarelor categorii de cereri:
- (a) cererile anumitor resortisanți ai țărilor terțe sau, în cazul apatrizilor, ale unor persoane care și-au avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță, care, în cazul unei decizii negative, au perspective mai mari de a fi returnați, după caz, în țara lor de origine, în țara în care își aveau anterior reședința obișnuită, într-o țară terță sigură sau într-o primă țară de azil în sensul prezentului regulament;

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 20/24 (2020/0278(COD)).

- (b) cererile anumitor resortisanți ai țărilor terțe sau, în cazul apatrizilor, ale unor persoane care și-au avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță, despre care se consideră, din motive grave, că reprezintă un pericol pentru securitatea națională sau ordinea publică a unui stat membru;
 - (c) fără a aduce atingere literei (b), cererile anumitor resortisanți ai țărilor terțe sau, în cazul apatrizilor, ale unor persoane care și-au avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță, care nu sunt minori și nici membri ai familiilor acestora.
- (3) În cazul în care se aplică procedura la frontieră minorilor și membrilor familiilor acestora, se acordă prioritate examinării cererilor lor.

Statele membre pot acorda, de asemenea, prioritate examinării cererilor anumitor resortisanți ai țărilor terțe sau, în cazul apatrizilor, ale unor persoane care și-au avut anterior reședința obișnuită într-o țară terță, care, în cazul unei decizii negative, au perspective mai mari de a fi returnați, după caz, în țara lor de origine, în țara în care își aveau anterior reședința obișnuită, într-o țară terță sigură sau într-o primă țară de azil în sensul prezentului regulament.

Articolul 45

Aplicarea obligatorie a procedurii de azil la frontieră

- (1) Un stat membru examinează o cerere în cadrul unei proceduri la frontieră în cazurile menționate la articolul 43 alineatul (1) atunci când se aplică oricare dintre circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) literele (c), (f) sau (j).

- (2) În cazul în care se aplică circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (f) și fără a aduce atingere articolului 54, statele membre iau măsurile adecvate pentru a menține, pe cât posibil, unitatea familiei în cadrul procedurii la frontieră.
- (3) În sensul alineatului (2), pentru a menține unitatea familiei, prin „membri de familie ai solicitantului” se înțelege, în măsura în care familia exista deja înainte ca solicitantul să sosească pe teritoriul statelor membre, următorii membri de familie ai solicitantului care sunt prezenți pe teritoriul aceluiași stat membru în legătură cu cererea de protecție internațională:
- (a) soțul/soția solicitantului sau partenerul/partenera său/sa, cu care nu este căsătorit(ă), dar cu care se află într-o relație stabilă, în cazul în care dreptul sau practica statului membru în cauză tratează cuplurile necăsătorite în mod echivalent cu cele căsătorite;
 - (b) copiii minori ai cuplurilor astfel cum sunt menționate la litera (a) sau ai solicitantului, cu condiția ca aceștia să fie necăsătoriți și indiferent dacă sunt născuți din căsătorie sau în afara căsătoriei ori sunt adoptați, astfel cum sunt definite aceste noțiuni în dreptul intern;
 - (c) atunci când solicitantul este minor și necăsătorit, tatăl, mama sau alt adult responsabil pentru acesta în temeiul dreptului sau al practicii statului membru în cauză în care este prezent adultul,
 - (d) atunci când solicitantul este minor și necăsătorit, fratele sau sora ori frații sau surorile solicitantului cu condiția ca acesta (aceasta) sau aceștia (acestea) să fie necăsătorit(ă) (necăsătoriți) (necăsătorite) și minor(ă) (minori) (minore).

În sensul literelor (b), (c) și (d) de la primul paragraf, în temeiul unei evaluări individuale, un minor este considerat necăsătorit în cazul în care căsătoria sa nu s-ar putea încheia în conformitate cu dreptul intern al statului membru în cauză, în special având în vedere vârsta legală pentru căsătorie.

- (4) În cazul în care, pe baza informațiilor obținute în cadrul monitorizării efectuate în temeiul articolelor 14 și 15 din Regulamentul (UE) 2021/2303, Comisia are motive să considere că un stat membru nu respectă cerințele prevăzute la articolul 54 alineatul (2), aceasta recomandă, fără întârziere, suspendarea aplicării procedurii la frontieră în cazul familiilor cu minori în temeiul articolului 53 alineatul (2) litera (b). Comisia face publică recomandarea respectivă.

Statul membru în cauză ține seama în cea mai mare măsură de recomandarea Comisiei în ceea ce privește obligațiile care îi revin în temeiul articolului 53 alineatul (2) litera (b) și în vederea remedierii oricăror deficiențe identificate pentru a asigura respectarea deplină a cerințelor prevăzute la articolul 54 alineatul (2). Statul membru în cauză informează Comisia cu privire la măsurile luate pentru ca recomandarea să producă efecte.

Articolul 46

Capacitatea adecvată la nivelul Uniunii

Capacitatea adecvată la nivelul Uniunii este considerată a fi 30 000.

Articolul 47

Capacitatea adecvată a unui stat membru

- (1) Comisia calculează, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, numărul care corespunde capacității adecvate a fiecărui stat membru, utilizând formula prevăzută la alineatul (4).

Fără a aduce atingere alineatului (3), Comisia stabilește, de asemenea, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, numărul maxim de cereri pe care un stat membru are obligația să le examineze anual în cadrul procedurii la frontieră. Respectivul număr maxim este de două ori mai mare decât numărul obținut prin utilizarea formulei prevăzute la alineatul (4) de la ... [data aplicării prezentului regulament], de trei ori mai mare decât numărul obținut prin utilizarea formulei prevăzute la alineatul (4) de la ... [un an de la data aplicării prezentului regulament] și de patru ori mai mare decât numărul obținut prin utilizarea formulei prevăzute la alineatul (4) de la ... [doi ani de la data aplicării prezentului regulament].

- (2) În cazul în care se atinge capacitatea adecvată a unui stat membru astfel cum este menționată la alineatul (1) primul paragraf, statul membru respectiv nu mai are obligația de a efectua proceduri la frontieră în cazurile menționate la articolul 43 alineatul (1), în cazul în care se aplică circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (j).

- (3) În cazul în care un stat membru a examinat numărul maxim de cereri menționat la alineatul (1) al doilea paragraf, statul membru respectiv nu mai are obligația de a efectua proceduri la frontieră în cazurile menționate la articolul 43 alineatul (1), în cazul în care se aplică circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (c) sau (j). Statul membru respectiv continuă totuși să examineze în cadrul procedurii la frontieră cererile resortisanților țărilor terțe cărora li se aplică circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) litera (f) și la articolul 42 alineatul (3) litera (b).
- (4) Numărul menționat la alineatul (1) primul paragraf se calculează înmulțind numărul prevăzut la articolul 46 cu suma trecerilor ilegale ale frontierei externe, a sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare și a refuzurilor de intrare la frontiera externă înregistrate în statul membru în cauză în ultimii trei ani și împărțind rezultatul astfel obținut la suma trecerilor ilegale ale frontierei externe, a sosirilor în urma operațiunilor de căutare și salvare și a refuzurilor de intrare la frontiera externă înregistrate în ansamblul Uniunii în aceeași perioadă conform celor mai recente date Frontex și Eurostat disponibile.
- (5) Primul astfel de act de punere în aplicare menționat la alineatul (1) se adoptă de către Comisie la ... [două luni de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și, ulterior, la data de 15 octombrie din trei în trei ani.

După adoptarea de către Comisie a unui act de punere în aplicare astfel cum este menționat la alineatul (1), fiecare stat membru se asigură, în termen de șase luni de la adoptarea celui de-al doilea și a tuturor astfel de acte de punere în aplicare ulterioare, că dispune de capacitatea adecvată prevăzută în actul de punere în aplicare respectiv. În sensul primului astfel de act de punere în aplicare, statele membre se asigură că dispun de capacitatea adecvată prevăzută în actul de punere în aplicare respectiv înainte de ... [data aplicării prezentului regulament].

Articolul 48

Măsura aplicabilă în cazul în care capacitatea adecvată a unui stat membru este atinsă

- (1) În cazul în care numărul de solicitanți care fac obiectul procedurii de azil la frontieră într-un stat membru în orice moment, în combinație cu numărul de persoane care fac obiectul unei proceduri de returnare la frontieră instituite în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺ sau, după caz, al unei proceduri echivalente de returnare la frontieră instituite în temeiul dreptului intern, este cel puțin egal cu numărul prevăzut în ceea ce privește statul membru în cauză în actul de punere în aplicare al Comisiei menționat la articolul 47 alineatul (1) primul paragraf, statul membru respectiv poate notifica acest lucru Comisiei.
- (2) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei informațiile în conformitate cu alineatul (1), prin derogare de la articolul 45 alineatul (1), statul membru respectiv nu este obligat să examineze în cadrul unei proceduri la frontieră cererile prezentate de solicitanți astfel cum sunt menționați la articolul 42 alineatul (1) litera (j) în momentul în care numărul de solicitanți care fac obiectul procedurii la frontieră în statul membru respectiv este cel puțin egal cu numărul menționat la articolul 47 alineatul (1) primul paragraf.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (3) Măsura prevăzută la alineatul (2) se aplică pe baza fluxului de intrări și ieșiri, iar statul membru în cauză are obligația de a continua examinarea în cadrul unei proceduri la frontieră a cererilor prezentate de solicitanți astfel cum sunt menționați la articolul 42 alineatul (1) litera (j) de îndată ce numărul solicitanților care fac obiectul procedurii la frontieră în statul membru respectiv în orice moment este mai mic decât numărul menționat la articolul 47 alineatul (1) primul paragraf.
- (4) Măsura prevăzută la alineatul (2) poate fi aplicată de un stat membru pentru restul aceluiași an calendaristic începând cu ziua următoare datei notificării în temeiul alineatului (1).

Articolul 49

Notificarea de către un stat membru în cazul în care este atinsă capacitatea adecvată

- (1) Notificarea menționată la articolul 48 conține următoarele informații:
- (a) numărul de solicitanți care fac obiectul procedurii de azil la frontieră, al unei proceduri de returnare la frontieră instituite în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺ sau, după caz, al unei proceduri echivalente de returnare la frontieră instituite în temeiul dreptului intern în statul membru în cauză la momentul notificării;
 - (b) măsura menționată la articolul 48 pe care statul membru în cauză intenționează să o aplice sau să o aplice în continuare;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

- (c) un raționament argumentat în sprijinul intenției sale, care descrie modul în care recurgerea la măsura respectivă ar putea contribui la abordarea situației, și, după caz, alte măsuri pe care statul membru în cauză le-a adoptat sau intenționează să le adopte la nivel național pentru a atenua situația, inclusiv cele menționate la articolul 6 alineatul (3) din Regulamentul (UE) .../...⁺.
- (2) Statele membre pot notifica Comisiei informațiile în conformitate cu articolul 48 din prezentul regulament ca parte a notificării menționate la articolele 58 și 59 din Regulamentul (UE) .../...⁺, după caz.
- (3) În cazul în care un stat membru notifică Comisiei informațiile în conformitate cu articolul 48, statul membru în cauză informează celelalte state membre în consecință.
- (4) Un stat membru care aplică măsura menționată la articolul 48 informează lunar Comisia cu privire la următoarele elemente:
 - (a) numărul solicitanților care fac obiectul procedurii la frontieră în statul membru respectiv la acel moment;
 - (b) evoluția fluxului de intrări-ieșiri a numărului de persoane care fac obiectul procedurilor la frontieră pentru fiecare săptămână din luna respectivă;
 - (c) numărul de membri ai personalului responsabili cu examinarea cererilor în cadrul procedurii la frontieră;
 - (d) durata medie a examinării în cursul etapei administrative a procedurii; și

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

- (e) durata medie a examinării de către o instanță a unei cereri de autorizare a rămânerii până la soluționarea căii de atac.

Comisia monitorizează aplicarea măsurii menționate la articolul 48 din prezentul regulament și, în acest scop, examinează informațiile furnizate de statele membre. În cadrul raportului menționat la articolul 9 din Regulamentul (UE) .../...⁺, Comisia furnizează o evaluare a aplicării măsurii menționate la articolul 48 din prezentul regulament în fiecare stat membru.

Articolul 50

Notificarea de către un stat membru în cazul în care este atins numărul maxim anual de cereri

În cazul în care numărul de cereri care au fost examinate în cadrul procedurii la frontieră într-un stat membru în intervalul unui an calendaristic este cel puțin egal cu numărul maxim de cereri stabilit pentru statul membru respectiv în actul de punere în aplicare menționat la articolul 47 alineatul (1), statul membru respectiv poate notifica această situație Comisiei.

În cazul în care statul membru a notificat Comisiei situația în conformitate cu primul paragraf de la prezentul articol, Comisia examinează cu promptitudine informațiile furnizate de statul membru respectiv pentru a verifica dacă statul membru respectiv a examinat în cadrul procedurii la frontieră, de la începutul anului calendaristic, un număr de cereri care este cel puțin egal cu numărul stabilit pentru statul membru în cauză în actul de punere în aplicare menționat la articolul 47 alineatul (1).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

La finalizarea verificării, Comisia autorizează statul membru respectiv, prin intermediul unui act de punere în aplicare, să nu examineze în cadrul procedurii la frontieră cererile prezentate de solicitanți astfel cum se menționează la articolul 42 alineatul (1) literele (c) și (j).

O astfel de autorizare nu scutește statul membru de obligația de a examina în cadrul procedurii la frontieră cererile prezentate de solicitanți astfel cum se menționează la articolul 42 alineatul (1) litera (f) și articolul 42 alineatul (5) litera (b).

Articolul 51

Termene

- (1) Prin derogare de la articolul 28 din prezentul regulament, cererile care fac obiectul unei proceduri la frontieră se depun în termen de cel mult cinci zile de la înregistrarea pentru prima dată sau, în urma unui transfer efectuat în temeiul articolului 67 alineatul (11) din Regulamentul (UE) .../...⁺, în termen de cinci zile de la data la care solicitantul sosește în statul membru de relocare în urma unui astfel de transfer, cu condiția ca solicitantului să i se ofere posibilitatea efectivă de a face acest lucru. Nerespectarea termenului de cinci zile nu afectează continuarea aplicării procedurii la frontieră.
- (2) Procedura la frontieră are o durată cât mai scurtă posibil, permițând în același timp o examinare completă și corectă a cererilor. Fără a aduce atingere celui de al treilea paragraf de la prezentul articol, durata maximă a procedurii la frontieră este de 12 săptămâni de la data înregistrării cererii până când solicitantul nu mai are dreptul de a rămâne și nu este autorizat să rămână. După această perioadă, solicitantul este autorizat să intre pe teritoriul statului membru, cu excepția cazului în care se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) .../...⁺⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

⁺⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 17/24 (2016/0224B(COD)).

Statele membre stabilesc dispoziții privind durata procedurii de examinare, prin derogare de la articolul 35, a examinării de către o instanță a unei cereri de a rămâne depusă în conformitate cu articolul 68 alineatele (4) și (5) și, după caz, a procedurii căii de atac. Durata prevăzută garantează că toate etapele procedurale respective sunt finalizate în termen de 12 săptămâni de la data înregistrării cererii.

Termenul de 12 săptămâni poate fi prelungit la 16 săptămâni dacă statul membru în care este transferată persoana în temeiul articolului 67 alineatul (11) din Regulamentul (UE) .../...⁺ aplică procedura la frontieră.

Articolul 52

Stabilirea statului membru responsabil și relocarea

- (1) În cazul în care se aplică condițiile pentru procedura la frontieră, statele membre pot efectua procedura de stabilire a statului membru responsabil cu examinarea cererii, astfel cum se prevede în Regulamentul (UE) .../...⁺, în locurile în care va fi efectuată procedura la frontieră, fără a aduce atingere termenelor stabilite la articolul 51 alineatul (2) din prezentul regulament.
- (2) În cazul în care sunt îndeplinite condițiile de aplicare a procedurii la frontieră în statul membru din care este transferat solicitantul, procedura la frontieră poate fi aplicată de către statul membru în care este transferat solicitantul în conformitate cu articolul 67 alineatul (11) din Regulamentul (UE) .../...⁺, fără a aduce atingere termenelor stabilite la articolul 51 alineatul (2) din prezentul regulament.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 21/24 (2020/0279(COD)).

Articolul 53

Excepții de la procedura de azil la frontieră

- (1) Procedura la frontieră se aplică minorilor neînsoțiți numai în circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (3) litera (b). În cazul în care există îndoieli cu privire la vârsta solicitantului, autoritățile competente desfășoară prompt o evaluare a vârstei în conformitate cu articolul 25.
- (2) Statele membre nu aplică sau încetează să aplice procedura la frontieră în orice etapă a procedurii în cazul în care:
 - (a) autoritatea decizională consideră că nu sunt aplicabile sau nu mai sunt aplicabile motivele pentru respingerea unei cereri ca inadmisibilă sau pentru aplicarea procedurii accelerate de examinare;
 - (b) solicitanților cu nevoi speciale de primire, inclusiv minorilor, nu li se poate acorda sprijinul necesar în conformitate cu capitolul IV din Directiva (UE) .../...⁺ în locurile menționate la articolul 54;
 - (c) solicitanților care au nevoie de garanții procedurale speciale nu li se poate acorda sprijinul necesar în locurile menționate la articolul 54;
 - (d) există motive medicale relevante pentru neaplicarea procedurii la frontieră, inclusiv motive de sănătate mintală;

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (e) garanțiile și condițiile luării în custodie publică, astfel cum sunt prevăzute la articolele 10-13 din Directiva (UE) .../...⁺, nu sunt îndeplinite sau nu mai sunt îndeplinite, iar procedura la frontieră nu poate fi aplicată solicitantului în cauză fără luarea acestuia în custodie publică.

În cazurile menționate la primul paragraf de la prezentul alineat, autoritatea competentă autorizează intrarea solicitantului pe teritoriul statului membru și aplică procedura corespunzătoare prevăzută în capitolul III.

Articolul 54

Locurile pentru efectuarea procedurii de azil la frontieră

- (1) În cursul examinării cererilor care fac obiectul unei proceduri la frontieră, un stat membru impune solicitanților, în temeiul articolului 9 din Directiva (UE) .../...⁺ și fără a aduce atingere articolului 10 din directiva respectivă, să locuiască la frontiera externă sau în apropierea acesteia ori în zonele de tranzit, ca regulă generală, ori în alte locuri anume desemnate pe teritoriul lor, ținându-se seama pe deplin de circumstanțele geografice specifice ale statului membru respectiv.
- (2) Fără a aduce atingere articolului 47, statele membre se asigură că familiile cu minori locuiesc în centre de primire adecvate nevoilor lor, după evaluarea interesului superior al copilului, și asigură un nivel de trai adecvat pentru dezvoltarea fizică, mentală, spirituală, morală și socială a minorului, cu respectarea deplină a cerințelor capitolului IV din Directiva (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul directivei incluse în documentul PE-CONS 69/23 (2016/0222(COD)).

- (3) Fiecare stat membru notifică Comisiei, până la ... [două luni înainte de data aplicării prezentului regulament], locurile în care se va desfășura procedura la frontieră, inclusiv atunci când aplică articolul 45. Statele membre se asigură că aceste locuri au o capacitate suficientă pentru examinarea cererilor care intră sub incidența articolului 45. Orice modificare a identificării locurilor în care se desfășoară procedura la frontieră este notificată Comisiei în termen de două luni de la operarea modificărilor.
- (4) Cerința de a locui într-un anumit loc în conformitate cu alineatele (1), (2) și (3) nu este considerată drept autorizație de intrare și de ședere pe teritoriul unui stat membru.
- (5) În cazul în care un solicitant care face obiectul procedurii la frontieră trebuie să fie transferat către o autoritate decizională sau o instanță de prim grad competentă în scopul unei astfel de proceduri sau trebuie să fie transferat în scopul primirii de tratament medical, o astfel de călătorie nu constituie în sine o intrare pe teritoriul unui stat membru.

Articolul 55

Cereri ulterioare

- (1) O cerere prezentată în cazul în care nu s-a luat încă o decizie definitivă cu privire la o cerere anterioară a aceluiași solicitant este considerată o prezentare suplimentară, nu o nouă cerere.

Respectiva prezentare suplimentară este examinată în statul membru responsabil în cadrul examinării în curs derulate în contextul procedurii administrative sau în cadrul oricărei proceduri a căii de atac în curs, în măsura în care instanța competentă poate lua în considerare elementele care stau la baza prezentării suplimentare.

- (2) Orice nouă cerere prezentată într-un stat membru după luarea unei decizii definitive cu privire la o cerere anterioară a aceluiași solicitant este considerată o cerere ulterioară și este examinată de statul membru responsabil.
- (3) O cerere ulterioară face obiectul unei examinări preliminare în care autoritatea decizională stabilește dacă au apărut sau au fost prezentate de către solicitant elemente noi care:
 - (a) cresc semnificativ probabilitatea ca solicitantul să se califice ca beneficiar de protecție internațională în conformitate cu Regulamentul (UE) .../...⁺; sau
 - (b) se referă la un motiv de inadmisibilitate aplicat anterior, pe baza căruia cererea anterioară a fost respinsă ca inadmisibilă.
- (4) Examinarea preliminară se efectuează pe baza declarațiilor scrise sau a unui interviu individual în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute în capitolul II. În special, interviul individual poate fi omis în cazurile în care, din declarațiile scrise, reiese clar că cererea nu prezintă elemente noi astfel cum sunt menționate la alineatul (3).

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (5) Elementele prezentate de solicitant sunt considerate noi numai în cazul în care solicitantul nu a fost în măsură, din motive independente de voința sa, să prezinte aceste elemente în contextul cererii anterioare. Nu este nevoie să se ia în considerare eventualele elementele care ar fi putut fi prezentate anterior de către solicitant, cu excepția cazului în care acestea cresc în mod semnificativ probabilitatea ca cererea să nu fie inadmisibilă sau ca solicitantul să se califice pentru protecție internațională sau dacă cererea anterioară a fost respinsă ca retrasă implicit în conformitate cu articolul 41, fără o examinare pe fond.
- (6) În cazul în care solicitantul a prezentat elemente noi sau au apărut elemente noi, astfel cum sunt menționate la alineatul (3), cererea este examinată ulterior pe fond, cu excepția cazului în care cererea poate fi considerată inadmisibilă pe baza unui alt motiv prevăzut la articolul 38 alineatul (1).
- (7) În cazul în care solicitantul nu a prezentat elemente noi sau nu au apărut elemente noi, astfel cum sunt menționate la alineatul (3), cererea se respinge ca inadmisibilă în temeiul articolului 38 alineatul (2).

Articolul 56

Excepții de la dreptul de a rămâne în cazul cererilor ulterioare

Fără a aduce atingere principiului nereturnării, statele membre pot să prevadă o excepție de la dreptul de a rămâne pe teritoriul lor și o derogare de la articolul 68 alineatul (5) litera (d) în cazul în care:

- (a) o primă cerere ulterioară a fost depusă doar pentru a întârzia sau a împiedica executarea unei decizii care ar duce la îndepărtarea iminentă a solicitantului din statul membru respectiv, nefiind examinată ulterior în temeiul articolului 55 alineatul (7); sau

- (b) o a doua cerere sau o altă cerere ulterioară este prezentată în orice stat membru după luarea unei decizii definitive prin care s-a respins, ca inadmisibilă sau neîntemeiată ori vădit neîntemeiată, o cerere ulterioară depusă anterior.

SECȚIUNEA V

CONCEPTELE DE ȚARĂ SIGURĂ

Articolul 57

Noțiunea de protecție efectivă

- (1) Se consideră că o țară terță care a ratificat și respectă Convenția de la Geneva în limitele derogărilor sau ale limitărilor stabilite de țara terță respectivă, astfel cum se permite în temeiul convenției menționate, asigură o protecție efectivă. În cazul limitărilor geografice stabilite de țara terță, existența protecției pentru persoanele care nu intră în domeniul de aplicare al Convenției de la Geneva se evaluează în conformitate cu criteriile stabilite la alineatul (2).
- (2) În alte cazuri decât cele menționate la alineatul (1), se consideră că țara terță asigură o protecție efectivă numai în cazul în care sunt îndeplinite cel puțin următoarele criterii:
- (a) persoanele menționate la alineatul (1) sunt autorizate să rămână pe teritoriul țării terțe în cauză;
 - (b) persoanele menționate la alineatul (1) au acces la mijloace de subzistență suficiente pentru menținerea unui nivel de trai adecvat având în vedere situația generală a respectivei țări terțe gazdă;

- (c) persoanele menționate la alineatul (1) au acces la îngrijiri de sănătate și la tratamentul de bază al bolilor în condițiile prevăzute în general în țara terță respectivă;
- (d) persoanele menționate la alineatul (1) au acces la educație în condițiile prevăzute în general în țara terță respectivă; și
- (e) o protecție efectivă rămâne disponibilă până când va putea fi găsită o soluție durabilă.

Articolul 58

Conceptul de primă țară de azil

- (1) O țară terță poate fi considerată ca primă țară de azil pentru un solicitant numai în cazul în care în țara respectivă:
 - (a) solicitantul a beneficiat de protecție efectivă în conformitate cu Convenția de la Geneva, astfel cum se menționează la articolul 57 alineatul (1), sau a beneficiat de protecție efectivă, astfel cum se menționează la articolul 57 alineatul (2), înainte de a călători în Uniune și încă se poate prevala de protecția respectivă;
 - (b) viața și libertatea solicitantului nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice;
 - (c) solicitantul nu este expus niciunui risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul (UE) .../...⁺;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (d) solicitantul este protejat împotriva returnării în conformitate cu Convenția de la Geneva și împotriva îndepărtării care încalcă dreptul la protecție împotriva torturii și a tratamentelor sau a pedepselor crude, inumane sau degradante, astfel cum se prevede în dreptul internațional.
- (2) Conceptul de primă țară de azil poate fi aplicat numai cu condiția ca solicitantul să nu poată furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de primă țară de azil nu îi este aplicabil, în cadrul unei evaluări individuale.
- (3) O țară terță poate fi considerată drept primă țară de azil pentru un minor neînsoțit numai dacă acest lucru nu contravine interesului superior al acestuia și în cazul în care autoritățile statelor membre au primit mai întâi asigurarea din partea autorităților țării terțe în cauză că minorul neînsoțit va fi preluat de autoritățile respective și că va beneficia imediat de protecție efectivă astfel cum este definită la articolul 57.
- (4) În cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă ca rezultat al aplicării conceptului de primă țară de azil, autoritatea decizională:
 - (a) informează solicitantul în conformitate cu articolul 36; și
 - (b) îi furnizează acestuia un document prin care autoritățile țării terțe în cauză sunt informate, în limba țării respective, despre faptul că cererea nu a fost examinată pe fond ca urmare a aplicării conceptului de primă țară de azil.

- (5) În cazul în care țara terță în cauză nu readmite solicitantul pe teritoriul său sau nu răspunde într-un termen stabilit de autoritatea competentă, solicitantul **are** acces la procedură în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute în capitolul II și în capitolul III secțiunea I.

Articolul 59

Conceptul de țară terță sigură

- (1) O țară terță poate fi desemnată drept țară terță sigură numai în cazul în care în țara respectivă:
- (a) viața și libertatea persoanelor care nu dețin cetățenia țării respective nu sunt amenințate din motive de rasă, religie, cetățenie, apartenență la un anumit grup social sau opinii politice;
 - (b) persoanele care nu dețin cetățenia țării respective nu sunt expuse niciunui risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din Regulamentul (UE) .../...⁺;
 - (c) persoanele care nu dețin cetățenia țării respective sunt protejate împotriva returnării în conformitate cu Convenția de la Geneva și împotriva îndepărtării care încalcă dreptul la protecție împotriva torturii și a tratamentelor sau a pedepselor crude, inumane sau degradante, astfel cum se prevede în dreptul internațional;
 - (d) există posibilitatea de a solicita și, în cazul în care sunt îndeplinite condițiile, de a beneficia de protecție efectivă, astfel cum este definită la articolul 57.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (2) Desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național poate să prevadă excepții pentru anumite părți ale teritoriului său sau pentru categorii clar identificabile de persoane.
- (3) Evaluarea faptului dacă o țară terță poate fi desemnată drept țară terță sigură în conformitate cu prezentul regulament se bazează pe o serie de surse de informații relevante și disponibile, inclusiv informații din partea statelor membre, a Agenției pentru Azil, a Serviciului European de Acțiune Externă, a Întotului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați, a Consiliului Europei și a altor organizații internaționale relevante.
- (4) Conceptul de țară terță sigură poate fi aplicat:
 - (a) în cazul în care o țară terță a fost desemnată drept țară terță sigură la nivelul Uniunii sau la nivel național în conformitate cu articolul 60 sau 64; sau
 - (b) în ceea ce privește un anumit solicitant, în cazul în care țara nu a fost desemnată drept țară terță sigură la nivelul Uniunii sau la nivel național, cu condiția ca cerințele prevăzute la alineatul (1) să fie îndeplinite în ceea ce privește solicitantul respectiv.
- (5) Conceptul de țară terță sigură poate fi aplicat numai dacă:
 - (a) solicitantul nu poate furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară terță sigură nu îi este aplicabil, în cadrul unei evaluări individuale;
 - (b) există o legătură între solicitant și țara terță în cauză în baza căreia ar fi rezonabil ca solicitantul să meargă în țara respectivă.

- (6) O țară terță poate fi considerată drept țară terță sigură pentru un minor neînsoțit numai dacă acest lucru nu contravine interesului superior al acestuia și în cazul în care autoritățile statelor membre au primit mai întâi asigurarea din partea autorităților țării terțe în cauză că minorul neînsoțit va fi preluat de autoritățile respective și că va avea imediat acces la protecție efectivă astfel cum este definită la articolul 57.
- (7) În cazul în care Uniunea și o țară terță ajung la un acord în temeiul articolului 218 din TFUE conform căruia migranții admiși în temeiul acordului respectiv vor fi protejați în conformitate cu standardele internaționale relevante și cu respectarea deplină a principiului nereturnării, condițiile de la prezentul articol privind statutul de țară terță sigură pot fi considerate îndeplinite fără a aduce atingere alineatelor (5) și (6).
- (8) În cazul în care o cerere este respinsă ca inadmisibilă ca rezultat al aplicării conceptului de țară terță sigură, autoritatea decizională:
- (a) informează solicitantul în conformitate cu articolul 36; și
 - (b) îi furnizează acestuia un document prin care autoritățile țării terțe în cauză sunt informate, în limba țării respective, despre faptul că cererea nu a fost examinată pe fond ca urmare a aplicării conceptului de țară terță sigură.
- (9) În cazul în care țara terță în cauză nu admite sau nu readmite solicitantul pe teritoriul său, solicitantul are acces la procedură în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale prevăzute în capitolul II și în capitolul III secțiunea I.

Articolul 60

Desemnarea țărilor terțe sigure la nivelul Uniunii

- (1) Țările terțe sunt desemnate drept țări terțe sigure la nivelul Uniunii în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 59 alineatul (1).
- (2) Comisia reexaminează situația din țările terțe care sunt desemnate drept țări terțe sigure cu sprijinul Agenției pentru Azil și pe baza celorlalte surse de informații menționate la articolul 59 alineatul (3).
- (3) Agenția pentru Azil îi furnizează Comisiei, la cererea acesteia, informații și analize cu privire la anumite țări terțe care ar putea fi avute în vedere în scopul desemnării drept țări terțe sigure la nivelul Uniunii. Comisia tratează cu promptitudine orice cerere a unui stat membru de a evalua dacă o țară terță ar putea fi desemnată drept țară terță sigură la nivelul Uniunii.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 în ceea ce privește suspendarea desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură la nivelul Uniunii, sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 63.

Articolul 61

Conceptul de țară de origine sigură

- (1) O țară terță poate fi desemnată drept țară de origine sigură în conformitate cu prezentul regulament doar în cazul în care, pe baza situației juridice, a aplicării legii într-un regim democratic și a circumstanțelor politice generale, se poate demonstra că, în general, în țara respectivă nu se recurge la persecuție, astfel cum este definită la articolul 9 din Regulamentul (UE) .../...⁺ și că nu există un risc real de vătămări grave, astfel cum sunt definite la articolul 15 din regulamentul respectiv.
- (2) Desemnarea unei țări terțe drept țară de origine sigură atât la nivelul Uniunii, cât și la nivel național poate să prevadă excepții pentru anumite părți ale teritoriului său sau pentru categorii clar identificabile de persoane.
- (3) Evaluarea faptului dacă o țară terță este o țară de origine sigură în conformitate cu prezentul regulament se bazează pe o serie de surse de informații relevante și disponibile, inclusiv informații din partea statelor membre, a Agenției pentru Azil, a Serviciului European de Acțiune Externă, a Înalțului Comisariat al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și a altor organizații internaționale relevante, și ține seama, în cazurile în care este disponibilă, de analiza comună a informațiilor privind țara de origine menționată la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303.
- (4) La efectuarea evaluării menționate la alineatul (3) se ține seama, printre altele, de măsura în care se asigură protecție împotriva persecuțiilor sau a vătămărilor grave prin:
 - (a) actele cu putere de lege și normele administrative relevante ale țării și modul în care sunt aplicate;

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (b) respectarea drepturilor și a libertăților prevăzute de Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, de Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice sau de Convenția Organizației Națiunilor Unite împotriva torturii, în special a drepturilor de la care nu este permisă nicio derogare în temeiul articolului 15 alineatul (2) din convenția europeană menționată anterior;
 - (c) absența expulzării, îndepărtării sau extrădării propriilor cetățeni către țări terțe în care, printre altele, există un risc serios ca aceștia să fie supuși pedepsei cu moartea, torturii, persecuției sau altor tratamente sau pedepse inumane sau degradante ori în care viața sau libertatea lor ar fi amenințate pe motiv de rasă, religie, naționalitate, orientare sexuală, apartenență la un anumit grup social sau o anumită opinie politică ori din care există un risc serios de expulzare, îndepărtare sau extrădare către o altă țară terță;
 - (d) existența unui sistem de căi de atac efective împotriva încălcării acestor drepturi și libertăți.
- (5) Conceptul de țară de origine sigură poate fi aplicat doar dacă:
- (a) solicitantul are cetățenia țării respective sau este apatrid și își avea anterior reședința obișnuită în țara respectivă;
 - (b) solicitantul nu aparține unei categorii de persoane pentru care s-a făcut o excepție la desemnarea țării terțe drept țară de origine sigură;

- (c) solicitantul nu poate furniza elemente care să justifice motivul pentru care conceptul de țară de origine sigură nu îi este aplicabil, în cadrul unei evaluări individuale.

Articolul 62

Desemnarea țărilor de origine sigure la nivelul Uniunii

- (1) Țările terțe sunt desemnate drept țări terțe de origine sigure la nivelul Uniunii în conformitate cu condițiile stabilite la articolul 61.
- (2) Comisia reexaminează situația din țările terțe care sunt desemnate drept țări de origine sigure, cu sprijinul Agenției pentru Azil și pe baza celorlalte surse de informații menționate la articolul 61 alineatul (3).
- (3) Agenția pentru Azil îi furnizează Comisiei, la cererea acesteia, informații și analize cu privire la anumite țări terțe care ar putea fi avute în vedere în scopul desemnării drept țări de origine sigure la nivelul Uniunii. Comisia tratează cu promptitudine orice cerere a unui stat membru de a evalua dacă o țară terță ar putea fi desemnată drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.
- (4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 74 în ceea ce privește suspendarea desemnării unei țări terțe drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, sub rezerva condițiilor stabilite la articolul 63.

Articolul 63

Suspendarea și retragerea desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii

- (1) În eventualitatea unor schimbări semnificative ale situației unei țări terțe care este desemnată drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, Comisia efectuează o evaluare argumentată a îndeplinirii de către țara terță respectivă a condițiilor prevăzute la articolul 59 sau 61 și, în cazul în care Comisia consideră că aceste condiții nu mai sunt îndeplinite, adoptă un act delegat în conformitate cu articolul 74 pentru a suspenda desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii pe o perioadă de șase luni.
- (2) Comisia reexaminează în permanență situația din țara terță menționată la alineatul (1), luând în considerare, printre altele, informațiile furnizate de statele membre și de Agenția pentru Azil cu privire la modificările ulterioare ale situației din această țară terță.
- (3) În cazul în care Comisia a adoptat un act delegat în conformitate cu alineatul (1) de suspendare a desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii, aceasta prezintă, în termen de trei luni de la data adoptării respectivului act delegat, o propunere, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, de modificare a prezentului regulament în vederea retragerii desemnării țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.

- (4) În cazul în care Comisia nu prezintă o propunere astfel cum este menționată la alineatul (3) în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (1), actul delegat de suspendare a desemnării țării terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii încetează să producă efecte. În cazul în care Comisia prezintă o astfel de propunere în termen de trei luni de la adoptarea actului delegat menționat la alineatul (1), Comisia este împuternicită, pe baza unei evaluări argumentate, să prelungească valabilitatea actului delegat respectiv pentru o perioadă de șase luni, cu posibilitatea ca prelungirea respectivă să fie reînnoită o singură dată.
- (5) Fără a aduce atingere alineatului (4), în cazul în care propunerea prezentată de Comisie în vederea retragerii desemnării unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii nu este adoptată în termen de 15 luni de la data la care propunerea a fost prezentată de către Comisie, suspendarea desemnării țării terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii încetează să producă efecte.

Articolul 64

Desemnarea țărilor terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivel național

- (1) Statele membre pot menține sau adopta dispoziții legislative care să permită desemnarea la nivel național a țărilor terțe sigure sau a țărilor de origine sigure, altele decât cele desemnate la nivelul Uniunii, în scopul examinării cererilor de protecție internațională.
- (2) În cazul în care desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost suspendată în temeiul articolului 63 alineatul (1), statele membre nu desemnează țara respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivel național.

- (3) În cazul în care desemnarea unei țări terțe drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii a fost suspendată în conformitate cu procedura legislativă ordinară, un stat membru poate notifica Comisiei faptul că, în urma unor modificări ale situației din țara respectivă, consideră că aceasta îndeplinește din nou condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) și la articolul 61.

Notificarea include o evaluare argumentată a îndeplinirii de către țara respectivă a condițiilor prevăzute la articolul 59 alineatul (1) și la articolul 61, inclusiv o explicație cu privire la schimbările specifice ale situației din țara terță care au ca rezultat îndeplinirea din nou de către țara în cauză a condițiilor respective.

În urma notificării, Comisia solicită Agenției pentru Azil să îi furnizeze informații și analize cu privire la situația din țara terță.

Statul membru notifikator poate desemna țara terță respectivă drept țară terță sigură sau țară de origine sigură la nivel național numai în cazul în care Comisia nu ridică nicio obiecție cu privire la această desemnare.

Dreptul Comisiei de a formula obiecții este limitat la o perioadă de doi ani de la data la care a fost retrasă desemnarea țării terțe respective drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii. Orice obiecție din partea Comisiei este formulată în termen de trei luni de la data fiecărei notificări de către statul membru și după reexaminarea corespunzătoare a situației din țara terță respectivă, având în vedere condițiile prevăzute la articolul 59 alineatul (1) și la articolul 61 din prezentul regulament.

În cazul în care consideră că aceste condiții sunt îndeplinite, Comisia poate prezenta, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, o propunere de modificare a prezentului regulament pentru a desemna țara terță respectivă drept țară terță sigură sau drept țară de origine sigură la nivelul Uniunii.

- (4) Statele membre notifică Comisiei și Agenției pentru Azil țările terțe care sunt desemnate drept țări terțe sigure sau drept țări de origine sigure la nivel național până la ... [data aplicării prezentului regulament] și imediat după fiecare desemnare sau schimbare a desemnărilor. Statele membre informează Comisia și Agenția pentru Azil o dată pe an cu privire la celelalte țări terțe sigure cărora li se aplică conceptul în ceea ce privește anumiți solicitanți, astfel cum se menționează la articolul 59 alineatul (4) litera (b).

Capitolul IV

Proceduri DE retragere a protecției internaționale

Articolul 65

Retragerea protecției internaționale

Autoritatea decizională sau, atunci când dreptul intern prevede acest lucru, o instanță competentă începe examinarea în vederea retragerii protecției internaționale a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid atunci când apar elemente sau date noi care indică faptul că există motive să se reanalizeze dacă respectiva persoană îndeplinește condițiile pentru a obține protecție internațională, în special în cazurile menționate la articolele 14 și 19 din Regulamentul (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

Articolul 66

Reguli procedurale pentru retragerea protecției internaționale

- (1) În cazul în care autoritatea decizională sau, atunci când dreptul intern prevede acest lucru, o instanță competentă începe examinarea în vederea retragerii protecției internaționale a unui resortisant al unei țări terțe sau a unui apatrid, persoana în cauză beneficiază de următoarele garanții:
- (a) este informată în scris cu privire la faptul că se reexaminează îndeplinirea de către aceasta a condițiilor pentru a beneficia de protecție internațională și cu privire la motivele acestei reexaminări;
 - (b) este informată cu privire la obligația de a coopera cu autoritatea decizională și cu alte autorități competente, în special cu privire la faptul că este obligată să facă o declarație scrisă și să se prezinte la un interviu individual sau la o audiere și să răspundă la întrebări;
 - (c) este informată cu privire la consecințele necooperării cu autoritatea decizională și cu alte autorități competente și cu privire la faptul că neprezentarea declarației scrise și neparticiparea la interviul individual sau la audiere fără o justificare adecvată nu împiedică autoritatea decizională sau instanța competentă să ia o decizie de retragere a protecției internaționale; și

- (d) are posibilitatea de a prezenta motivele pentru care protecția sa internațională nu ar trebui retrasă, prin intermediul unei declarații scrise, într-un termen rezonabil de la data la care primește informațiile menționate la litera (a) și în cadrul unui interviu individual sau al unei audieri la o dată stabilită de autoritatea decizională sau, în cazul în care dreptul intern prevede acest lucru, de instanța competentă.
- (2) În sensul alineatului (1), autoritatea decizională sau instanța competentă:
- (a) obține informații relevante, precise și actualizate din surse relevante și disponibile la nivel național, la nivelul Uniunii și la nivel internațional și, dacă există, ține seama de analiza comună a situației dintr-o anumită țară de origine și de notele de îndrumare menționate la articolul 11 din Regulamentul (UE) 2021/2303; și
 - (b) nu obține nicio informație de la presupușii agenți de persecuție sau autori ai vătămărilor grave într-un mod care ar putea duce la informarea acestora despre faptul că respectiva persoană este un beneficiar de protecție internațională al cărei statut este în curs de reexaminare.
- (3) Decizia de a retrage protecția internațională este notificată în scris cât mai curând posibil. Decizia precizează motivele de fapt și de drept ale retragerii, iar informațiile despre modul în care decizia poate fi contestată și despre termenele relevante se comunică în scris.

- (4) În cazul în care autoritatea decizională sau, atunci când dreptul intern prevede acest lucru, o instanță competentă a luat decizia de retragere a protecției internaționale, se aplică *mutatis mutandis* articolele 6, 17, 18 și 19.
- (5) În cazul în care resortisantul unei țări terțe sau apatridul nu cooperează, prin neprezentarea unei declarații scrise, prin neparticiparea la interviul individual sau la audiere ori prin faptul că nu răspunde la întrebări fără o justificare corespunzătoare, absența declarației scrise, a interviului individual sau a audierii nu împiedică autoritatea decizională sau instanța competentă să ia o decizie de retragere a protecției internaționale. Un astfel de refuz de cooperare poate fi considerat doar o prezumție relativă potrivit căreia resortisantul unei țări terțe sau apatridul nu mai dorește să beneficieze de protecție internațională.
- (6) Procedura prevăzută la prezentul articol nu se aplică în cazul în care resortisantul unei țări terțe sau apatridul:
- (a) renunță fără echivoc la recunoașterea sa ca beneficiar de protecție internațională;
 - (b) a devenit resortisant al unui stat membru; sau
 - (c) ulterior, i s-a acordat protecție internațională într-un alt stat membru.

Statele membre soluționează cazurile reglementate de prezentul alineat în conformitate cu dreptul lor intern. Nu este necesar ca respectiva soluționare să ia forma unei decizii, dar se înregistrează cel puțin în dosarul solicitantului, împreună cu indicarea temeiului juridic al soluționării respective.

Capitolul V

Procedura căii de atac

Articolul 67

Dreptul la o cale de atac efectivă

- (1) Solicitanții și persoanele care fac obiectul retragerii protecției internaționale au dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe, în conformitate cu principiile și garanțiile fundamentale care sunt prevăzute la capitolul II și care au legătură cu procedura căii de atac, împotriva:
- (a) unei decizii de respingere a unei cereri ca inadmisibilă;
 - (b) unei decizii de respingere a unei cereri ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată în ceea ce privește atât statutul de refugiat, cât și statutul conferit prin protecție subsidiară;
 - (c) unei decizii de respingere a unei cereri ca retrasă în mod implicit;
 - (d) unei decizii de retragere a protecției internaționale;
 - (e) unei decizii de returnare emise în conformitate cu articolul 37 din prezentul regulament.

Prin derogare de la primul paragraf litera (d) de la prezentul alineat, statele membre pot prevedea în dreptul lor intern că în ce privește cazurile menționate la articolul 66 alineatul (6), acestea nu fac obiectul unei căi de atac.

În cazul în care o decizie de returnare este luată ca parte a unei decizii conexe, astfel cum se menționează la primul paragraf literele (a), (b), (c) sau (d), decizia de returnare este atacată împreună cu decizia conexă respectivă, în fața aceleiași instanțe, în cadrul aceleiași proceduri judiciare și în aceleași termene. În cazul în care o decizie de returnare este emisă ca act separat în temeiul articolului 37, aceasta poate face obiectul unei căi de atac în cadrul unei proceduri judiciare separate. Termenele pentru respectiva procedură judiciară separată nu depășesc termenele menționate la alineatul (7) de la prezentul articol.

- (2) Fără a aduce atingere alineatului (1), persoanele recunoscute ca fiind eligibile pentru a beneficia de protecție subsidiară au dreptul la o cale de atac efectivă împotriva unei decizii care consideră neîntemeiată cererea lor în ceea ce privește statutul de refugiat.
- (3) O cale de atac efectivă astfel cum este menționată la alineatul (1) prevede o examinare completă și *ex nunc* atât a elementelor de fapt, cât și a elementelor de drept, cel puțin de către o instanță de prim grad, inclusiv, după caz, o examinare a nevoilor de protecție internațională în temeiul Regulamentului (UE) .../...⁺.
- (4) Solicitanții, persoanele care fac obiectul retragerii protecției internaționale și persoanele recunoscute ca fiind eligibile pentru a beneficia de protecție subsidiară beneficiază de servicii de interpretare în scopul de a fi audiate de instanța competentă, în cazul în care se organizează o astfel de audiere și când nu se poate asigura altfel o comunicare adecvată.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (5) În cazul în care consideră că este necesar, instanța asigură traducerea documentelor relevante care nu au fost deja traduse în conformitate cu articolul 34 alineatul (4). În mod alternativ, traducerea acestor documente relevante pot fi furnizate de alte entități și plătite din fonduri publice în conformitate cu dreptul intern.

Un solicitant, o persoană care face obiectul retragerii protecției internaționale și o persoană recunoscută ca fiind eligibilă pentru protecție subsidiară pot asigura, pe cheltuială proprie, traducerea altor documente.

- (6) În cazul în care documentele nu sunt prezentate în timp util, astfel cum stabilește instanța, în situația în care traducerea trebuie să fie furnizată de solicitant, sau în cazul în care documentele nu sunt prezentate în timp util pentru ca instanța să asigure traducerea acestora în situația în care traducerea este asigurată de instanță, instanța poate refuza să ia în considerare documentele respective.
- (7) Statele membre stabilesc în dreptul intern, pentru solicitanți, persoanele care fac obiectul retragerii protecției internaționale și persoanele recunoscute ca fiind eligibile pentru a beneficia de protecție subsidiară, următoarele termene de introducere a căilor de atac împotriva deciziilor menționate la alineatul (1):
- (a) între minimum cinci zile și maximum 10 zile în cazul unei decizii de respingere a unei cereri ca inadmisibilă, ca retrasă în mod implicit, ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată dacă, la momentul luării deciziei, se aplică oricare dintre circumstanțele menționate la articolul 42 alineatul (1) sau (3);
- (b) între minimum două săptămâni și maximum o lună în toate celelalte cazuri.

- (8) Termenele menționate la alineatul (7) încep să curgă de la data la care decizia autorității decizionale sau, în cazul retragerii protecției internaționale și atunci când dreptul intern prevede acest lucru, a unei instanțe competente este notificată solicitantului, persoanei care face obiectul retragerii protecției internaționale, persoanei recunoscute ca fiind eligibilă pentru protecție subsidiară sau reprezentantului legal ori consilierului juridic al acesteia care îl reprezintă pe solicitant din punct de vedere juridic. Procedura de notificare se stabilește în dreptul intern.

Articolul 68

Efectul suspensiv al căii de atac

- (1) Efectele unei decizii de returnare se suspendă automat atât timp cât solicitantul sau o persoană care face obiectul retragerii protecției internaționale are dreptul de a rămâne sau este autorizat(ă) să rămână în conformitate cu prezentul articol.
- (2) Solicitanții și persoanele care fac obiectul retragerii protecției internaționale au dreptul de a rămâne pe teritoriul statelor membre până la expirarea termenului în care aceștia își pot exercita dreptul la o cale de atac efectivă în fața unei instanțe de prim grad și, în cazul în care un astfel de drept a fost exercitat în termenul stabilit, până la soluționarea căii de atac.

- (3) Fără a se aduce atingere principiului nereturnării, solicitantul și persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale nu au dreptul de a rămâne în temeiul alineatului (2) în cazul în care autoritatea competentă a luat una dintre următoarele decizii:
- (a) o decizie de respingere a unei cereri ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată dacă la momentul luării deciziei:
 - (i) solicitantul face obiectul unei examinări accelerate în temeiul articolului 42 alineatul (1) sau (3);
 - (ii) solicitantul face obiectul procedurii la frontieră, cu excepția cazului în care solicitantul este un minor neînsoțit;
 - (b) o decizie de respingere a unei cereri ca inadmisibilă în temeiul articolului 38 alineatul (1) litera (a), (d) sau (e) sau al articolului 38 alineatul (2), cu excepția cazului în care solicitantul este un minor neînsoțit care face obiectul procedurii la frontieră;
 - (c) o decizie de respingere a unei cereri ca retrasă în mod implicit;
 - (d) o decizie de respingere a unei cereri ulterioare ca neîntemeiată sau ca vădit neîntemeiată; sau
 - (e) o decizie de retragere a protecției internaționale în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) litera (b), (d) sau (e) sau cu articolul 19 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul (UE) .../...⁺.

⁺ JO: a se introduce în text numărul regulamentului conținut în documentul PE-CONS 70/23 (2016/0223(COD)).

- (4) În cazurile menționate la alineatul (3), o instanță are competența de a decide, în urma unei examinări atât a elementelor de fapt, cât și a elementelor de drept, dacă solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale ar trebui sau nu să fie autorizat(ă) să rămână pe teritoriul statelor membre până la soluționarea căii de atac, la cererea solicitantului sau a persoanei care face obiectul retragerii protecției internaționale. Instanța competentă are, în temeiul dreptului intern, competența de a decide cu privire la această chestiune *ex officio*.
- (5) În sensul alineatului (4), se aplică următoarele condiții, după caz prin prisma eventualelor decizii *ex officio*:
- (a) solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale dispune de un termen de cel puțin cinci zile de la data la care i s-a notificat decizia pentru a solicita autorizația de a rămâne pe teritoriu până la soluționarea căii de atac;
 - (b) solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale beneficiază de servicii de interpretare în cazul unei audieri în fața instanței competente în cazul în care nu se poate asigura altfel o comunicare adecvată;
 - (c) solicitantului sau persoanei care face obiectul retragerii protecției internaționale i se acordă, la cerere, asistență și reprezentare juridice gratuite în conformitate cu articolul 17;

- (d) solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale nu poate fi îndepărtat(ă) de pe teritoriul statului membru responsabil:
 - (i) până la expirarea termenului în care poate cere unei instanțe autorizația de a rămâne;
 - (ii) în cazul în care solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale a cerut în termenul stabilit autorizația de a rămâne, până la pronunțarea hotărârii prin care instanța stabilește dacă solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale este sau nu autorizat(ă) să rămână pe teritoriu;
 - (e) solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale este informată în mod corespunzător și în timp util despre drepturile sale în temeiul prezentului alineat.
- (6) În cazul cererilor ulterioare, prin derogare de la alineatul (5) litera (d), statele membre pot să prevadă în dreptul intern faptul că solicitantul nu are dreptul de a rămâne, fără a aduce atingere respectării principiului nereturnării, dacă se consideră că calea de atac a fost introdusă numai pentru a întârzia sau a împiedica executarea unei decizii de returnare care ar duce la îndepărtarea iminentă a solicitantului din statul membru.

- (7) Un solicitant sau o persoană care face obiectul retragerii protecției internaționale care introduce o nouă cale de atac împotriva unei hotărâri pronunțate în urma unei prime căi de atac sau a unei căi de atac ulterioare nu are dreptul de a rămâne pe teritoriul statului membru, fără a se aduce atingere posibilității ca o instanță să autorizeze solicitantul sau persoana care face obiectul retragerii protecției internaționale să rămână, la cererea solicitantului sau a persoanei care face obiectul retragerii protecției internaționale sau acționând *ex officio* în cazurile în care se invocă principiul nereturnării.

Articolul 69

Durata căii de atac de prim nivel

Fără a aduce atingere unei examinări corespunzătoare și complete a unei căi de atac, statele membre stabilesc în dreptul lor intern termene rezonabile pentru examinarea deciziilor de către instanță în conformitate cu articolul 67 alineatul (1).

Capitolul VI

Dispoziții finale

Articolul 70

Contestarea de către autoritățile publice

Prezentul regulament nu aduce atingere posibilității autorităților publice de a contesta deciziile administrative sau judiciare, astfel cum prevede dreptul intern.

Articolul 71

Cooperare

- (1) Fiecare stat membru desemnează un punct de contact național în legătură cu aspectele reglementate de prezentul regulament și comunică Comisiei datele de contact ale acestuia. Comisia comunică aceste informații celorlalte state membre.
- (2) Statele membre, în colaborare cu Comisia, adoptă toate măsurile corespunzătoare pentru a stabili o cooperare directă și un schimb de informații între autoritățile lor competente, precum și între autoritățile competente respective și Agenția pentru Azil.
- (3) Atunci când recurg la măsurile menționate la articolul 13 alineatul (6), articolul 27 alineatul (5), articolul 28 alineatul (5) și articolul 35 alineatele (2) și (5), statele membre informează Comisia și Agenția pentru Azil de îndată ce motivele pentru aplicarea respectivelor măsuri excepționale au încetat să existe și cel puțin o dată pe an. Atunci când este posibil, aceste informații includ date referitoare la procentul cererilor pentru care s-au aplicat derogări din numărul total de cereri prelucrate în cursul perioadei respective.

Articolul 72
Stocarea datelor

- (1) Statele membre stochează datele menționate la articolele 14, 27 și 28 timp de 10 ani de la data deciziei definitive referitoare la o cerere de protecție internațională. Datele sunt șterse după expirarea acestei perioade sau în cazul în care acestea privesc o persoană care a dobândit cetățenia oricărui stat membru înainte de expirarea perioadei respective, de îndată ce statul membru ia cunoștință de faptul că persoana în cauză a dobândit cetățenia respectivă.
- (2) Toate datele sunt stocate în conformitate cu Regulamentul (UE) 2016/679, inclusiv cu principiul limitării scopului și stocării.

Articolul 73
Calcularea termenelor

Cu excepția cazului în care se prevede altfel, orice termen prevăzut în prezentul regulament se calculează după cum urmează:

- (a) un termen exprimat în zile, săptămâni sau luni se calculează de la momentul la care se produce un eveniment sau este efectuată o acțiune, ziua în care se produce evenimentul respectiv sau în care este efectuată acțiunea respectivă nu intră în calculul termenului în cauză;

- (b) un termen exprimat în săptămâni sau luni se încheie la expirarea acelei zile din ultima săptămână sau lună care corespunde zilei săptămânii sau, respectiv, datei din lună la care s-a produs evenimentul sau la care a fost efectuată acțiunea de la care se calculează termenul; în cazul în care, într-un termen exprimat în luni, ziua în care ar trebui să expire termenul nu există în ultima lună din perioada respectivă, termenul se încheie la miezul nopții în ultima zi din respectiva ultimă lună;
- (c) termenele includ zilele de sâmbătă, duminică și zilele de sărbătoare legală din statul membru în cauză; în cazul în care un termen expiră într-o sâmbătă, într-o duminică sau într-o zi de sărbătoare legală, următoarea zi lucrătoare este considerată ultima zi a termenului.

Articolul 74

Exercitarea delegării de competențe

- (1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
- (2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolele 60, 62 și 63 se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [data intrării în vigoare a prezentului regulament]. Comisia elaborează un raport privind delegarea de competențe cu cel puțin nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune prelungirii respective cu cel puțin trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.

- (3) Delegarea de competențe menționată la articolele 60, 62 și 63 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.
- (4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare²².
- (5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
- (6) Un act delegat adoptat în temeiul articolelor 60, 62 sau 63 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

²² JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

Articolul 75
Măsuri tranzitorii

Până la ... [trei luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], Comisia, în strânsă cooperare cu statele membre și cu organele, oficiile și agențiile relevante ale Uniunii, prezintă Consiliului un plan comun de punere în aplicare pentru a se asigura că statele membre sunt pregătite în mod adecvat să pună în aplicare prezentul regulament până la ... [prima zi a celei de-a douăzeci și cincea luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament], evaluând eventualele lacune identificate și etapele operaționale necesare, și informează Parlamentul European în consecință.

Pe baza planului comun de punere în aplicare menționat la primul paragraf, până la ... [șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] fiecare stat membru elaborează, cu sprijinul Comisiei și al organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, un plan național de punere în aplicare care stabilește acțiunile și calendarul pentru punerea lor în aplicare. Fiecare stat membru finalizează punerea în aplicare a planului său până la ... [prima zi a celei de-a douăzeci și cincea luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament].

În scopul punerii în aplicare a prezentului articol, statele membre pot utiliza sprijinul organelor, oficiilor și agențiilor relevante ale Uniunii, iar fondurile Uniunii pot oferi sprijin financiar statelor membre, în conformitate cu actele juridice care reglementează organele, oficiile și agențiile, precum și fondurile respective.

Comisia monitorizează îndeaproape punerea în aplicare a planurilor naționale de punere în aplicare.

Articolul 76
Sprijin financiar

Acțiunile întreprinse de statele membre în vederea instituirii unei consilieri juridice gratuite și a unei capacități adecvate pentru desfășurarea procedurii la frontieră în conformitate cu prezentul regulament sunt eligibile pentru sprijin financiar din fondurile puse la dispoziție în temeiul cadrului financiar multianual 2021-2027.

Articolul 77
Monitorizare și evaluare

Până la ... [doi ani de la data aplicării prezentului regulament] și, ulterior, din cinci în cinci ani, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului cu privire la aplicarea prezentului regulament în statele membre și, după caz, propune eventuale modificări.

La cererea Comisiei, statele membre îi transmit informațiile necesare pentru întocmirea raportului său în termen de cel mult nouă luni înainte de expirarea termenului respectiv.

Până la ... [trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament] și ulterior din trei în trei ani, Comisia evaluează dacă cifrele prevăzute la articolul 46 și la articolul 47 alineatul (1) al doilea paragraf și excepțiile de la procedura de azil la frontieră continuă să fie adecvate având în vedere situația generală în materie de migrație din Uniune și, după caz, propune eventuale modificări specifice.

Până la ... [un an de la data intrării în vigoare a prezentului regulament], Comisia reexaminează conceptul de țară terță sigură și, după caz, propune eventuale modificări specifice.

Articolul 78

Abrogare

- (1) Directiva 2013/32/UE este abrogată de la data menționată la articolul 79 alineatul (2), fără a se aduce atingere articolului 79 alineatul (3).
- (2) Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament și se citesc în conformitate cu tabelul de corespondență care figurează în anexă.
- (3) În măsura în care Directiva 2005/85/CE a Consiliului²³ a continuat să fie obligatorie pentru statele membre care nu au obligații în temeiul Directivei 2013/32/UE, Directiva 2005/85/CE se abrogă cu începere de la data la care statele membre respective au obligații în temeiul prezentului regulament. Trimiterile la directiva abrogată se interpretează ca trimiteri la prezentul regulament.

Articolul 79

Intrare în vigoare și aplicare

- (1) Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
- (2) Prezentul regulament se aplică de la ...[doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului regulament].

²³ Directiva 2005/85/CE a Consiliului din 1 decembrie 2005 privind standardele minime cu privire la procedurile din statele membre de acordare și retragere a statutului de refugiat (JO L 326, 13.12.2005, p. 13).

- (3) Prezentul regulament se aplică procedurii de acordare a protecției internaționale în legătură cu cererile depuse începând cu ... [data aplicării prezentului regulament]. Cererile de protecție internațională depuse înainte de această dată sunt reglementate de Directiva 2013/32/UE. Prezentul regulament se aplică procedurii de retragere a protecției internaționale în cazul în care examinarea în vederea retragerii protecției internaționale a început la ... [data aplicării prezentului regulament] sau ulterior acestei date. În cazul în care examinarea în vederea retragerii protecției internaționale a început înainte de ... [data aplicării prezentului regulament], procedura de retragere a protecției internaționale este reglementată de Directiva 2013/32/UE.
- (4) Pentru statele membre care nu au obligații în temeiul Directivei 2013/32/UE, trimiterile la aceasta de la alineatul (3) de la prezentul articol se interpretează ca trimiteri la Directiva 2005/85/CE.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președinta

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXĂ

Tabel de corespondență

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 1	Articolul 1
Articolul 2	Articolul 3
Articolul 2 litera (a)	–
Articolul 2 literele (b), (c) și (d)	Articolul 3 punctele 12, 13 și 14
Articolul 2 litera (e)	Articolul 3 punctul 8
Articolul 2 litera (f)	Articolul 3 punctul 16
Articolul 2 literele (g) și (h)	Articolul 3 punctele 1 și 2
Articolul 2 litera (i)	Articolul 3 punctul 5
Articolul 2 literele (j) și (k)	Articolul 3 punctele 3 și 4
Articolul 2 literele (l) și (m)	Articolul 3 punctele 6 și 7
Articolul 2 litera (n)	–
Articolul 2 literele (o), (p) și (q)	Articolul 3 punctele 17, 18 și 19
–	Articolul 3 punctele 9, 10, 11, 15 și 20
Articolul 3 alineatul (1)	Articolul 2 alineatul (1)
Articolul 3 alineatul (2)	Articolul 2 alineatul (2)
Articolul 3 alineatul (3)	Articolul 2 alineatul (3)
Articolul 4 alineatul (1)	Articolul 4 alineatele (1) și (7)
Articolul 4 alineatul (2) litera (a)	Articolul 4 alineatul (6)
Articolul 4 alineatul (2) litera (b)	–
–	Articolul 4 alineatele (3) și (5)
Articolul 4 alineatul (3)	Articolul 4 alineatul (8)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 4 alineatul (4)	–
Articolul 4 alineatul (5)	–
Articolul 5	–
–	Articolul 5
–	Articolul 26
Articolul 6 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 27 alineatul (1) primul paragraf prima teză
Articolul 6 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 4 alineatul (4) și articolul 27 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 4 alineatul (2)
–	Articolul 27 alineatul (1) primul paragraf literele (a)-(d) și al doilea paragraf
–	Articolul 27 alineatele (2), (4), (6) și (7)
Articolul 6 alineatul (2)	Articolul 28 alineatul (1) și articolul 41 alineatul (1) litera (a)
–	Articolul 28 alineatul (2)
Articolul 6 alineatul (3)	Articolul 28 alineatul (3)
Articolul 6 alineatul (4)	Articolul 28 alineatul (4)
–	Articolul 28 alineatele (5), (6) și (7)
Articolul 6 alineatul (5)	Articolul 27 alineatul (5)
–	Articolul 29
Articolul 7	Articolul 31 și 32
Articolul 7 alineatul (1)	–
Articolul 7 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 31 alineatul (1)
Articolul 7 alineatul (2) al doilea paragraf	–
–	Articolul 31 alineatul (2)
Articolul 7 alineatul (3)	Articolul 32 alineatul (1)
–	Articolul 32 alineatele (2) și (3)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 7 alineatele (4) - (5)	–
Articolul 7 alineatul (5)	–
–	Articolul 33
Articolul 8 alineatul (1)	Articolul 30 alineatele (1) și (2)
Articolul 8 alineatul (2)	Articolul 30 alineatul (3)
Articolul 9 alineatul (1)	Articolul 10 alineatele (1) și (2)
Articolul 9 alineatul (2)	Articolul 10 alineatul (3) și articolul 10 alineatul (4) literele (a) și (b)
Articolul 9 alineatul (3)	Articolul 10 alineatul (5)
–	Articolul 10 alineatul (4) litera (c)
Articolul 10 alineatul (1)	–
Articolul 10 alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3)	Articolul 34 alineatul (2)
Articolul 10 alineatul (3) litera (a)	Articolul 34 alineatul (2)
–	Articolul 34 alineatul (2) litera (a)
Articolul 10 alineatul (3) litera (b)	Articolul 34 alineatul (2) litera (b)
–	Articolul 34 alineatul (2) literele (c)-(g)
Articolul 10 alineatul (3) literele (c) și (d)	Articolul 34 alineatul (3)
Articolul 10 alineatul (4)	–
Articolul 10 alineatul (5)	Articolul 34 alineatul (4)
Articolul 11 alineatul (1)	Articolul 36 alineatul (1)
Articolul 11 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 36 alineatele (2)-(3)
Articolul 11 alineatul (2) al doilea paragraf	–
Articolul 11 alineatul (3)	Articolul 36 alineatul (3)
–	Articolul 36 alineatul (4)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 12 alineatul (1)	Articolul 8 alineatul (1)
Articolul 12 alineatul (1) litera (a)	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf literele (b), (c), (e) și al doilea paragraf
–	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf literele (a) și (d)
–	Articolul 8 alineatul (2) al treilea paragraf
Articolul 12 alineatul (1) litera (b)	Articolul 8 alineatul (3)
Articolul 12 alineatul (1) litera (c)	Articolul 8 alineatul (4)
Articolul 12 alineatul (1) litera (d)	Articolul 8 alineatul (5)
Articolul 12 alineatul (1) litera (e)	Articolul 8 alineatul (6)
Articolul 12 alineatul (1) litera (f)	Articolul 8 alineatul (2) primul paragraf litera (f)
–	Articolul 8 alineatul (7)
Articolul 12 alineatul (2)	–
–	Articolul 9 alineatul (1)
Articolul 13 alineatul (1)	Articolul 9 alineatul (2)
–	Articolul 9 alineatul (2) literele (a), (b), (d), (e), (g) și (h)
Articolul 13 alineatul (2) litera (a)	Articolul 9 alineatul (4)
Articolul 13 alineatul (2) litera (b)	Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf litera (f)
Articolul 13 alineatul (2) litera (c)	Articolul 9 alineatul (2) primul paragraf literele (c) și articolul 9 alineatul (3)
Articolul 13 alineatul (2) litera (d)	Articolul 9 alineatul (5)
Articolul 13 alineatul (2) litera (e)	–
Articolul 13 alineatul (2) litera (f)	–
–	Articolul 9 alineatul (2) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 11 alineatul (1), articolul 12 alineatul (1) și articolul 13 alineatul (6) prima teză

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
–	Articolul 11 alineatul (2)
–	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 14 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (6)
Articolul 14 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 13 alineatul (2)
Articolul 14 alineatul (1) al patrulea paragraf	Articolul 22 alineatul (3) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 13 alineatul (11)
Articolul 14 alineatul (2) litera (a)	Articolul 13 alineatul (11) litera (a)
–	Articolul 13 alineatele (8) și (10)
–	Articolul 13 alineatul (11) primul paragraf literele (b), (d) și (e) și al treilea paragraf
–	Articolul 13 alineatul (13) primul paragraf
Articolul 14 alineatul (2) litera (b)	Articolul 13 alineatul (11) primul paragraf litera (c)
Articolul 14 alineatul (2) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (11) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (14)
Articolul 14 alineatul (4)	Articolul 13 alineatul (11) al doilea paragraf
Articolul 14 alineatul (5)	Articolul 41 alineatul (1) litera (d)
Articolul 15 alineatul (1)	–
Articolul 15 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3)	Articolul 13 alineatul (3)
Articolul 15 alineatul (3) litera (a)	Articolul 13 alineatul (7) litera (a)
Articolul 15 alineatul (3) litera (b)	Articolul 13 alineatul (9)
Articolul 15 alineatul (3) litera (c)	Articolul 13 alineatele (5) și (9)
Articolul 15 alineatul (3) litera (d)	Articolul 13 alineatul (7) litera (b)
Articolul 15 alineatul (3) litera (e)	Articolul 22 alineatul (3) al doilea paragraf
–	Articolul 13 alineatul (8)
–	Articolul 13 alineatul (10)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
–	Articolul 13 alineatul (1)
Articolul 15 alineatul (4)	–
Articolul 16	Articolul 12 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (1)	Articolul 14 alineatul (1)
Articolul 17 alineatul (2)	Articolul 14 alineatul (2)
Articolul 17 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 14 alineatele (3) și (4)
Articolul 17 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 14 alineatul (5)
Articolul 17 alineatul (4)	Articolul 14 alineatul (4)
Articolul 17 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 14 alineatul (6) primul paragraf
Articolul 17 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 14 alineatul (5) al doilea paragraf
Articolul 17 alineatul (5) al treilea paragraf	–
Articolul 18 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 24 alineatul (1)
Articolul 18 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 24 alineatele (5)-(6)
Articolul 18 alineatul (1) al treilea paragraf	Articolul 24 alineatul (2) al doilea paragraf
–	Articolul 24 alineatul (2) primul și al treilea paragraf
–	Articolul 24 alineatele (5) și (6)
Articolul 18 alineatul (2)	Articolul 24 alineatul (3)
Articolul 18 alineatul (3)	Articolul 24 alineatul (4)
Articolul 19	–
–	Articolul 16
Articolul 20 alineatul (1)	Articolul 17 alineatul (1)
Articolul 20 alineatul (2)	Articolul 15 alineatul (3)
–	Articolul 17 alineatul (2)
–	Articolul 17 alineatul (2) litera (a)
Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 17 alineatul (2) litera (b)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
–	Articolul 17 alineatul (2) literele (c) și (d)
Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 17 alineatul (3)
Articolul 20 alineatul (3) al treilea paragraf	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 20 alineatul (4)	–
Articolul 21 alineatul (1)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 21 alineatul (2)	–
Articolul 21 alineatul (3)	Articolul 19 alineatul (2)
Articolul 21 alineatul (4)	Articolul 19 alineatul (4)
Articolul 21 alineatul (5)	Articolul 19 alineatul (5)
–	Articolul 19 alineatul (3)
Articolul 22 alineatul (1)	Articolul 15 alineatul (1)
–	Articolul 15 alineatele (2) și (4)
Articolul 22 alineatul (2)	Articolul 19 alineatul (1)
Articolul 23 alineatul (1)	Articolul 18 alineatele (1) și (2)
Articolul 23 alineatul (2)	Articolul 18 alineatul (3)
Articolul 23 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 13 alineatul (4)
Articolul 23 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (13) al treilea paragraf
Articolul 23 alineatul (4) primul paragraf	–
Articolul 23 alineatul (4) al doilea paragraf	Articolul 13 alineatul (12)
Articolul 23 alineatul (4) al treilea paragraf	Articolul 13 alineatul (13) al doilea paragraf
Articolul 24 alineatul (1)	Articolul 20 alineatul (1)
Articolul 24 alineatul (2)	Articolul 20 alineatul (1)
–	Articolul 20 alineatele (2), (4) și (5)
–	Articolul 20 alineatul (3) primul paragraf

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 24 alineatul (3)	Articolul 21 alineatele (1) și (2)
Articolul 24 alineatul (4)	Articolul 20 alineatul (3) al doilea paragraf
–	Articolul 23 alineatul (1)
–	Articolul 23 alineatul (2) al patrulea paragraf
–	Articolul 23 alineatele (3) și (4)
–	Articolul 23 alineatul (5) primul paragraf literale (b) și (c) și al doilea paragraf
–	Articolul 23 alineatele (6) și (7)
Articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	Articolul 23 alineatul (2) primul paragraf literale (a) și (b) și al doilea paragraf, alineatul 23 alineatul (5) primul paragraf litera (a) și articolul 23 alineatul (9)
Articolul 25 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	Articolul 23 alineatul (8)
Articolul 25 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 23 alineatul (8) al treilea paragraf
–	Articolul 23 alineatul (10)
Articolul 25 alineatul (2)	Articolul 23 alineatul (2) al treilea paragraf
–	Articolul 22 alineatul (2) și (3)
Articolul 25 alineatul (3) litera (a)	Articolul 22 alineatul (3) al doilea paragraf
Articolul 25 alineatul (3) litera (b)	Articolul 23 alineatul (5)
Articolul 25 alineatul (4)	–
Articolul 25 alineatul (5)	Articolul 25
Articolul 25 alineatul (5) primul paragraf	Articolul 25 alineatele (1) și (3)
Articolul 25 alineatul (5) al doilea paragraf	Articolul 25 alineatul (4)
Articolul 25 alineatul (5) al treilea paragraf litera (a)	Articolul 25 alineatul (4)
Articolul 25 alineatul (5) al treilea paragraf litera (b)	Articolul 25 alineatul (5)
Articolul 25 alineatul (5) al treilea paragraf litera (c)	–

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 25 alineatul (5) al patrulea paragraf	Articolul 25 alineatul (6)
–	Articolul 25 alineatul (7)
Articolul 25 alineatul (6) primul paragraf	Articolul 22 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 42 alineatul (3)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (i)	Articolul 42 alineatul (3) litera (a)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (ii)	Articolul 42 alineatul (3) litera (c)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (a) punctul (iii)	Articolul 42 alineatul (3) litera (b)
–	Articolul 42 alineatul (3) literele (d) și (e)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) punctul (i)	–
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) punctul (ii)	–
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) punctul (iii)	Articolul 53 alineatul (1)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) punctul (iv)	–
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) punctul (v)	–
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) punctul (vi)	–
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) a doua teză	–
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (c)	Articolul 59 alineatele (5) și (6)
Articolul 25 alineatul (6) al doilea paragraf litera (d)	–
Articolul 26	–

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 27 alineatul (1)	Articolul 40 alineatele (1) și (3)
–	Articolul 40 alineatele (2) și (4)
Articolul 27 alineatul (2)	–
Articolul 28 alineatul (1) primul paragraf	Articolul 41 alineatul (5)
Articolul 28 alineatul (1) al doilea paragraf litera (a)	Articolul 41 alineatul (1) litera (d)
Articolul 28 alineatul (1) al doilea paragraf litera (b)	Articolul 41 alineatul (1) literele (e) și (f)
–	Articolul 41 alineatul (1) literele (a), (b) și (c)
Articolul 28 alineatul (1) al treilea paragraf	–
–	Articolul 41 alineatele (2), (3) și (4)
Articolul 28 alineatul (2)	–
Articolul 28 alineatul (3)	–
Articolul 29	Articolul 6
Articolul 30	Articolul 7 alineatul (2)
Articolul 31 alineatul (1)	Articolul 34 alineatul (1)
–	Articolul 34 alineatul (2)
–	Articolul 34 alineatul (3)
–	Articolul 34 alineatul (4)
–	Articolul 35
–	Articolul 35 alineatul (1)
–	Articolul 35 alineatul (2)
–	Articolul 35 alineatul (3)
Articolul 31 alineatul (2)	Articolul 35 alineatul (4)
Articolul 31 alineatul (3) primul paragraf	Articolul 35 alineatul (4)
Articolul 31 alineatul (3) al doilea paragraf	Articolul 35 alineatul (5)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 31 alineatul (3) al treilea paragraf litera (a)	Articolul 35 alineatul (5) litera (b)
Articolul 31 alineatul (3) al treilea paragraf litera (b)	Articolul 35 alineatul (5) litera (a)
Articolul 31 alineatul (3) al treilea paragraf litera (c)	Articolul 35 alineatul (5) litera (c)
Articolul 31 alineatul (3) al patrulea paragraf	–
Articolul 31 alineatul (4)	Articolul 35 alineatul (7)
Articolul 31 alineatul (5)	Articolul 35 alineatul (7) al doilea paragraf
Articolul 31 alineatul (6)	–
Articolul 31 alineatul (7)	Articolul 34 alineatul (5)
Articolul 31 alineatul (8)	Articolul 42 alineatul (1)
Articolul 31 alineatul (8) litera (a)	Articolul 42 alineatul (1) litera (a)
Articolul 31 alineatul (8) litera (b)	Articolul 42 alineatul (1) litera (e)
Articolul 31 alineatul (8) litera (c)	Articolul 42 alineatul (1) litera (c)
Articolul 31 alineatul (8) litera (d)	–
Articolul 31 alineatul (8) litera (e)	Articolul 42 alineatul (1) litera (b)
Articolul 31 alineatul (8) litera (f)	Articolul 42 alineatul (1) litera (g)
Articolul 31 alineatul (8) litera (g)	Articolul 42 alineatul (1) litera (d)
Articolul 31 alineatul (8) litera (h)	Articolul 42 alineatul (1) litera (h)
Articolul 31 alineatul (8) litera (i)	–
Articolul 31 alineatul (8) litera (j)	Articolul 42 alineatul (1) litera (f)
–	Articolul 42 alineatul (1) litera (i)
–	Articolul 42 alineatul (1) litera (j)
Articolul 31 alineatul (9)	Articolul 35 alineatul (3)
–	Articolul 42 alineatul (2)
–	Articolul 42 alineatul (3)
–	Articolul 42 alineatul (4)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 32 alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (3)
Articolul 32 alineatul (2)	Articolul 39 alineatul (4)
Articolul 33 alineatul (1)	Articolul 39 alineatul (1)
Articolul 33 alineatul (2)	Articolul 38 alineatul (1)
Articolul 33 alineatul (2) litera (a)	Articolul 38 alineatul (1) litera (c)
Articolul 33 alineatul (2) litera (b)	Articolul 38 alineatul (1) litera (a)
Articolul 33 alineatul (2) litera (c)	Articolul 38 alineatul (1) litera (b)
Articolul 33 alineatul (2) litera (d)	Articolul 38 alineatul (2)
Articolul 33 alineatul (2) litera (e)	–
–	Articolul 38 alineatul (1) litera (d)
–	Articolul 38 alineatul (1) litera (e)
Articolul 34 alineatul (1)	Articolul 11 alineatul (1)
Articolul 34 alineatul (2)	Articolul 13 alineatul (6)
–	Articolul 57
Articolul 35 primul paragraf	Articolul 58 alineatul (1)
Articolul 35 al doilea paragraf	Articolul 58 alineatul (2)
–	Articolul 58 alineatul (3)
–	Articolul 58 alineatul (4)
–	Articolul 58 alineatul (5)
–	Articolul 60
Articolul 36 alineatul (1)	Articolul 61 alineatul (5)
–	Articolul 61 alineatul (1)
–	Articolul 61 alineatul (2)
–	Articolul 61 alineatul (3)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
–	Articolul 61 alineatul (4)
Articolul 36 alineatul (2)	–
–	Articolul 62
–	Articolul 63
Articolul 37 alineatul (1)	Articolul 64 alineatul (1)
Articolul 37 alineatul (2)	–
Articolul 37 alineatul (3)	–
–	Articolul 64 alineatul (2)
–	Articolul 64 alineatul (3)
Articolul 37 alineatul (4)	Articolul 64 alineatul (4)
Articolul 38 alineatul (1)	Articolul 59 alineatul (1)
–	Articolul 59 alineatul (2)
–	Articolul 59 alineatul (3)
Articolul 38 alineatul (2) litera (a)	Articolul 59 alineatul (5) litera (b)
–	Articolul 59 alineatul (4)
Articolul 38 alineatul (2) litera (b)	–
Articolul 38 alineatul (2) litera (c)	Articolul 59 alineatul (5)
–	Articolul 59 alineatul (6)
–	Articolul 59 alineatul (7)
Articolul 38 alineatul (3)	Articolul 59 alineatul (8)
Articolul 38 alineatul (4)	Articolul 59 alineatul (9)
Articolul 38 alineatul (5)	Articolul 64 alineatul (4)
Articolul 39	–
Articolul 40 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (1)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
–	Articolul 55 alineatul (2)
Articolul 40 alineatul (2)	Articolul 55 alineatul (3)
Articolul 40 alineatul (3)	Articolul 55 alineatul (3) litera (a)
–	Articolul 55 alineatul (3) litera (b)
–	Articolul 55 alineatul (4)
Articolul 40 alineatul (4)	Articolul 55 alineatul (5)
–	Articolul 55 alineatul (6)
Articolul 40 alineatul (5)	Articolul 55 alineatul (7)
Articolul 40 alineatul (6)	–
Articolul 40 alineatul (7)	–
Articolul 41	Articolul 56
Articolul 41 alineatul (1) primul paragraf litera (a)	Articolul 56 litera (a)
Articolul 41 alineatul (1) primul paragraf litera (b)	Articolul 56 litera (b)
Articolul 41 alineatul (1) al doilea paragraf	Articolul 56 prima teză
Articolul 41 alineatul (2)	–
Articolul 42	–
Articolul 42 alineatul (1)	Articolul 55 alineatul (4)
Articolul 42 alineatul (2) primul paragraf litera (a)	–
Articolul 42 alineatul (2) primul paragraf litera (b)	Articolul 55 alineatul (4)
Articolul 42 alineatul (2) al doilea paragraf	–
Articolul 42 alineatul (3)	–
Articolul 43	Articolele 43-54
Articolul 44	Articolul 65
Articolul 45	Articolul 66

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 45 alineatul (1)	Articolul 66 alineatul (1)
Articolul 45 alineatul (2)	Articolul 66 alineatul (2)
Articolul 45 alineatul (3)	Articolul 66 alineatul (3)
Articolul 45 alineatul (4)	Articolul 66 alineatul (4)
–	Articolul 66 alineatul (5)
Articolul 45 alineatul (5)	Articolul 66 alineatul (6)
Articolul 46	Articolul 67
Articolul 46 alineatul (1)	Articolul 67 alineatul (1)
Articolul 46 alineatul (1) litera (a) punctul (i)	Articolul 67 alineatul (1) litera (b)
Articolul 46 alineatul (1) litera (a) punctul (ii)	Articolul 67 alineatul (1) litera (a)
Articolul 46 alineatul (1) litera (a) punctul (iii)	–
Articolul 46 alineatul (1) litera (a) punctul (iv)	–
Articolul 46 alineatul (1) litera (b)	–
Articolul 46 alineatul (1) litera (c)	Articolul 67 alineatul (1) litera (d)
Articolul 46 alineatul (2) primul paragraf	Articolul 67 alineatul (2)
Articolul 46 alineatul (2) al doilea paragraf	–
Articolul 46 alineatul (3)	Articolul 67 alineatul (3)
–	Articolul 67 alineatul (4)
–	Articolul 67 alineatul (5)
Articolul 46 alineatul (4) primul paragraf	–
–	Articolul 67 alineatul (6)
Articolul 46 alineatul (4) al doilea paragraf	–
–	Articolul 68
–	Articolul 68 alineatul (1)
Articolul 46 alineatul (5)	Articolul 68 alineatul (2)

Directiva 2013/32/UE	Prezentul regulament
Articolul 46 alineatul (6)	Articolul 68 alineatele (3) și (4)
Articolul 46 alineatul (6) litera (a)	Articolul 68 alineatul (3) litera (a) punctele (i) și (ii)
Articolul 46 alineatul (6) litera (b)	Articolul 68 alineatul (3) litera (b)
Articolul 46 alineatul (6) litera (c)	–
Articolul 46 alineatul (6) litera (d)	–
–	Articolul 68 alineatul (3) literele (c) și (e)
Articolul 46 alineatul (7)	Articolul 68 alineatele (4) și (5)
Articolul 46 alineatul (8)	Articolul 68 alineatul (5) litera (d) punctele (i) și (ii)
Articolul 46 alineatul (9)	–
Articolul 46 alineatul (10)	Articolul 69
Articolul 46 alineatul (11)	–
Articolul 47	Articolul 70
Articolul 48	Articolul 7 alineatul (1)
Articolul 49	Articolul 71
–	Articolul 72
–	Articolul 73
–	Articolul 74
–	Articolul 75
–	Articolul 76
Articolul 50	Articolul 77
Articolul 51	–
Articolul 52	–
Articolul 53	Articolul 78
Articolul 54	Articolul 79
Articolul 55	–